

Domovinske vijesti

Milosrdnice u Splitu proslavile obljetnice zavjeta

Rokovo u Draškovcu

Na Rokovo proslavljen Zavjetni dan grada Osijeka

Biskup Mrzljak s bogoslovima Varaždinske biskupije

Crkva u Hrvata

Požeška biskupija pomaže biskupiju u Kamerunu

Inozemne vijesti

Venezuelski biskupi: Želi se ušutkati one koji se ne slažu

Pennsylvania: Crkva o zlostavljanju počinjenom u prošlosti

Sveta Stolica o izvještaju o zlostavljanju u Pennsylvaniji

Crkva u Indiji poziva na solidarnost sa žrtvama poplava

Prilog dokumenti

Bog želi spasiti čitavog čovjeka, dušu i tijelo

Primiti pričest znači primiti živoga Krista koji nas preobražava iznutra

Domovinske vijesti

U predvečerje Velike Gospe biskup Mrzljak slavio misu u Svetoj Mariji

Predvođeci misu u župnoj crkvi Uznesenja BDM 14. kolovoza, varaždinski biskup Josip Mrzljak istaknuo je da „mi želimo da slavlje Uznesenja Marijina ne bude samo neki običaj, već doživljaj iz kojega ćemo nešto ponijeti i iz njega živjeti“.

Sveta Marija, 14.8.2018. (IKA) - U predvečerje svetkovine Uznesenja Blažene Djevice Marije na Nebo, u utorak 14. kolovoza, varaždinski biskup Josip Mrzljak predvodio je misu u župnoj crkvi Uznesenja BDM u Svetoj Mariji u Međimurju.

S biskupom su koncelebrirali domaći župnik vlč. Pavao Markač, župnik u Prelogu i dekan Preloškog dekanata preč. Antun Hobljaj, župnik u Donjoj Dubravi Mirko Pilaj, župnik u Svetom Jurju u Trnju vlč. Darko Kelemenčić, duhovnik zajednice Cenacolo don Ivan Filipović te tajnik varaždinskoga biskupa vlč. Marko Domiter.

U propovijedi biskup Mrzljak promišljao je o Mariji i njezinom značenju za kršćanski puk. Neki ljudi kažu da je Velika Gospa ljetni Božić. Na poseban način velik se broj ljudi okuplja u Marijinim svetišlima širom naše domovine, ali dakako i drugdje po svijetu. No, često su ljudi zbunjeni, ne znajući odgovoriti na pitanja poput onih zašto dolaze u marijanska svetišta na svetkovinu Velike Gospe ili pak što očekuju i koji je smisao slavljenja te svetkovine. To i nije čudno, jer teško je izraziti ono što osjećamo u svojoj nutrini. Kada se susretu majki i dijete često tom prilikom nema puno riječi, već je dovoljan zagrljaj. Prisnost, ljubav i susret. To se ne može uvijek izreći, već se mora doživjeti. Zato mnogi doživljavaju i proživljavaju susret s Marijom u nutrini svoje duše. To je naš način slavlja kršćanskoga blagdana. No, sigurno da moramo sami sebi protumačiti što to zapravo slavimo. Je li to samo sjećanje na neki događaj iz povijesti ili slavimo tom prilikom i sadašnjost? Pitamo se zašto hodočastimo Mariji i što ćemo tamo doživjeti te sa sobom ponijeti. Glavna Marijina zadaća je povezati nas sa svojim sinom Isusom. Ona želi da dođemo k Njemu. A mi želimo da slavlje Uznesenja Marijina ne bude samo neki običaj, već doživljaj iz kojega ćemo nešto ponijeti i iz njega živjeti. Marija nije istrunula u grobu kao ostali ljudi, već je izuzeta od toga. Umrla jest kao i svaki čovjek, ali je uznesenja na Nebo, dušom i tijelom. U tom otajstvu vjere je smisao našeg života. Gledamo sebe, kamo idemo i kako do toga cilja doći. Naš ljudski život tada ne ide u ništavilo. Idemo, jasno, i kroz smrt, ali Isus je pobijedivši svoju smrt, pobijedio i našu smrt. Zato i mi kroz smrt prolazimo u život. Doduše na nešto drugačiji način od Isusa i Marije, ali i mi ćemo doživjeti kraj zemaljskog života i početak novog, vječnog, života. U tome nam je Marija primjer da vidimo kako se živi Božja Riječ, istaknuo je biskup Mrzljak.

Na kraju mise župnik Markač zahvalio je biskupu Mrzljaku na dolasku i predvođenju misnog slavlja. Zahvalio je prvopričesnicima, članovima vatrogasnog društva, pjevačima i svima koji su pomogli u pripremi euharistijskog slavlja. Uslijedila je procesija vjernika sa svijećama ulicama Svete Marije.

Vjernici Svete Marije za proslavu nebeske zaštitnice svoje župe i svog mjesta pripremali su se trodnevnom duhovnom obnovom. Trodnevnicu je predvodio don Ivan Filipović pod geslom "Od pakla droge do svećeničkog poziva". Naime, don Ivan je prvi u Hrvatskoj postao svećenikom nakon što je kao ovisnik prošao pakao droge. Nakon što je prošao put

liječenja kroz zajednicu Cenacolo, 2004. godine je zaređen za svećenika Katoličke Crkve.

Tijekom ove godine u župnoj crkvi u Svetoj Mariji obnovljen je oltarni reljef Uznesenja Blažene Djevice Marije s kipovima sv. Josipa, sv. Ivana Krstitelja, sv. Augustina i sv. Dominika.

Blagdan sv. Maksimilijana Kolbea proslavljen u Šibeniku

Blagdan sv. Maksimilijana Kolbea svečano je u utorak 14. kolovoza proslavljen u samostanskoj crkvi Sv. Frane u Šibeniku. Redovnici toga poznatog samostana žive i promiču franjevačku karizmu, a u novije vrijeme osobito štiju i promiču duhovnost sv. Maksimilijana Kolbea, utemeljitelja Vojske Bezgrešne i mučenika iz Auschwitz, a u tome im se iz godine u godinu pridružuje sve veći broj vjernika.

Šibenik, 14.8.2018. (IKA) - Blagdan sv. Maksimilijana Kolbea svečano je u utorak 14. kolovoza proslavljen u samostanskoj crkvi Sv. Frane u Šibeniku i u nacionalnom svetištu sv. Nikole Tavelića. Redovnici toga poznatog samostana još od vremena sv. Franje žive i promiču franjevačku karizmu, a u novije vrijeme osobito štiju i promiču duhovnost sv. Maksimilijana Kolbea, utemeljitelja Vojske Bezgrešne i mučenika iz Auschwitz, a u tome im se iz godine u godinu pridružuje sve veći broj vjernika.

Misu je predvodio gvardijan i pokrajinski duhovni asistent za Južnu Hrvatsku fra Ivan Bradarić, OFMConv., a propovijedao je župnik i mjesni duhovni asistent u župi sv. Petra Šibenik-Vidicima fra Ivan Penava, OFMConv.

U homiliji fra Ivan je uputio na Kolbeove „Spise“ te potaknuo vjernike, a osobito članove Vojske Bezgrešne da posegnu za tom pisanom svećevom ostavštinom. U osvrtnu na „Spise“, o. Penava je podsjetio kako je tu prvo pismo koje je Kolbe uputio svojoj majci za studija u Rimu, a njoj je uputio i posljednje pismo, i jedino koje je napisao u Auschwitzu. Posebno je uputio na činjenicu vezanu uz potpise pojedinih pisama kroz što se može pratiti njegov životni put, jer uz svoje ime dodaje attribute 'fra', 'pater', 'misionar', 'profesor'. Posljednje je potpisao onim što ga je obilježilo na kraju života, kada je postao logoraš, pa je tu umjesto potpisa s njegovim imenom, ono što je tada bio samo broj '16670'.

U Kolbeovu činu, jer nije mogao „pobjeći“ iz logora u zemaljsku slobodu, svojom odlukom dobrovoljnog odlaska u bunker smrti, otišao je u nebesku slobodu. Tu otkrivamo pojam slobode. Što je to sloboda? Sloboda je kad ti sve oduzmu, kad ti nametnu nešto, a ti u toj slobodi ono malo što ti je ostalo pokloniš nekome. Njemu su sve oduzeli: ime, odjeću, sobu, braću i ostao mu je samo život koji je poklonio za drugoga, nepoznatoga čovjeka. Ta njegova žrtva u ljubavi primjer nam je kako mi trebamo umirati, kako trebamo oljuštiti svoj život, sve naše društvene funkcije. Kolbea je Bog kroz njegov život malo po malo lišio svih službi, da bi umro onako kako je rođen, ali u srcu s Nebeskom Majkom. To je primjer i nama da dok putujemo ovim svijetom i razmišljamo o našim danima polako se lišavamo svih tih slojeva, i pitamo se jesam li ja spreman kao i on, i ono malo što imam dati drugome, te čista srca s Marijom doći pred lice Nebeskoga Oca, rekao je Penava te zaključio „sv. Maksimijan je dopustio da njegovo srce bude ispunjeno Božjim planovima, dopustimo i mi isto“. Pjevao je združeni zbor mladih dviju crkava Sv. Frane i Sv. Petra pod vodstvom mo Veronike Pajić.

Brojni članovi Vojske Bezgrešne iz Šibenika i okolice za

blagdan su se pripremali molitvenom trodnevnicom koja započela na blagdan sv. Klare 11. kolovoza hodočašćem pješice iz Šibenika do Gospina svetišta u Vrpolju.

Proslava Kolbove u Podhumu

Riječki nadbiskup Ivan Devčić u ponedjeljak 13. kolovoza predvodio svečanu misu u povodu blagdana sv. Maksimilijana Kolbea i blagoslovio sakristiju, nove klupe i sedes te stolice za koncelebrante.

Podhum, 14.8.2018. (IKA) - U grobničkom Podhumu u nedjelju 12. kolovoza počela je trodnevna proslava blagdana sv. Maksimilijana Kolbea. U povodu obljetnice posvete crkve svečanu koncelebriranu misu u ponedjeljak 13. kolovoza predvodio je riječki nadbiskup Ivan Devčić i tijekom mise blagoslovio sakristiju, 44 nove klupe te sedes i 6 stolica za koncelebrante.

Selo Podhum jedno je od najvećih naselja u Grobinštini te Općini i župi Jelenje, no moglo je nestati nakon tragičnog događaja 1942. godine kada su fašisti strijeljali najmanje 91 mještanina sela Podhum, u dobi od 16 do 60 godina, spalili selo, a preživjele odveli u talijanske logore, nisu postojali su oni koji su selo digli iz pepela i vratili mu život. Oduvijek je postojala želja da se u Podhumu sagradi dostojanstveno spomen obilježje za Podhumske žrtve, kazao je nadbiskup Devčić. Većina tih žrtava bila je na misi u Jelenju i vraćajući se iz crkve uhvaćeni su i streljani, a selo spaljeno. Postoji u Podhumu spomenik koji nema vjersko obilježje, no kako su svi ti ljudi bili vjernici, oduvijek je postojala želja da se sagradi kapelica ili crkva posvećena Maksimilijanu Kolbeu koji je bio žrtva iste ideologije i umro do kraja svjedočeci za Isusa Krista. Kao što je sv. Kolbe mjesto grozote, Auschwitz pretvorio u mjesto nade za novi život, a smrt u suobljenje čovjeka s Kristovom mukom, tako isto vjernici Podhuma slaveći svog nebeskog zaštitnika ne smiju zaboraviti na Podhumske žrtve. Kad slavimo Kolbovu, trebamo se spomenuti svih podhumskih žrtava, kazao je nadbiskup Devčić. Govoreći o životu ovoga sveca kazao je kako se zalagao za širenje Vojske Bezgrešne koju je i sam osnovao. Oružje te vojske bila je molitva, istinska vjera i utjecanje BDM. S obzirom da je živio u vremenu trijumfa zla kada čovjekov život nije ništa vrijedio, Kolbe je nastojao svijet osvojiti Kristovom ljubavlju.

Zaključujući propovijed potaknuo je vjernike na zajedništvo i okupljanje u crkvi u Podhumu koja se počela graditi 17. rujna 2012. godine, a posvećena je 13. kolovoza 2015. i stavljena u funkciju. Na taj način gradimo živu Crkvu, poručio je nadbiskup. Uređenje crkve još uvijek traje, no prema riječima župnika vlč. Ivana Milardovića, postoji nešto važnije od materijalnog uređenja ovog sakralnog objekta. Nitko u župi ne smije biti gladan, sam, bolestan ili tužan, kazao je župnik. Potaknuo je vjernike da budu bliski jedni drugima i da svoje vrijeme daruju potrebitima i najranjivijima. Ono materijalno lakše će se sagraditi i učiniti, kazao je vlč. Milardović. Na kraju je zahvalio predvoditelju misnoga slavlja, svećenicima i vjericima na sudjelovanju te brojnim dobrotvorima koji su omogućili gradnju crkve, kao i njezino uređenje.

Crkva Sv. Maksimilijana Kolbea filijalna je crkva župe sv. Mihovila ark. iz Jelenja. Mise se slave redovito svake nedjelje i radnim danima u 9.15, a svakog 14. u mjesecu u njoj je susret Vojske Bezgrešne, udruge koju je osnovao sv. Maksimilijan Kolbe i koja svoje članove ima u cijelome svijetu. Također, u oltaru se čuvaju moći sv. Kolbea, kojeg je svetim proglasio papa Ivan Pavao II. 1982. godine.

Proslava Kolbove zaključena je u utorak 14. kolovoza svečanim euharistijskim slavljem koje je predvodio

upravitelj hrvatske župe sv. Ante u Los Angelesu vlč. Zvonimir Čorić. Na misi je blagoslovljen novi ciborij.

Milosrdnice u Splitu proslavile obljetnice zavjeta

U kapeli provincijalne kuće u Splitu 14. kolovoza devet milosrdnica Provincije Navještenja Gospodinova – Split proslavilo je obljetnice redovničkog zavjetovanja, zahvaljujući Gospodinu za milost poziva i ustrajnosti u zvanju.

Split, 14.8.2018. (IKA) - U kapeli provincijalne kuće u Splitu 14. kolovoza devet milosrdnica Provincije Navještenja Gospodinova – Split proslavilo je obljetnice redovničkog zavjetovanja, zahvaljujući Gospodinu za milost poziva i ustrajnosti u zvanju. Šezdeset godina Bogu posvećenog života proslavile su s. M. Salvija Banić, s. M. Anuncijata Erić, s. M. Lucija Jurić i s. M. Arkandela Smoljo. Pedesetu obljetnicu proslavile su s. M. Daroslava Bakić, s. M. Ines Silić, s. Milena Škopljanac Mačina i s. M. Nives Bajić, a dvadeset i petu obljetnicu s. Zdravka Milić. Tijekom misnog slavlja privremene zavjete na daljnje dvije godine, u ruke svoje provincijalne poglavarice s. M. Radoslave Kevo, položila je s. M. Mirela Delonga.

Svečano misno slavlje predvodio je o. Zvonko Šeremet, SCJ, u koncelebraciji s fra Petrom Lubinom, OFM i fra Ivanom Škopljancem Mačinom, OFM, a pjevanjem ga je animirao zbor sestara pod ravnanjem s. M. Mirte Škopljanac Mačine.

Na kraju misnog slavlja svečaricama je u ime svih redovnica Provincije čestitala provincijalna poglavarica s. M. Radoslava, zahvalivši Bogu za živote jubilarke te njima što su svoje od Boga primljene milosti i darove nesebično ugrađivale u život svoje zajednice i što su svjedočile i svjedoče milosrdnu ljubav ondje gdje ih je Providnost postavila.

Proslava svetkovine sv. Maksimilijana Kolbea u Zagrebu

Župa sv. Maksimilijana Kolbea na Bijeniku u Zagrebu svečano je u utorak 14. kolovoza proslavila svetkovinu nebeskog zaštitnika.

Zagreb, 14.8.2018. (IKA) - Župa sv. Maksimilijana Kolbea na Bijeniku u Zagrebu svečano je u utorak 14. kolovoza proslavila svetkovinu nebeskog zaštitnika. Središnje misno slavlje na kojemu su uz župljane nazočili i brojni članovi Vojske Bezgrešne iz Zagreba predvodio je župnik fra Roko Bedalov, OFMConv. koji je u homiliji istaknuo kako mnogi smatraju sv. Maksimilijana Kolbea jednim od najvećih svetaca 20. stoljeća. Odgovarajući na pitanje „što nas Maksimilijan danas želi učiti“, odgovorio je: „kada je papa Ivan Pavao II. pozvao oca obitelji za kojega je Kolbe dao život na kanonizaciju 1983. svi su imali suzu u oku. Nikad ne znamo u životu što će Bog zatražiti od nas. Za sve trenutke kada nam Bog želi dati poruku što činiti, kada nam želi dati orijentir u našem životu, put kojim trebamo ići, On nam uvijek daje put naših obitelji. Slika brojne djece i njihova oca uvijek je slika pobjednika, jer na kraju teškog života uvijek se vraćamo vlastitim obiteljima u kojima pronalazimo utjehu. I rađanje i smrt doživljavamo u obitelji, jer to je poruka koja daje život, koja motivira za ljubav i koja je za nas sveta, jer Bog se očituje u malim djelima našeg svakodnevnog života. Da bi mijenjali društvo u kojem živimo pozvani smo motivirani ljubavlju činimo djela na koja nas Bog poziva. Kada prihvatimo da je Marija naša zagovornica tada će se pred nama otvarati novi život“. „Neka blagdan ove župe bude poticaj da i ovaj dio grada i ljudi koji ovdje žive sabrani iz svih krajeva Lijepe naše, mogu po primjeru sv. Maksimilijana i zagovoru BDM uistinu činiti

ona djela koja Bog očekuje od njih", rekao je fra Roko. Nakon mise vjernici su častili svečeve moći.

Proslavi svetkovine prethodila je trodnevica od 11. do 13. kolovoza koju je predvodio fra Stanko Duje Mijić, OFMConv.

Predvečerje svetkovine Velike Gospe u Kloštru

Požeški biskup Antun Škvorčević predvodio je 14. kolovoza svečano euharistijsko slavlje s brojnim hodočasnicima iz posavskoga dijela Požeške biskupije i slavonsko-brodskog kraja.

Kloštar, 14.8.2018. (IKA) - U predvečerje svetkovine Uznesenja Blažene Djevice Marije, 14. kolovoza, u marijanskom svetištu Kloštar kod Slavonskog Kobaša požeški biskup Antun Škvorčević predvodio je svečano euharistijsko slavlje s brojnim hodočasnicima iz posavskog dijela Požeške biskupije i slavonsko-brodskog kraja.

Pozdravljajući nazočne vjernike biskup je rekao da su se na duhovnom tragu svojih djedova i baka, očeva i majki večeras ponovno okupili na ovom mjestu gdje se stoljećima donosilo ono najljepše što slavonski čovjek ima za Isusovu Majku: srce puno odanosti i zahvalnosti. Izrazio je uvjerenje da su upravo s takvim raspoloženjem stigli na ovo hodočašće, istaknuvši da Isusova Majka, vjerna službenica Gospodnja, uznesena na nebo i danas djeluje među njima svojom majčinskom prisutnošću i prati svojom ljubavlju svakoga pojedinog od njih. Pozvao je hodočasnike da joj zahvale za to njezino služenje i u molitvi joj povjere svoje osobne, obiteljske i narodne nakane. Također ih je pozvao da Isusovoj Majci otkriju sve svoje nemoći, te ih ona povjeri svome Sinu, pobjedniku nad smrću, da i oni s njime budu pobjednici.

U homiliji biskup je upitao nazočne raduju li se još uvijek zbog pobjeda hrvatske nogometne reprezentacije na minulom svjetskom nogometnom prvenstvu, ili je njihova radost već pomalo splasnula. Ustvrdio je kako je lijepo što se znamo radovati hrvatskim pobjedama na različitim razinama osobnog i društvenog života, ali da je još ljepše i važnije radovati se pobjedi nad raspadljivošću i prolaznošću koju je Bog po Isusu Kristu podario jednostavnoj i skromnoj nazaretskoj djevojci Mariji, koju danas slavimo, i obećao je svima nama, kako tumači sv. Pavao u ulomku iz Prve poslanice Korinćanima, naviještenom u drugom današnjem čitanju. Biskup je pozvao nazočne da zahvale Bogu za veliko djelo njegove pobjede. Naglasio je kako je sasvim razumljivo da je Isusa u pobjedi nad smrću prva slijedila njegova Majka, jer joj je anđeo već u naviještenju obznanio da je milosti puna, i da je Gospodin s njome. Biskup je ustvrdio da se ondje gdje je prisutan Gospodin ostvaruje njegova pobjeda. Marija je od početka života sve prostore svoga bića otvorila Božjoj prisutnosti. U naviještenom evanđeoskom ulomku nazvana je blaženom što je u svom tijelu rodila Sina Božjega, ali po Isusovoj tvrdnji ona je još blaženija što je slušala Božju riječ, usvajala je u svom srcu i po njoj živjela, te tako omogućila Boga da po njoj ostvaruje svoj naum, bude u njoj prisutan svojom pobjedničkom moći od njezina začeca do nebeske proslave.

Kazao je nazočnima kako ga je veoma obradovalo kad je vidio kako je u pobjedničkoj povorci hrvatskih nogometaša od zagrebačkog uzletišta do Trga bana Jelačića u Zagrebu, dok su mnogi nosili hrvatske zastave i druga nacionalna obilježja, reprezentativac Mateo Kovačić nosio zastavu svoje župe sv. Antuna Padovanskog u Sesevskim Selima, te na taj način svjedočio svoj vjernički identitet. Dobro je da se radujemo kao Hrvati, ali naše nacionalno je slabo ako nije prožeto Božjom prisutnošću i snagom. Rekao je da je

spomenuti nogometaš u jednim francuskim novinama prikazan kao Hrvat koji se ne srami Boga, i koji je u najvećim trenucima pobjedničke radosti posvjedočio da kao nogometaš živi od Božje blizine, koju je naučio u svojoj župi u kojoj je kao dječak ministrirao, a kao mladić upoznao svoju suprugu i ondje se s njom vjenčao. Na novinskoj slici Mateo je prikazan u dubokoj molitvenoj sabranosti, uvjerljiv u vjeri koju se ne srami javno očitovati, i uspješan u svom nogometnom umijeću. Biskup je ukazao na posebnu ljepotu hrvatskog čovjeka, kad on u svakom trenutku svoga života računa s Bogom i želi s njime biti pobjednik, te je poželio sreću Mateu Kovačiću i drugima koji poput njega nastoje živjeti.

Biskup je izrazio uvjerenje da su hodočasnici došli u marijansko svetišće u Kloštar da se na tragu brojnih ljudi prije njih obnove u svijesti da usred životnih nevolja, tuga, žalosti i na kraju u smrti mogu biti jaki onom snagom kojom je Isusova Majka pobijedila smrt i bila uznesena na nebo. Pozvao ih je da se ne bave onim što je loše, mračno, negativno, nemoćno u njihovu osobnom i društvenom životu, nego da svu svoju pozornost usmjere na Božje djelo, ugrađeno u trinaest hrvatskih stoljeća vjere, koja svjedoči da je moguće živjeti od Božje prisutnosti u braku, obitelji, na radnom mjestu, u sportu i u javnom životu. Blagoslovljeni poučak ovog svetog hodočasničkog mjesta jest da se ne bojimo života i njegovih poteškoća, da ne proklinjemo život nego poput Marije istražujemo Božji naum o nama te ga prihvaćamo i onda kad on sa sobom nosi patnju i trpljenje, s pouzdanjem u Božju riječ koja nam jamči da ne možemo biti izgubljeni ni u smrti, kad je Bog prisutan u našem životu. Ustvrdio je da je trpljenje Isusov put, kojim je on našu smrtnu sudbinu preokrenuo u život.

Govoreći o Marijinu uznesenju na nebo, biskup je pojasnio da nije riječ o njezinu odlasku u neki prostor, nego da je snagom muke i smrti svog Sina ušla u puno zajedništvo Božjeg života, i da se tako ostvarila u onoj punini ljudskosti koju je Bog u Isusu Kristu namijenio njoj i svima nama. Stoga, kako tvrdi Drugi vatikanski sabor, Marija je veliki znak nade i utjehe na našem životnom putu. Uputio je molitvu Isusovoj Majci da bude zagovornica našim mladima, napose onima koji su u braku, te vjeruju životu, i ljubavlju spremnom na žrtvu služe životu. Poželio je sudionicima slavlja da se s ovog hodočašća vrate svojim kućama radosni u uvjerenju da na životnom put nisu prepušteni samima sebi, nego da je s njima Marija i njezin Sin Isus Krist, pobjednik nad smrću.

Nakon popričesne molitve uslijedila je zavjetna procesija sa slikom Gospe Kloštarske iz 18. st., koju su hodočasnici s upaljenim svijećama u rukama pratili pjesmom i poklicima. Na svršetku procesije biskup je predvodio čin predanja Blaženoj Djevici Mariji. Na svršetku misnog slavlja zavalio je Isusovoj Majci što je njezinim zagovorom u srca hodočasnika ušlo puno Božje prisutnosti, milosrđa, praštanja i ljubavi duhovnog dobra od kojeg se istinski živi. Rekao je kako je ovim hodočašćem započeo naš ljetni biskupijski hod u marijanska svetišta, koji se nastavlja 15. kolovoza hodočašćem obitelji s brojnog djetcom u Voćin, 21. kolovoza hodočašćem vjernika Posavskoga Požeškog i Zapadno-slavonskog arhiđakonata u Voćin, 31. kolovoza hodočašćem Gospi od suza u Pleternicu, na kojem ćemo se spomenuti 10. obljetnice utemeljenja Đakovačko-osječke crkvene pokrajine za Požešku biskupiju uz sudjelovanje svih metropoljskih biskupa, a 7. rujna hodočašćem na Gospino Polje kod Bilog Briga, te 8. rujna na Malu Gospu, prijepodne hodočašćem u Kutjevo, a navečer u Voćin vjernika Slavonsko-podravskog arhiđakonata. Nakon što je biskup udijelio završni misni blagoslov, u svetištu je izložen

Presveti Oltarski Sakrament pred kojim su hodočasnici ostali u pobožnom klanjanju do duboko u noć.

Vigilija Gospi Sinjskoj 2018.

Predvođeci euharistijsko slavlje u sinjskom svetištu 14. kolovoza biskup Ivan Šaško istaknuo je kako je Marija „Škrinja zavjetna koja je riznica Božje blizine, milosrđa, proslavljene ljudskosti snagom Božjega Duha; u njoj nam pogled seže do Novoga i vječnoga saveza; u njoj smo i mi u Škrinji vječnosti, zahvaćeni darom besmrtnosti“.

Sinj, 14.8.2018. (IKA) - U predvečerje Velike Gospe, 14. kolovoza, proslava svetkovine Uznesenja Blažene Djevice Marije u Sinju započela je skidanjem Gospine slike i procesijom preko samostanskog dvorišta do Trga dr. Franje Tuđmana. Za vrijeme skidanja slike i procesije slavila su zvona Gospe Sinjske i svirale fanfare. Sliku Gospe Sinjske nosili su franjevački bogoslovi. Nakon ulazne pjesme župni vikar fra Antonio Mravak ispjevao je Pohvale Čudotvornoj Gospi Sinjskoj. Euharistijsko slavlje predvodio je zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško, a u koncelecijaciji su bili provincijal fra Joško Kodžoman, gvardijan i upravitelj Svetišta fra Petar Klapež, župnik fra Perica Maslač i drugi svećenici.

Mons. Šaško u propovijedi istaknuo je kako su svi hodočasnici koji su došli u svetište „živa homilija“ koja na slavljenički liturgijski način prevodi i utjelovljuje vjeru u otajstvo Uznesenja Blažene Djevice Marije. Oslanjajući se na liturgijska čitanja svetkovine, otajstvo Utjelovljenja izraženo je u tri slike u Kovčeg saveza; u pobjedu nad smrću, u blaženstvo slušanja Gospodina. I svaka od tih slika duboko se tiče života svih hodočasnika koji svoj život svaki dan prinose Gospodinu. Nadalje je biskup rekao kako se život štovatelja Majke Gospodinove može sažeti u tri slike: pratiti, razmatrati i dodirnuti Majku Božju, a ovo sve imamo u procesiji što je ujedno i njezin smisao.

Govoreći o Marijinu Uznesenju na nebo, ono je znak Marijina ulaska u Božje svetište. Marija je „Škrinja zavjetna“ koja je riznica Božje blizine, milosrđa, proslavljene ljudskosti snagom Božjega Duha; u njoj nam pogled seže do Novoga i vječnoga saveza; u njoj smo i mi u Škrinji vječnosti, zahvaćeni darom besmrtnosti.

Marija je i slušateljica Božje Riječi. Ona se u potpunosti otvorila toj Riječi i prihvatila da se u njoj utjelovi (usp. Lk 1, 26-38). „Prepoznavala je tu Riječ u susretima i događajima (usp. Lk 1, 46-56); pred djelima te Riječi pjevala je i nosila nadu (usp. Lk 2, 1-20); razmatrala je Riječ u svome srcu (usp. Lk 2, 21-32); slijedeći Božju volju i sama je bila znak osporavan (usp. Lk 2, 33-38); u brižnosti je otvarala prostore za radost Riječi, da ju drugi mogu osjetiti, prepoznati, dodirnuti i zagrliti“, istaknuo je biskup Šaško. Čuvati Božju Riječ možemo samo onda ako ljubimo, a i sam Isus poručuje: Ako me ljubite, zapovijedi ćete moje čuvati (usp. Iv 14, 15), pri čemu je čuvanje zapravo vršenje, što nam govori druga Isusova riječ, u skladu s izgovorenim blaženstvom: Moja majka i braća oni su koji slušaju Božju riječ i vrše ju (usp. Lk 8, 21).

Na kraju slavlja gvardijan Klapež zahvalio je biskupu Šašku, propovjednicima kroz devetnicu fra Anti Mariću te don Ivanu Čubeliću. Pozdravio je provincijala Kodžomana, okupljene svećenike, redovnice, hodočasnike iz Rame kao i sve hodočasnike iz BiH, svih dijelova Hrvatske i inozemstva. Na kraju je zamolio mons. Šaška za blagoslov nad cijelim hodočasničkim narodom. Euharistijsko slavlje završilo je blagoslovom s Gospinom slikom i himnom „O Gospe Sinjska“, nakon čega je Slika vraćena u crkvu. Euharistijsko slavlje na Vigiliju Velike Gospe animirao je

mješoviti župni Zbor svetišta pod ravnanjem fra Jure Župića i s. Jelene Mijić.

Uočnica svetkovine Uznesenja Blažene Djevice Marije u Dragotinu

Predvođeci 14. kolovoza slavlje u najstarijoj Gospinoj crkvi u istočnoj Hrvatskoj nadbiskup Đuro Hranić istaknuo je da je Marija slika Crkve koja rađa Krista za ovaj svijet i propovijeda njegovu riječ svakom stvorenju.

Dragotin, 14.8.2018. (IKA/TU) – Mnoštvo vjernika iz Đakova i brojnih sela Đakovštine i ove se godine okupilo oko najstarije Gospine crkve u istočnoj Hrvatskoj, one dragotinske, kako bi proslavili svetkovinu Uznesenja BDM na nebo. Najveći broj vjernika, među kojima je velik broj onih koji su satima pješaćili do Dragotina, tradicionalno se okuplja na uočnicu svetkovine, na večernjim pobožnostima i misnim slavljinama, kao i procesiji sa svijećama. Misno slavlje u 22 sata predvodio je đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić u koncelecijaciji dekana Vinkovačkoga dekanata preč. Stjepana Krekmana te domaćeg župnika Ivana Stipića.

U homiliji nadbiskup je tumačio čitanje iz Knjige Otkrivenja i vidioca koji je na nebu ugledao silan znak: žena zaodjevena suncem, s mjesecom pod nogama i na glavi joj kruna od dvanaest zvijezda; trudna je i više u porođajnim bolima te zmaja velikog, ognjenog, koji želi proždrti dijete.

„Žena u tom viđenju je slika Crkve, koja svijetu nosi Isusa Krista. Crkva koju Bog ljubi, zaogrnutu je njegovim suncem, ljepotom i plodnošću. Zato je ona trudna i više u porođajnim bolima, ali to vikanje kolikogod bolno, zapravo je naviještanje životne nade čitavom svijetu. Žena koja rađa istovremeno je i slaba i jaka. S jedne strane, nema ništa slabije i bespomoćnije od žene u porodu. Ona se ne može boriti, nego se mora predati rađanju novog života. No, s druge strane baš zato je i jaka. Žena koja više u porođajnim bolima i još uz to vidi da i njoj i Djetetu koje ima roditi prijeti opasnost od Zmaja izuzetno je hrabra žena, jer uza sve boli i nevolje ona vjeruje u život, a ne u smrt. Tako je i s Crkvom. Koliko god bila slaba, bespomoćna, pa čak i grešna, ona zna da u svom krilu nosi i svjedoči Život i spremna ga je rađati svijetu, pa i onda kad se čini da su sile Zmaja 'koji ima sedam glava i deset rogova' neusporedivo jače od žene 'koja više u trudovima'. No, odjevena suncem, tj. Božjom snagom, i s mjesecom pod nogama, tj. izdižući se iznad prolaznosti svijeta, Crkva se ne boji činiti ono što na nju spada, tj. naviještati svijetu pravi Život, Krista. Progonitelji Crkve će propasti, a Crkva koja rađa Krista će opstati - iako se Žena ponekad privremeno mora povući i u pustinju“, rekao je nadbiskup Hranić.

Potom je istaknuo kako Crkva u samoj sebi, tražeći onu koja je rodila Krista, istu prepoznaje u Isusovoj Majci Mariji. To je drugo, i od prvoga neodvojivo, tumačenje lika žene „odjevene suncem“. Odjevena suncem tj. milosti puna, s mjesecom pod nogama, s vijencem od dvanaest zvijezda na glavi - okružena narodom Božjim, Marija je istinski znak spasenja. Na njoj je ostvarena Kristova pobjeda. Povjerovala je Božjoj poruci, iako je ta poruka da će kao Djevica roditi i to Sina Božjega prema našem ljudskom iskustvu bila potpuno nevjerojatna. Povjerovala je u mogućnost novoga svijeta. I ta je vjera u Božju riječ otvorila njezino krilo Sinu Božjemu. Kao njegova Majka, prva je među nama ljudima pridružena njegovoj nebeskoj slavi i prva je od ljudi u cijelosti postigla vrhunac što ga čovjek uopće može postići. Ona je slika Crkve koja rađa Krista za ovaj svijet i propovijeda njegovu riječ svakom stvorenju, posvijestio je nadbiskup.

Osvrnuo se potom na odlomak navještenog Evanđelja po

Ivanu, naglasivši kako je najveća Marijina krepost upravo slušanje i čuvanje Božje riječi - krepost koja je vrijedna usklika poštovanja i truda nasljedovanja. „Dajući prednost slušanju i čuvanju Božje riječi pred fizičkim bogomaterinstvom, Isus otvara mogućnost veličine i blaženstva i za sve nas koji nismo i ne možemo biti njegova majka, ali možemo i trebali bismo to postati slušanjem i čuvanjem Božje riječi, tj. životom u skladu s Isusovom riječju Evanđelja. Ako je BDM uz Božju pomoć i milost, kojom je bila obdarena, mogla postati i ostati velika kroz stavljanje same sebe cijelim svojim bićem Bogu na raspolaganje, onda to možemo i trebamo i mi. Marijin odgovor anđelu Gabrijelu: „Evo službenice Gospodnje, neka mi bude po tvojoj riječi“, njezino slušanje i čuvanje Božje riječi u vlastitom životu, može i treba postati i ostati i naš odgovor Bogu“, zaključio je nadbiskup u propovijedi.

Na kraju misnog slavlja uslijedila je tradicionalna procesija oko svetišta sa slikom Gospe Žalosne i svijjećama, praćena marijanskim pjesmama. Prije završnog blagoslova nadbiskup Hranić predmolio je lauretanske litanije, a brojni su vjernici ostali u molitvi u prostoru svetišta i crkve Gospe Žalosne.

Kardinal Bozanić predvodio središnje misno slavlje u Mariji Bistrici

Predvođeci misu u svetištu Majke Božje Bistričke na svetkovinu Velike Gospe, 15. kolovoza, zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić potaknuo je mlade da se ne mire s osrednjošću, nego hrabro i ustrajno od starijih i odgovornih traže toliko očekivane promjene u hrvatskom društvu.

Marija Bistrica, 15.8.2018. (IKA) – Na svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo, 15. kolovoza, u nacionalnom marijanskom svetištu u Mariji Bistrici središnje euharistijsko slavlje predvodio je zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić. Nakon ulazne procesije pozdravnu riječ brojnim hodočasnici iz Zagrebačke nadbiskupije, kao i hodočasnici iz Mađarske, Slovenije i Kine uputio je rektor svetišta preč. mr. Domagoj Matošević. Poseban pozdrav uputio je pješacima te izrazio želju da „njihov hod i trud bude znak naše povezanosti s Marijom koja nas uči kako hodati u vjeri, i potpuno se predati Božjem vodstvu i Njegovoj brižnosti“.

U homiliji kardinal Bozanić istaknuo je „da marijanska pobožnost hrvatskoga naroda, brojna hrvatska marijanska svetišta i crkve njoj posvećene, današnja okupljanja vjernog naroda diljem naše Domovine govore o Marijinoj prisutnosti u povijesti hrvatskog naroda, o Marijinim trajnim pohodima i našim vjerničkim susretima s Njom, o Kraljici Hrvata, toj zvijezdi sreće koja blista da nam noći grijeha mrak rasprši hud“.

Marijin pohod Elizabeti ujedno je slika trajnog Marijina pohoda svakom čovjeku, mladim vjernicima, svakoj obitelji, svakoj ženi, posebno ženi trudnici. Marija je u neprestanom pohodu ljudima. Ona trajno pohađa čovječanstvo na putu njegove povijesti, istaknuo je zagrebački nadbiskup.

Prema kardinalovim riječima, premda mnogo toga u našoj svakidašnjici proturječi kršćanskoj nadi, svetkovina Uznesenja Marijina na nebo otvara horizonte, učvršćuje vjeru u život, vjeru da je život dragocjen, da je ljubav nešto veliko i lijepo, da su brak i obitelj bogatstvo, da je dobro vjenčati se i imati djecu, da su duhovna zvanja poseban dar Crkvi i čovječanstvu. Sve je to dobro i lijepo jer budućnost svijeta ima pozitivan ishod, i na kraju završetak će biti Božji. Nada u uskrsnuće tijela, to jest cijeloga čovjeka, temelji se na vjeri u posvemašnju, neograničenu i sveobuhvatnu snagu Boga tvorca života. Naime, Bog jest Gospodar povijesti i u

vremenu i u vječnosti, istaknuo je zagrebački nadbiskup.

Tumačeći kako su svi rođeni od žene blagoslov Božji za svijet, „jer Bog nas blagoslivlja životom“, kardinal je istaknuo da je svako rođenje djeteta navještaj Božjega blagoslova. „Postavlja nam se pitanje jesmo li prijateljski raspoloženi prema obiteljima s djecom? Pitajmo se diskriminira li naše zakonodavstvo u nekim sektorima obitelji s malom djecom? Marija je usredotočena na dijete Isusa. U Isusu svako ljudsko dijete, i ono tek začeto u utrobi majčinoj, postaje dragocjenost. Život svakog čovjeka, život zemaljski koji je usmjeren prema nebeskom u vječnosti, središnja je vrijednost Božjega humanizma“, poručio je zagrebački nadbiskup.

Obraćajući se mladima, kardinal je spomenuo da je za listopad ove godine papa Franjo sazvao u Rimu Biskupsku sinodu koja će biti posvećena mladima. A u Zagrebačkoj nadbiskupiji najesen započinje intenzivna priprema za Susret hrvatske katoličke mladeži, koji će se 2020. godine održati u Zagrebu, glavnom gradu Hrvatske. „Dragi mladi vjernici, želimo da ta priprema bude u prvom redu raspoznavanje vaše životne odluke u svjetlu Evanđelja, ali i iznošenje vaših želja, projekata i snova, kao i teškoća na koje nailazite kako bi ostvarili svoja htijenja u službi Crkve i hrvatskog društva u kojima želite biti aktivni protagonisti“, rekao je mladima kardinal Bozanić.

„Zahvaljujući izvanrednim uspjesima naših mladih sportaša, a posebno Hrvatske nogometne reprezentacije, posljednjih smo tjedana svjedoci obnovljene ljubavi prema Domovini, hrvatskom zajedništvu, životu i obitelji. Na nacionalnom planu događaj je to od neizmjerne važnosti. Probudjen je ponos i nada da se hrvatsko društvo gorljivošću i nesebičnošću, ljubavlju i zalaganjem obnavlja na radost svijetu. Vi ste, dragi mladi vjernici, bili u prvim redovima i prepoznatljiv ste znak nade hrvatske budućnosti. Stoga nemojte se miriti s osrednjošću, nego hrabro i ustrajno tražite od starijih i odgovornih toliko očekivane promjene u hrvatskom društvu“, potaknuo je mlade kardinal Bozanić.

Nakon popričesne molitve, riječ zahvale uputio je rektor Matošević, a prije blagoslova kardinal Bozanić još se jednom osvrnuo na brojnu djecu te i njih potaknuo na svakodnevnu molitvu Nebeskoj Majci: „Draga braćo i sestre, Bog je dobar i darovao nam danas ovo prekrasno vrijeme za ovo velebno slavlje. Velika Gospa je za nas vjernike katolike ljetni Božić. U sredini ljeta Majka Božja nas okuplja zajedno osobito u svojim svetištima i posebno okuplja naše obitelji kao što to čini i o Božiću. Stoga mi je posebno drago što sam imao prilike prolazeći u procesiji primijetiti toliku djecu, i onu najmanju i veću. Draga djeco pamтите ovo - svi mi imamo na Nebu zajedničku Majku koja je Majka Isusova Majka naša! I zato, često je pozdravljajte onako kao što ju je pozdravio i anđeo prigodom Navještenja: Zdravo Marijo, milosti puna! Tu molitvu draga djeco, molite svakoga dana i osjetit ćete posebnu pomoć dobre Majke Nebeske!“

Euharistijsko slavlje animirao je zbor župe Majke Božje Bistričke pod ravnanjem Ivice Kontenta.

Velika Gospa u Sinju

Splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić predvodio je središnje misno slavlje na svetkovinu Velike Gospe 15. kolovoza u svetištu Gospe Sinjske, poručivši vjernicima: „Današnja svetkovina nas poziva da iznova svrnemo pogled na sebe i na svoju obitelj, na bližnje i na Hrvatsku te da uvidimo kako bez susretanja s Bogom života, ostajemo u siromaštvu i života i duha i materijalnih stvari“.

Sinj, 15.8.2018. (IKA) - U svetištu Gospe Sinjske na slavlju svetkovine Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo -

Velike Gospe, 15. kolovoza okupilo se više desetaka tisuća vjernika iz svih krajeva Hrvatske, Bosne i Hercegovine i šire. Hodočasnici, od kojih su neki pješačili i po nekoliko sati, u svetište su počeli pristizati u ranim jutarnjim satima i na raspolaganju za sakrament pomirenja bilo im je mnoštvo svećenika. Jutarnje mise slavljene su svakih sat vremena. Prijepodnevna zvonjava zvona i sviranje fanfara označili su da iz Gospina svetišta kreće svečani ophod - tradicionalna procesija gradskim ulicama sa slikom čudotvorne Gospe Sinjske.

Staru Gospinu sliku, okićenu zlatom, dragim kamenjem te brojnim zavjetnim darovima nosili su alkarski momci u starim odorama, a uz njih u procesiji su sudjelovali i alkari, bogoslovi, redovnice, djevojke u narodnim nošnjama, predstavnici gradskih i županijskih vlasti, hrvatske vojske, MUP-a, braniteljskih udruga, majke, vjeroučitelji, vatrogasci, profesori, glazbenici, djelatnice Caritasa župe Sinj, poduzetnici, medicinsko osoblje, različite crkvene i civilne udruge te puk grada Sinja i cijele Cetinske krajine.

Euharistijsko slavlje, kao i svečani ophod, predvodio je splitsko-makarski nadbiskup i metropolit Marin Barišić, u koncelecijaciji s provincijalom Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Joško Kodžomanom, sinjskim gvardijanom fra Petrom Klapežom, župnikom župe Gospe Sinjske fra Pericom Maslačom, dekanom Cetinskog dekanata don Stipom Ljubasom i brojnim svećenicima. Misi su, između ostalih, nazočili sinjska gradonačelnica Kristina Križanac, izaslanik predsjednice RH triljski gradonačelnik Ivan Šipić, izaslanik premijera hrvatske Vlade splitsko-dalmatinski župan Blaženko Boban, ministar državne imovine Goran Marić, zapovjednik Hrvatske ratne mornarice komodor Ivo Rafaneli i drugi.

Pozdravivši sve okupljene i čestitavši Sinjanima Dan grada, nadbiskup Barišić je u homiliji kazao: „Nekada redovito, a danas rjeđe oko naših svetišta okupljali bi se prosjaci. Željeli su nešto dobiti od onih koji su se došli moliti. Nadali su se tom daru jer su hodočasnike vidjeli kao ljude plemenita srca i dobre ruke. Danas, ako siromaštva i ima, dok drugi govore da je ono u našem društvu čak u porastu, prosjaka gotovo da i ne vidimo. I ako se negdje pojave, stječe se dojam kao da smetaju. Pa čak i na svetim mjestima. No, je li to stvarno tako?" U tom je svjetlu nadbiskup naglasio da je „svatko od nas, na svoj način, i siromah i prosjak“. „Materijalno siromaštvo lakše je mjerljivo. Odnosi se na naše imati. Ono nas dotiče izvana: nešto imamo ili nemamo. No, tu je i duhovno – moralno siromaštvo. Ono nas duboko zahvaća i određuje unutar nas samih. Dotiče i zahvaća naš identitet – naše biti. Manja je opasnost nemati stvari, negoli nemati identiteta – ne biti čovjekom. Pojedinci i zajednica, obitelji i društvo, Crkva i svijet mogu biti ugroženi ne samo nedostatkom sredstava za život, već još opasnijim duhovno – moralnim siromaštvom na koje nitko nije imun. Od ove ugroze 'imati sve, a biti siromahom' može nas spasiti jedino Božja milost koja k nama dolazi po Blaženoj Djevici Mariji koja je ovom svijetu donijela njegovo najveće bogatstvo – Isusa Krista, Sina Božjega“, rekao je nadbiskup.

Nadbiskup je u propovijedi govorio i o situaciji obitelji danas u Hrvatskoj. Naglasio je kako se sve manje rađa novih života, kako je sve manje obiteljskih i rodbinskih susreta jer brojni odlaze iz naše domovine te je u tom svjetlu kazao: „Današnja svetkovina nas poziva da iznova svrnemo pogled na sebe i na svoju obitelj, na bližnje i na Hrvatsku te da uvidimo kako bez susretanja s Bogom života, ostajemo u siromaštvu i života i duha i materijalnih stvari“. Osvrnuo se na poteškoće bračnog i obiteljskog života, koje jedino ljubav može nadvladati, a to znači i opraštanje i pomirenje. „Ljubav – radost – žrtva međusobno su najdublje povezani. Nema

prave ljubavi koja ne iziskuje žrtvu, trud i odgovornost. Štoviše, žrtva je znak i mjera ljubavi. Žrtva ljubavi vodu pretvara u vino. Krize i poteškoće prilika su za još obilatije i snažnije pretvorbe, a svakodnevna životna muka za dublje i životnije susretanje. Utemeljena na savezu ljubavi obitelj uvodi i uspostavlja odnose vrijednosti, iskrenosti, povjerenja, suradnje i uvažavanja. Uči nas održati zadanu riječ i u teškim okolnostima, poštivanju drugoga, o zajedničkoj svijesti, o vlastitim granicama i o ograničenjima drugih. Obiteljsko zajedništvo ljubavi rađa samopoštovanje i poštovanje bližnjih. Bez ljubavi koju dajemo i primamo sumnjamo u sebe, osjećamo nesigurnost i nemir. Opasnost je da nedostatak iskrene ljubavi pokušamo nadomjestiti nekim drugim putem koji na kraju može završiti u preziru sebe i drugih u raznim oblicima nasilja“, upozorio je nadbiskup Barišić. Pozvao je vjernike da Isusa i Majku Mariju ne uprisutnjuju u svojim kućama samo po slikama na zidu nego „molitvom gdje u susretu s Majkom Marijom i Isusom otkrivamo još više i onu ljepotu i bogatstvo koje je već snažno prisutno među nama: da mi je supruga/suprug, djeca, roditelji blagoslov – predokus raja!“

„Crkva s Kristovim pogledom na svijet i ljudima dobre volje uvjerena je u neophodnost obitelji, njezinu trajnu vrijednost nastojeći obitelj obnoviti i kreativno unaprijediti, učiniti je poželjnom, neodoljivom i nenadomjestivom životnom zajednicom – izvorom života i radosti. Jedino ova temeljna stanica društva je dijagnoza i terapija hrvatskog društva i naše budućnosti“, kazao je mons. Barišić. U surječju Knjige otkrivenja koja govori o finalu i sudbonosnoj borbi Zmaja – zla protiv žene i djeteta te nedavno odigranoga svjetskog nogometnog prvenstva naglasio je da sada ulazimo u neko drugo finale. „Mnogi su čuli za nas da postojimo, ali hoćemo li i koliko ćemo opstati odgovorit će ovo finale koje igramo na našem domaćem terenu na polju demografije, nezaposlenosti, gospodarstva, odgoja i obrazovanja, zdravlja, odlaska mladih iz Domovine, rastava, promocije braka i obitelji! Vjerujem u uspjeh, jer Hrvatska to želi, može i hoće! Možemo jer nismo siromasi. Nismo sami. Imamo Majku Mariju i Boga Oca koji nas u Kristu blagoslovi svakim blagoslovom nebeskim i zemaljskim“. Pozvao je sve na Treći nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji koji će se održati 15. i 16. rujna u Splitu i Solinu pod geslom „Obitelj – izvor života i radosti“, izrazivši nadu da će sve naše obitelji otkriti ljepotu i bogatstvo života, i biti temelj novosti doma i domovine Hrvatske.

Na kraju misnog slavlja, na kojem je pjevao zbor Svetišta pod ravnanjem sestre Jelene i maestra fra Jure Župića, hodočasnici se obratio gvardijan i upravitelj svetišta Čudotvorne Gospe Sinjske fra Petar Klapež koji je zahvalio svima koji su na bilo koji način sudjelovali u toj svečanosti. Naglasio je kako su svi ovogodišnji hodočasnički pohodi sinjskom svetištu bili u ozračju molitve za Treći nacionalni susret katoličkih obitelji. Slavlje je završilo nadbiskupovim blagoslovom i himnom "Lijepa naša". Gospina slika je u procesiji vraćena u crkvu Gospe Sinjske.

Proslava Velike Gospe u marijanskom svetištu u Vrpolju
Središnje misno slavlje na svetkovinu Uznesenja BDM na nebo 15. kolovoza u marijanskom svetištu Šibenske biskupije predvodio je šibenski biskup Tomislav Rogić, koji je upozorio kako je danas jedan od većih čovjekovih problema zagledanost u zemlju i zemaljsko te kako današnje vrijeme rastače obitelj.

Vrpolje, 15.8.2018. (IKA) - Prigodom svetkovine Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo ili Velike Gospe, u srijedu 15. kolovoza, misno slavlje u marijanskom svetištu

Šibenske biskupije Vrpolju predvodio je šibenski biskup Tomislav Rogić. Na misnom slavlju koncelebrirali su umirovljeni šibenski biskup Ante Ivas i brojni svećenici. Slavlje je započelo procesijom s čudotvornom Gospinom slikom u kojoj su sudjelovali predstavnici kulturno-umjetničkih društava i marijanskih molitvenih udruga s područja Šibenske biskupije. Misno slavlje u izravnom prijenosu mogli su pratiti gledatelji Hrvatske televizije.

„Gospa uznesena na nebo želi nam poručiti da sve što živimo, oko čega se brinemo, zbog čega strahujemo, sve svoje boli i neizvjesnosti – ali i sve svoje radosti, uspjehe, učinjeno dobro - svaku osobu i obitelj, zajednicu i cijeli narod, cijeli svijet – osvjetlimo Suncem, Kristom, vječnim životom. Sve poprima posve drugačije obrise, drugačije boje, drugačije se vidi i živi život, kad se promatra u toj perspektivi vječnosti“, poručio je u homiliji biskup Rogić.

Naglasio je kako je danas jedan od većih čovjekovih problema zagledanost u zemlju i zemaljsko. „Napast je današnjeg vremena: brzina, ritam života koji melje. Sve se gleda kroz trenutačni uspjeh, dobro ostavljen dojam iza kojega uvijek ne ide dobar sadržaj, ni istina i briga za dobro svih. Što će biti poslije ne gleda se previše. Kao da nas zaskoče sebičnost, komotnost, svi govore o pravima, a rijetko se čuje riječ dužnost, odgovornost. Nude se neograničene slobode u kojima čovjek može biti što god poželi, ne osvrćući se na drugoga, ni na Božji naum s čovjekom. U tim varkama zemaljskog stradaju mladi, obitelj i čovjek. Urušava se i gubi tlo pod nogama, to isto tlo za koje se toliko veže, zaboravljajući Nebo, zaboravljajući Boga. Je li to taj zmaj iz knjige Otkrivenja koji želi proždrijeti Dijete?“, upozorio je šibenski biskup.

Zapitavši kako se tomu oduprijeti, kako drukčije živjeti, drukčije odnose uspostaviti, biskup Rogić istaknuo je da je Blažena Djevica Marija znak – putokaz i pomoć po svome zagovoru i ostvarenom cilju: uznesena na Nebo. Biskup je istaknuo i vrijednost obitelji. Ujedno je pozvao sve na sudjelovanje na Trećem nacionalnom susret hrvatskih katoličkih obitelji u Solinu. „Obitelj predstavlja Božji plan s čovjekom stvorenim na sliku Božju. U obitelji se rađa život, razvija i odgaja. Tu je prva škola čovječnosti, prvi uzori svake vrijednosti i vjere. Kroz obitelj otkrivamo radost života, učionicu ljubavi i sebedarja koji ostaju za cijeli život. Današnje vrijeme rastače obitelj. Bilo da se radi o brzini života, novim tehnologijama koje otuđuju čovjeka ili pak o sustavnom ugrožavanju obitelji nametanjem nekih novih modela obitelji koje u Božjem planu ne možemo prepoznati. Zato nam je ovaj Nacionalni susret hrvatske katoličke obitelji važan kao svjedočanstvo vjere i obitelji po Božjem naumu“. Biskup Rogić potaknuo je na molitvu „da se i u našim obiteljima dogodi pohod Božje milosti, da se voda života pretvori u radost života, radost služenja, rasta u vjeri i vjernosti, ustrajnoj molitvi. Pa da se svi jednom okupimo u vječnoj radosti Neba, u vječnoj pobjedi Uskrsnuća tvoga Sina, našeg jedinog Spasitelja, pod plaštem Marije na nebo uznesene“.

Svetkovina Velike Gospe u Škabrnji

Zadarski nadbiskup Želimir Puljić predvodio je 15. kolovoza svečano misno slavlje u župnoj crkvi Uznesenja BDM i procesiju s Gospinim kipom kroz to stradalničko mjesto.

Škabrnja, 15.8.2018. (IKA) - Zadarski nadbiskup Želimir Puljić predvodio je na svetkovinu Velike Gospe, u srijedu 15. kolovoza, svečano misno slavlje u župnoj crkvi Uznesenja BDM u Škabrnji, potom i procesiju s Gospinim kipom kroz to stradalničko mjesto. Na tu svetkovinu u Škabrnji se tradicionalno okuplja brojni puk, među kojima i

mnogi iz inozemstva, a sa škabrnijskih kuća vijori se hrvatski barjak. „S Marijom želimo graditi novo društvo i od srca zahvaliti za tolike vrijedne žene i majke iz hrvatskog obiteljskog stabla diljem Lijepe Naše 'kojega bure ne iščupaše i požari ne izgoriše, čija jaka stabla i žile ne uginuše, niti sokovi ne presahnuše, kako je 1932. g. pisao naš vrli umjetnik Ivan Meštrović. Svjesni nezamjenjive uloge Majke Božje u povijesti spasenja, kao i svih vrijednih žena i majki iz roda hrvatskoga koje nam očuvaše lozu našu, osjećamo potrebu trajno se vraćati upravo tim korijenima“, naglasio je mons. Puljić.

Zahvalio je Bogu za dobrotu koja nam se preko Marije očitovala u mnogim divnim ženama i majkama kroz burnu hrvatsku povijest, potaknuvši puk neka moli Mariju da čuva obitelji. „Potrebno je stalno upućivati naše vapaje i molitve Gospi jer proživljavamo veliku krizu obitelji. A budućnost Crkve i naroda u rukama je dobrih očeva i majki“, rekao je nadbiskup. Istaknuo je da „svetišta diljem domovine postaju školama marijanske duhovnosti, lječilište duša, mjesta vjerničkih nadahnuća i duhovnoga ozračja, 'duša duše hrvatske'. Da Marija nije zasjala po Božjem obećanju u zoru povijesti kad su Adam i Eva istjerani iz raja, nad ljudima bi se prostiralo tamno nebo bez nade. Marija je nada čovječanstva, bez nje koja je početak boljega svijeta tonuli bismo još više u gluhoj noći beznađa“, upozorio je nadbiskup, naglasivši da se Mariju štuje i doživljava kao majku koja njeguje, pazi i štiti. Otuda i brojni naslovi u lauretanskim litanijama: Majko dobroga savjeta, Djevice vjerna, Pomoćnice kršćana, Zdravlje bolesnih, Utočište grešnika, Majko Crkve, Majko obitelji, moli za nas!

„Marija na nebo uznesena nije nas napustila i ostavila same na zemlji. Dapače, postala je srce Crkve u hodu i nastavila svoju brigu i zagovor za sve koji se oko nje okupljaju, s pouzdanjem joj se mole i ustrajno je časte. Ne može se zamisliti Crkva bez Marije. Marija je stvarno darovana nada u koju su položena nebeska obećanja i ostvarene Božje nakane. Ona je očevala brojne obitelji od raspadanja i propasti, utješila tolike nemoćne i bolesne. Ona je bdjela i čuvala naš narod i očevala ga od krivovjerja, zaustavila turska osvajanja pred Korčulom i Tivtom, pred Sinjom i Petrovaradinom. Naša prošlost prožeta je marijanskim duhom i njenom pobožnošću. Po toj smo vjeri bili prepoznatljivi diljem Europe i svijeta. Tako je bilo kroz stoljeća. Tako neka bude danas i uvijek“, potaknuo je zadarski nadbiskup u propovijedi u Škabrnji.

Velika Gospa proslavljena u svetištu Majke naših stradanja u Gori

Predvođeci misu na svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo u srijedu 15. kolovoza u marijanskom svetištu Majke naših stradanja u Gori, sisački biskup Vlado Košić poručio je: „S Bogom je sve moguće! Božji su ljudi, uči nas tome Marija, uvijek optimisti“.

Gora, 15.8.2018. (IKA) – Na svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo, u srijedu 15. kolovoza, u marijanskom svetištu Majke naših stradanja u Gori svečano misno slavlje predvodio je sisački biskup Vlado Košić. U koncelecijaciji bili su generalni vikar mons. Marko Cvitkušić, rektor svetišta preč. Paško Glasnović, koji je na početku i pozdravio sve okupljene, te svećenici Petrinjskoga i Glinskoga dekanata. Blagdanskim slavlju nazočilo je nekoliko tisuća hodočasnika, od kojih je dio pristigao pješice iz tri petrinjske župe te iz Gline, a nazočni su bili i predstavnici gradskih i županijskih vlasti.

U homiliji, govoreći o ovome blagdanu, biskup je rekao kako je bitna upravo riječ „uznesenje“ jer „promatramo

Mariju i njezinu konačnu proslavu u Bogu". „Nama je Marija neizmjerljivo važna jer ona je majka našega Spasitelja, ali ona je i naša zagovornica, naš uzor u vjeri. Ali i još više! Ona i sada u nebeskoj slavi majčinski ljubi Crkvu (LG 65) i svojom moćnom ljubavlju utječe na naše putove, na naš sadašnji život. Smijemo čak i to reći: bez nje bili bismo izgubljeni jer ona je kompas, putokaz, ona je vrelo radosti i nježna majčinska ruka nad svakim od nas, koja nas usmjeruje da se na putu života ne izgubimo, da na kraju dođemo - pa i preko lutanja, padova i kroz vlastite rane - do našeg životnog cilja. Ona je to uspjela jedino Božjom milošću. I kad ju danas promatramo Uznesenu u nebesku slavu, znamo, to je Bog njoj učinio, ta velika djela. No, ona je bila ponizna službenica Gospodnja i surađivala je s Božjom milošću. Sve su to poruke i za nas, da Djevicu i mi nasljedujemo", ustvrdio je biskup.

Govoreći o Marijinim odlikama koje vjernicima mogu biti primjer i poticaj, biskup je ponajprije istaknuo kako je ona bila žena velike i duboke vjere te bezgraničnog pouzdanja i povjerenja u Gospodina. Govoreći o Mariji kao ženi, supruzi i majci, uzoru obitelji i Majci boli, biskup je istaknuo: „Marija je živjela u obitelji i zato je zajedno sa svetim Josipom uzor svete obitelji. Obitelj je ono svetište gdje se rađaju i podižu djeca, a to znači ljudi. Prva iskustva svaki čovjek kao malo dijete stječe u obitelji. Stoga je obitelj toliko važna. Znali su to i znaju i oni kojima nije stalo do čovjeka pa su napadali, razarali i slabili obitelj u svakom pogledu. Naš bl. Alojzije rekao je da nema zdravog naroda bez zdravih, snažnih i sretnih obitelji. A kako naše obitelji mogu biti takve? Prije svega ako se oslanjaju na Boga, ako poštuju Božje zapovijedi, supružnici njeguju bračnu vjernost, prihvaćaju djecu kao Božji dar i otvoreni su brojnom potomstvu, ako odgajaju djecu u pobožnosti i pružaju im prvenstveno primjer vlastitog vjerničkog života, poštujući svetost nedjelje tako da slave misu, ustrajni u molitvi vlastitoj i zajedničkoj, posebno obiteljskoj, u poštivanju svakoga čovjeka, gledajući u svakome brata i sestru i pomažući svima, posebno potrebitima, siromašnima, bolesnima, osamljenima. Kako je lijepo kada krizmanici mogu reći, i za svoje kumove a posebno za svoje roditelje: moj tata i moja mama svake nedjelje idu na misu, svaki se dan mole i vole i pomažu sve ljude kao svoju braću! Marija je također nosila svoj križ, svoje boli, svoje žalosti. Ona je i Majka boli, mi smo ju ovdje u Gori prozvali Majkom naših stradanja. Svjesni da se samo po križu dolazi do uskrsnuća, molimo nju, koja je nosila patnje i sa svojim Sinom supatila, da i nama pomogne da shvatimo križ i nosimo ga da bismo bili s njom i u nebeskoj proslavi".

Govoreći o pročitanom Evanđelju po Luki gdje Elizabeta pozdravlja Mariju koja joj je došla u pohod prije nego će roditi: „blažena ti što povjerova da će se ispuniti što ti je rečeno od Gospodina", biskup je rekao kako je Marija, sve što joj je Bog činio, prebivala u svome srcu, razmišljala je o velikim djelima koja joj je Gospodin učinio i vjerovala mu je. „To Mariju čini drukčijom od svih ljudi na ovome svijetu. Svi mi doživljavamo ovo i ono u životu, veće i manje znakove Božje dobrote i ljubavi, ali sve to brzo zaboravljamo jer nam često nedostaje da – povjerujemo da će Bog sve ispuniti, da se ne smijemo prepustiti očaju, beznađu, tuzi i depresiji. S Bogom je sve moguće! Božji su ljudi, uči nas tome Marija, uvijek optimisti. Ako naime vjerujemo, sve je moguće... dakako Bogu ne nama, ali Bogu povjerovati znači početi u nepoznato, ali ne u nešto nepostojeće ili besmisleno. Da je zapravo s Bogom najljepše hoditi kroz život, sama Marija potvrđuje pred Elizabetom svojom pjesmom 'Velika duša moja Gospodina!'" „Doista, previše je crnila i negativnosti u našem društvu, ali često i u

našim pojedinačnim životima. Današnji blagdan Marijina Uznesenja na nebo poziv je da se okrenemo vedroj budućnosti koju nam ona pokazuje i da hrabro i s povjerenjem i mi kročimo ovom zemljom izgrađujući ju u svjetlu Kristova uskrsnuća, obnavljajući ju svojom ljubavlju, ulažući same sebe do kraja za Krista i njegovu proslavu", poručio je biskup okupljenima te zaključio propovijed molitvom Bl. Djevice koju je napisao i izrekao na dan proglašenja dogme o Marijinu Uznesenju, 1. studenoga 1950. godine, papa Pio XII.

Misno slavlje animirao je Mješoviti župni zbor iz petrinjske župe Preobraženja Gospodnjeg, a proslavi je prethodila trodnevna duhovna priprava koju je predvodio generalni vikar mons. Cvitkušić.

VIII. hodočašće obitelji s brojnom djecom u Voćin

Predvođeci slavlje Velike Gospe požeški biskup Antun Škvorčević poručio je obiteljima s brojnom djecom da je njihovo dostojanstvo i snaga upravo u tome što u Hrvatskoj promiču kulturu života, nasuprot onima koji su se svrstali na stranu kulture smrti.

Voćin, 15.8.2018. (IKA) - Na svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije – Veliku Gospu, 15. kolovoza, u Voćinu je održano VIII. hodočašće obitelji s brojnom djecom. Na početku svečanoga euharistijskog slavlja požeški biskup Antun Škvorčević izrekao je pred likom Gospe Voćinske poklike Isusovoj Majci, na koje su hodočasnici odgovarali pjevajući „Blažena ti što povjerova". Pozdravljajući svećenike, redovnice, i sve druge vjernike, biskup im je čestitao svetkovinu uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo. S osjećajima posebne zahvalnosti i poštovanja pozdravio je obitelji s brojnom djecom, te je ustvrdio kako su one u službi života po uzoru Marije služiteljice života. Rekao je da su po njima na ovom hodočašću prisutne žrtve njihove bračne i obiteljske ljubavi te ih je pozvao na molitvu da Bog po zagovoru Isusove Majke blagoslovi njihovo zajedništvo i udijeli im radost.

U homiliji biskup je ispriopovjedio kako se nedavno susreo s članovima dviju obitelji s brojnom djecom, koje su na njegov upit kako žive i kako nastoje organizirati svoju svakodnevnicu odgovorile da nastoje od Boga učiti što trebaju raditi. Nadovezujući se na njihovu misao, biskup je ustvrdio da Bog nije ravnodušan prema svome stvorenju, napose prema čovjeku radi kojeg je sve stvorio, te je ostvario spasenijsko djelo putem rođenja svoga Sina odvijeka, izabравši Mariju za njegovu roditeljku, i po njemu svojom moćnom ljubavlju ušao u ljudske nemoći, preuzeo ih na sebe i preobrazio. Rekao je kako su mu spomenute obitelji posvjedočile da su se one upravo rađanjem djece opredijelile ići Božjim putem, i tako dati svoj doprinos hrvatskoj budućnosti i Božjoj vječnosti. Biskup je poručio obiteljima s brojnom djecom da je njihovo dostojanstvo i snaga upravo u tome što u Hrvatskoj promiču kulturu života, nasuprot onima koji su se svrstali na stranu kulture smrti.

Ustvrdio je da prvo čitanje iz Knjige Otkrivenja donosi dramatični prizor u kojem apostol Ivan ocrta onodobnu stvarnost, koja je i danas takva: s jedne strane žena roditeljka, a s druge sedmeroglavi zmaj, protivnik života, koji želi uništiti njezino dijete. Međutim, Bog je spasio ženu i dijete od zmaja. Biskup je rekao da je sv. Ivan u liku žene prikazao Crkvu koja je bila progonjena, jer služi Sinu rođenom od Djevice Marije u kome je spasenje, a kojega Zli želi ukloniti iz ljudske povijesti i promiče kulturu sebičnosti i smrti. Crkva se Božjom snagom odupire inicijativama i projektima Zloga. Njezina moć je Isus Krist u kojem nam je zajamčena pobjeda života nad smrću, o kojoj govori apostol

Pavao u ulomku Prve poslanice Korinćanima, naviještenog u drugom čitanju, a koja se dogodila u Isusovoj smrti na križu. Biskup je ustvrdio da je ta ista ljubav s Isusova križa na svoj način prisutna i u svakom braku u kojem muž i žena žive svojevrsnu Isusovu razapetost na križu kad služe životu i njegovoj pobjedi. Život ne može drukčije pobijediti, nego ljubavlju koja se žrtvuje, naglasio je biskup. Podsjetivši nazočne supružnike na veličinu poslanja koje im je Bog dodijelio, potaknuo ih je da budu ponosni na to služenje te im je čestitao na opredjeljenju za žrtvu služenja životu, zbog koje u Hrvatskoj ima nade da neće pobijediti kultura smrti. Podsjetivši nazočne da su svakodnevno primorani birati koje će opredjeljenje živjeti, u što će ulagati svoje snage i što u konačnici žele postići načinom života za koji su se opredijelili, biskup im je poželio da se na ovom hodočašću obnove i budu u svojoj slobodi prosvijetljeni poput Marije, koja je znala uvijek birati ono što je Božje, i po cijenu križa i patnje. Pozvao ih je da budu u Hrvatskoj naraštaj koji s Bogom stavlja čovjeka u središte svojih nastojanja i uvijek spremno ustaje u obranu ljudskog života.

Govoreći o susretu dviju trudnica, Marije i Elizabete, koje vjeruju Bogu i raduju se porodu, o čemu govori naviješteni evanđeoski ulomak, biskup je ustvrdio da se to na svoj način događa uvijek kad žena iz vjere u Boga prima djecu kao njegov dar, a u odgoju im otrkiva kako su ona zamisao Božje ljubavi i žive radost zbog Božjeg djela u njihovoj djeci. Potaknuo je nazočne neka se u tom duhu zalažu da se u Hrvatskoj donose zakoni koji promiču kulturu života istaknuvši, da nitko nema pravo ubiti tek začeto dijete u ime pogrešnih argumenata kako ono zapravo još nije čovjek. Ako se već u malom žiru krije gorostasni hrast koji će iz njega izrasti, kako se onda neki usuđuju reći da u tek začeto djetetu nije već prisutan čovjek u kojeg će se ono razviti, upitao je biskup i pozvao sudionike slavja da s još većom zauzetošću vjere, opredijeljeni za život, uvjeravaju ljude da se ne poigravaju sa životom i ubijaju začeto dijete u majčinoj utrobi. Pozvao je nazočne da s Marijom, majkom života, mole za bračne drugove da budu hrabri darovatelji života a za javne djelatnike, da nikada ne donose zakone protiv života i čovjekova dostojanstva. Isusovu pak Majku, koja se sa svojom slobodom opredijelila biti suradnica s Bogom na pobjedi života, zamolio je da svima prisutnima pomogne ići u životu njezinim putem.

Nakon popričesne molitve uslijedila je procesija središtem Voćina s likom Gospe Voćinske, a po povratku u crkvu biskup je predvodio čin predanja naših obitelji Isusovoj Majci. Na kraju je izrazio uvjerenje da će obitelji s brojnog djetecom s ovog hodočašća ponijeti u srcu onu puninu koju je u njih unio Isus Krst zagovorom svoje Majke, Gospe Voćinske, te je na sve njih zazvao Božji blagoslov.

Nakon podnevnog odmora i okrepe obitelji s brojnog djetecom okupile su se u Hrvatskom domu u Voćinu, gdje je za njih održan prigodni program. Biskup im je i ondje uputio riječ pozdrava, zahvale i ohrabrenja. Najprije se zanimao kako su roditelji, njihova djeca i mladi, a onda je izrazio radost što i ovdje može biti s njima, jer su oni nositelji najboljega i najdragocjenijega što Hrvatskoj treba, a to je opredijeljenost za život, na kojoj im je svesrdno zahvalio. Rekao je da nije lako surađivati s Bogom života, ali da je u tome njihova veličina. Posvjedočio im je da ih se svaki dan sjeti u molitvi, i da Bogu povjerava neka ih ne napusti u njihovim poteškoćama. Pozvao ih je da i oni svaki dan mole i na taj način uvode Isusa Krista i njegovu Majku u svoju obitelj. Podsjetio ih je kako u svojim brigama i poteškoćama nisu sami, nego da ih i Požeška biskupija nastoji duhovno i materijalno pratiti. Zahvalio je svima koje vole obitelji s brojnog djetecom i podupiru ih, napose djelatnicima

biskupijskoga Obiteljskog centra „Pro vita et familia“ na čelu s voditeljicom Anom Matković, koja je pred novim porodom djeteta, zbog čega su joj nazočni zapljeskali, djelatnicima Biskupijskog Caritasa i svima drugima. Poželio je da ih Bog blagoslovi te uvijek ostanu radosni jer su na njegovoj strani. U prigodnom programu koji je vodio tajnik Caritasa Požeške biskupije Ivica Rajkovača nastupila su djeca iz požeških, pleterničkih i voćinskih obitelji s pjesmom i kratkim scenskim izričajima.

Na kraju susreta bogoslovi su pomogli u podijeli novčanog dara Požeške biskupije obiteljima s brojnog djetecom pred početak nove školske godine.

Slavlje Velike Gospe u Splitu

Proslavu svoje nebeske zaštitnice, svetkovinu Velike Gospe, Split je proslavio u srijedu 15. kolovoza tradicionalnim obišašćem s Gospinom ikonom, od prvostolnice Sv. Dujma do svetišta Gospe od Pojišana gdje je euharistijsko slavlje predvodio splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić.

Split, 15.8.2018. (IKA) - Proslavu svoje nebeske zaštitnice, svetkovinu Velike Gospe, Split je proslavio u srijedu 15. kolovoza tradicionalnim obišašćem s Gospinom ikonom, od prvostolnice Sv. Dujma do svetišta Gospe od Pojišana. Procesiju, koju su pratili zvuci s brodova u splitskoj luci te velika zvona splitske prvostolnice (koja od sedmoga stoljeća nosi naslov Uznesenja Marijina) a u kojoj su sudjelovali mladi u narodnim nošnjama, pripadnici Hrvatske ratne mornarice, redovnice i ostali vjernički puk, duhovnim poticajima animirao je don Ante Mateljan.

Euharistijsko slavlje u pojišanskomu svetištu, koje je također posvećeno Uznesenju Blažene Djevice Marije, predvodio je splitsko-makarski nadbiskup i metropolit Marin Barišić. U suslavlju je bilo petnaestak svećenika predvođenih provincijalnim ministrom Hrvatske kapucinske provincije sv. Leopolda Bogdana Mandića fra Jurrom Šarčevićem i generalnim vikarom Splitsko-makarske nadbiskupije mons. Miroslavom Vidovićem. Misi je nazočio splitski gradonačelnik Andro Krstulović Opara s obitelji, a pjesmom je uljepšao mješoviti zbor Gospe od Pojišana.

Pridruživši se pozdravima braći kapucinima čuvarima svetišta, nazočnim hodočasnicima iz domovine i inozemstva koji su se okupili u pojišanskom svetištu težaka i ribara te svima onima koji su bili spriječeni doći, nadbiskup Barišić u propovijedi je govorio o podjelama i čestim napetostima kojima je obilježeno naše vrijeme, o ugroženom zajedništvu, o obitelji i majčinoj otvorenosti novom životu i trajnom darivanju vlastitoga života za druge, kojim se nadvladavaju sve vrste podjela i kojim se dolazi do suživota koji u prvi plan stavlja bližnjega. Govoreći o trogodišnjoj pripravi za Treći nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji i ovoj godini koja je posvećena duši obitelji – majci, nadbiskup je obračunajući se majkama kazao: „Samo s vama zajedno možemo nadvladati podjele i suprotstaviti se mentalitetu individualizma i samodostatnosti. I današnja čitanja Riječi Božje govore nam o ženama – majkama. Knjiga Otkrivenja govori o ženi – majci koja u porođajnim bolima i mukama rađanja brani život i hrabro se nosi sa Zmajem – zlim koji dijeli i uništava život drugih. I evanđelje nam govori o ženama – majkama, o pohodu mlade majke Marije i susretu s Elizabetom. Majka Marija primjer je osobe koja povezuje dobne i teritorijalne različitosti (naime dolazi sa sjevera na jug), pokazuje pažnju i brigu te ostvaruje generacijsko zajedništvo s Elizabetom koja je u podmakloj dobi.“

Unatoč raznim životnim poteškoćama i nesuglasticama, nastavio je nadbiskup, „obitelj kao takva i dalje ostaje mjesto u kojem se svi sukobi mogu najbolje i uspješno nadvladati.

Sklopljena pod Božjim okriljem, pažena budnim okom Majke Marije, prožeta zajedništvom bračnih drugova i radošću djece ostaje i dalje jezgra cijelog društva i njegov uzor. Obitelj je temeljna stanica svakog šireg zajedništva, a time i put ne samo osobe, već i Crkve i društva. Zdrava obitelj ima nezamjenjivu ulogu za cijelo čovječanstvo. Nikakvo čudo da je onda obitelj od početka u središtu i Marijine i Isusove pažnje."

Nadbiskup Barišić se upitao: „Zašto nam je društvo podijeljeno i kako ga ozdraviti? Ako je obitelj temeljna stanica svakog zajedništva onda je zdrava obitelj dijagnoza i terapija – put ozdravljenja društva. Kad razbijemo obiteljsko zajedništvo gubimo svi: i mladi i stari, i lijevi i desni, i sjever i jug. Bez obitelji čovjek postaje oslabljen, nezaštićen, izložen utjecajima mentaliteta, lakše se njime manipulira i pretvara u broj i sredstvo. Mentalitet individualizma rastače ljudske odnose, udaljava nas od bližnjih, čini nas lakšim plijenom ideološke i potrošačke manipulacije. Gdje nema nedjeljnog obiteljskog zajedničkog druženja, gdje nema neradne i slavljeničke nedjelje, onda i rad nedjeljom postaje prihvatljiv. I pobačaj je prihvatljiv u mentalitetu egoizma i samodostatnosti jer svoju slobodu stavlja ispred prava na život drugoga."

Podsjetio je roditelje da djeca najprije nauče temeljne ljudske vrednote: iskrenost, suosjećanje, solidarnost, poštenje, pravednost, vjernost obećanjima, uglađenost u odnosima, ljubaznost... u obitelji, od svojih roditelja, svoje majke i oca, bake i djeda. „Naravno, potrebne su nam stvari - sredstva za život, ali život se ne ostvaruje samo u dimenziji imati, već daleko više u dimenziji zajedništva, ljubavi, povjerenja, odgovornosti, pravednosti... Punina života očituje se u onom našem: biti čovjek, biti bližnji. Najveće domete vlastitog života u radosti ostvarujemo onda kada uspijevamo nadići vlastite prohtjeve i gramzljive želje, te kada usvojimo božanski stil življenja koji se očituje u logici pšeničnog zrna koje umire da bi drugi mogli živjeti."

Dok je obitelj temelj Crkve i društva, žena – majka je po svojoj ulozi temelj obitelji, naglasio je nadbiskup, dodavši da je obitelji „put kojim život i budućnost hode. Drugog puta nema. Danas se doista kroz obitelj vodi borba – igra finale – za ili protiv čovjeka; za ili protiv društva; za ili protiv budućnosti. Ovo finale igra se na svjetskoj i nacionalnoj razini. Tko igra u ovoj važnoj utakmici života? Na jednoj strani su svi ljudi u zajedništvu dijaloga, ekumenizma i dobre volje, a protivnik je Zmaj – Zlo. Kakav je ishod ovog finala u kojem je u igri dostojanstvo i zaštita života, naše demografsko pitanje, nezaposlenost, odlazak mladih, pitanje odgoja i obrazovanja? Ovisi o svima nama. Pobjeda i budućnost je na strani obitelji, na strani biblijske Žene i Djeteta koje Zli želi uništiti, ali ne uspijeva. U ovom finalu u našem društvu svatko ima svoju poziciju i ulogu. I gospodarstvo i politika i zakonodavstvo i kultura i zdravstvo i mediji i pastoral. U jednu riječ – Crkva i društvo. Zato, krajnje je vrijeme naći se na ovom putu obitelji. Možemo li to ostvariti? Možemo!"

Na kraju propovijedi pozvao je sve na Treći nacionalni susret hrvatskih katoličkih obitelji te da prije svega otvore svoja „vrata doma i srca Majci Mariji da naše obitelji učini sličnima Nazaretskoj obitelji i da nam u duhu njezina pohoda bližnji postanu prostor naše slobode i ljubavi, osoba po kojoj doživljavamo osmišljenje svoga života. Samo u bliskom suživotu s drugima i otvorenosti Bogu možemo ostvariti svoj život i doživjeti radost života. Otvorimo svoje obitelji ozračje zajedništva i zajedno sa svojom obitelji dođite na Susret hrvatskih katoličkih obitelji."

Na kraju mise riječ zahvale uputio je župnik i gvardijan samostana fra Žarko Lučić. Nakon završnoga blagoslova

splitsko-makarskoga nadbiskupa cijeli je vjernički puk zapjevao himnu Lijepoj našoj, a potom i pjesmu Gospi „Zdravo Djevo", čime je dolično završeno i slavlje.

Biskup Šaško: Uznesenje je slavlje ljudskosti i slobode

Euharistijsko slavlje na svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije u svetištu Majke Božje Remetske u zajedništvu s dvadesetak svećenika predvodio je 15. kolovoza zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško.

Zagreb, 15.8.2018. (IKA) - Euharistijsko slavlje na svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije u svetištu Majke Božje Remetske u srijedu 15. kolovoza u zajedništvu s dvadesetak svećenika predvodio je zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško. Riječ pozdrava hodočasnicima i predvoditelju slavija uputio je provincijal Hrvatske karmelske provincije sv. Oca Josipa o. Srećko Rimac.

Uvodeći u euharistijsko slavlje biskup Šaško rekao je kako smo „i ove godine ispunjena srca došli k svojoj nebeskoj Majci u Remete. Došli smo jer znamo i osjećamo novi polet i ohrabrenje, potvrdu dara što vjerujemo u Radosnu vijest. Ovdje nismo da bismo propitivali, objašnjavali, izvješćivali, nego da bismo se radovali, zahvaljivali i slavili, jer u ovome slaviju pred nama sjaji put kroz tamu trpljenja i pitanja kojima smo zaokupljeni i pritisnuti, te nam ono dopušta razmatrati i živjeti Ljepotu neba u svjetlu koje dolazi od "Žene zaodjevene suncem".

Na početku homilije biskup Šaško posvijestio je da „Otajstvo koje slavimo potvrđuje da se početni Božji naum, u kojemu su čovjek i svijet stvoreni iz ljubavi, ostvaruje, jer je Bog veći od našega grijeha, jer je u Kristu pobijedio smrt, zadrževajući neprijatelja koji u nas i oko nas unosi nemir, gorčinu, nesigurnost i tugu. Dok vjerom živimo istinu Kristova i svoga uskrsnuća, darovana nam je Marija, uznesena na nebo dušom i tijelom, snagom slave kojom je proslavljen Isus. Marija na nebo uznesena je objava preobrazbe svijeta; u Njoj gledamo ono što ćemo biti i u tome odražaju čitamo smisao doživljaja i događaja koji – u prolaznosti života – toliko puta djeluju bez smisla, poput uvrjede našem postojanju i ljudskosti".

Osvrćući se na Marijin Hvalospjev naglasio je kako ju „prožima osjećaj nedostatnosti, nesigurnosti da ne iznevjeri Gospodina, ali je radosna kada osjeti ohrabrenje, Božju blizinu i puna je pouzdanja, dok joj u ušima odjekuju riječi da Bogu ništa nije nemoguće. Zbog toga je – kao prva proslavljena – Marija i slika Crkve koja ostvaruje riječi: Odsad će me svi naraštaji zvati blaženom".

U nastavku homilije biskup Šaško posebno se usredotočio na dvije misli. Govoreći o besmrtnosti, to jest o vječnosti, naglasio je, kako je Uznesenje slavlje ljudskosti. „To može nekoga iznenaditi, ali danas slavimo pobjedu koja je povezana s tjelesnošću, s materijom. Poput Kristova uzašašća, i Marijino uznesenje potvrđuje da tvarnost, materija, stvorena od Boga, ima svrhu povratka k Bogu i preobrazbe u Njemu. I premda je ovo slavlje slavlje ljudskosti, ono je poglavito slavlje naše pripadnosti nebu, jer u nama budi odjek naše upućenosti na vječnost, jer po Božjemu Duhu koji nam je da, po Božjoj slici u sebi znamo da smo stvoreni za besmrtnost".

Druga pak je misao vezana uz slobodu. Ovo je svetkovina ljudske slobode; ovo je proslava žene vjernice koja je čuvala i otvarala prostor slobode svakomu tko ju je od Boga tražio. Nije stoga iznenađujuće da je naš hrvatski narod, kao i drugi narodi u čežnji za slobodom, ostao privržen Majci Božjoj. Sloboda i Marija su nerazdruživi, rekao je propovjednik, te nastavio: „Zato je i danas važno moliti za slobodu i čuvati slobodu, promicati ju u društvu, jer je uistinu tužno vidjeti

kako se guši sloboda savjesti ljudi koji su na neki način podređeni; tužno je slušati kako se ucjenjuje i kupuje tuđa pristranost; kako se prodaje sloboda za sitne povlastice. Tužno je vidjeti da ljudi kojima je povjerena odgovornost za hrvatsku domovinu i društvo u strahu strepe i povijaju se pred prijetnjama trenutnih moćnika". Biskup je posvijestio da tamo gdje u svojoj slobodi nismo dali prostora Bogu, čovjek je ostavljen u tjeskobi prolaznosti. „Više ne vidi da je stvoren za vječnost. Ovo je svetkovina otajstva života koji se može razumjeti samo u svjetlu vječnosti. Blažena Djevica Marija je ime vječnosti na zemlji. Ona upućuje na obrat u kojemu su raspršeni oholi, zbačeni silni, a bogati ostavljeni u tužnoj praznini. To vidi pogled koji daruje Remetska Majka Božja, jer spaja našu pozvanost na vječnost i slobodu".

Na pitanje „Zašto naš narod ide k Mariji" stoga je dao jasan odgovor „zato jer kod nje, jedne od nas, pronalazi izvor vječnosti i slobode. I kada mislimo da obrat nije moguć, zagledajmo se u hrvatsku prošlost. Sjetimo se one najbliže. Nije li u komunizmu bilo osporavano upravo to dvoje: vječnost i sloboda? Promicao se sirovi materijalizam i ateizam, zatvarajući prostor vječnosti, a slijedom toga se gušila osobna i narodna sloboda, da bi se dale povlastice ljudima koji su promicali partijsku ideologiju. Bolno je vidjeti događanja koja su baš na tome tragu danas u našoj Hrvatskoj. No, iz Marijine snage uvijek se rađao novi život. U njega vjerujemo i pred sadašnjim prijetnjama našoj domovini, a Marija nam pritom pokazuje put: prihvaćajući Božju riječ i tražeći njegovu volju; u poniznosti i u pouzdanju u Gospodina u sve unositi vječnost i slobodu. I provjeravati tim kriterijem ono što nam se nudi kao narodu i društvu: Vidi li se u odlukama, u zakonskim propisima, u odgoju i obrazovanju djece, u gospodarstvu i kulturi ta odlika vječnosti i slobode koju je naš narod pronalazio i pronalazi hodočasteći k Mariji. Znam da je danas složenije primijeniti te kriterije, jer – nažalost – nailazimo na rasprave i osporavanja od ljudi koji kažu da su kršćani; uvjeravaju nas i u javnosti grade dojam da je kršćansko upravo ono što oni zastupaju i čine. Ali, narod osjeća drukčije i provjerava, učvršćuje svoj osjećaj pokraj srca nebeske Majke. Tomu smo svjedoci iz dana u dan, zahvalni za kršćane i kršćanke, mlade, naše obitelji koji se ne boje svjedočiti vječnost i slobodu za koju nas Krist oslobodi".

Nakon popričesne molitve, riječ zahvale hodočasnicima uputio je upravitelj svetišta o. Stjepan Vidak, te najavio početak radova na tornju i pročelju crkve, kao i na prostoru gdje se tradicionalno održavaju euharistijska slavlja na Veliku Gospu. Uz mnoštvo hodočasnika pristiglih iz cijeloga Zagreba, po tradiciji slavlju su nazočili predstavnici 110. Karlovačke brigade, te Karlovačke građanske garde.

Središnje misno slavlje o svetkovini Velike Gospe u Aljmašu

U nadbiskupijskom svetištu Gospe od Utočišta slavlje je predvodio nadbiskup Đuro Hranić, a uz brojne vjernike, nazočila mu je i predsjednica Kolinda Grabar-Kitarović. U homiliji nadbiskup je poručio da se vlastitu budućnost gradi; „moj osobni životni standard, sigurnost i kapital se povećavaju i umnažaju - prije svega mojim poštenim i savjesnim radom, odgovornošću u službi koja mi je povjerena, odgovornošću prema prihvaćenim obvezama, izgrađivanjem povjerenja u međuljudskim i u poslovnim odnosima, poštovanjem pravne države i urednim plaćanjem obveza prema njoj."

Aljmaš, 15.8.2018. (IKA/TU) - Svetkovina Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo proslavljena je 15. kolovoza središnjim svečanim misnim slavljem u nadbiskupijskom

svetištu Gospe od Utočišta u Aljmašu, koje je predvodio đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić, a uz brojne vjernike, nazočila je i predsjednica Republike Hrvatske Kolinda Grabar-Kitarović. Prije početka misnoga slavlja, upravitelj aljmaškoga svetišta i aljmaški župnik župe Pohođenja Blažene Djevice Marije preč. Ante Markić svima je iskazao dobrodošlicu u Gospin Aljmaš. Srdačne pozdrave uputio je nadbiskupu Hraniću, svim svećenicima, a napose predsjednici, rekavši: „Gospodo Predsjednice pozdravljam Vas i kao osvjedočenu vjernicu. Dobro su nam poznate Vaše riječi koje ste izrekli prvi radni dan na Pantovčaku: Željela sam da ova kuća bude blagoslovljena. Isto tako dobro su nam poznate i završne riječi kod Vašega nastupnog govora: Vjerujem u te, zemljo moja Hrvatska!. Bila je to najljepša i najsnažnija moguća poruka hrvatskome rodu i domu." Preč. Markić potom je pozdravio i sve dužnosnike u Hrvatskom saboru, Županiji osječko-baranjskoj, Gradu Osijeku te dužnosnike Općine Erdut.

Uvodeći u misno slavlje nadbiskup Hranić istaknuo je kako je „svatko od nas ovdje u ovome svetištu Gospe od Utočišta hodočasnik zajedno s drugim hodočascima na nebo uznesenoj Blaženoj Djevici Mariji. I upravo je ta hodočasnička dimenzija ovoga slavlja ono što nas ujedinjuje i s otajstvom koje slavimo", da je Isusova Majka Marija, na temelju privilegija povezanog s njezinom jedinstvenom ulogom koju je kao Majka Sina Božjega imala u povijesti spasenja, na kraju svoga zemaljskog života dušom i tijelom bila uznesena u nebesku slavu. Pozdravio je potom sve prisutne vjernike te predsjednicu Grabar-Kitarović, rekavši: „Poštovana gospodo predsjednice naše Republike, drago nam je da ste za ovu svetkovinu izabrali naše svetište, da ste i Vi kao hodočasnica, zajedno s nama, došli Gospi od Utočišta."

U homiliji nadbiskup je rekao: „Da bismo shvatili uznesenje Marijino moramo gledati Uskrs, veliko otajstvo našega spasenja, koje označava Isusov prijelaz u Očevu slavu po muci, smrti i uskrsnuću." Pojasnio je da u Mariji vidimo i razmatramo onu stvarnost nebeske slave na koju je pozvan svaki čovjek, čitava Crkva, štoviše na kojoj će sudjelovati sva stvorenja te uputio: „Ako nas Marijino uznesenje otvara blistavoj budućnosti koja nas čeka, ono nas istodobno snažno poziva da joj se suobličimo u njezinoj poniznosti, jednostavnosti, u otvorenosti za druge i u slobodi od sebe, u njezinoj ljubavi i velikodušnom predanju Bogu, u nastojanju da slijedimo njegovu Riječ, da tražimo i činimo njegovu volju – jer je to put koji nas čini istinski 'blaženima' u našem ovozemnom životu i koji nam otvara vrata neba."

Oslanjajući se na misna čitanja, napose ono iz Knjige Otkrivenja, u kojemu je Blažena Djevica Marija prikazana kao trudna žena u porođajnim bolima, mons. Hranić pojasnio je kako se radi o slici Crkve. „Žena u viđenju, kada je ono zapisano, bila je ponajprije Crkva, koja je u to vrijeme bila progonjena u Rimskom Carstvu, a koja svijetu nosi Isusa Krista." Ističući da „Žena koja viče u porođajnim bolima, i još uz to vidi da i njoj i Djetetu koje ima roditi prijeti opasnost od Zmaja, izuzetno je hrabra, jer uza sve boli i nevolje ona vjeruje u život, a ne u smrt", nadbiskup je naglasio: „Tako je i s Crkvom koja vjeruje u uskrsnuće mrtvih. I koliko god bila slaba, bespomoćna, pa čak i grešna, ona zna da u svom krilu nosi i svjedoči Život i spremna ga je rađati svijetu, pa i onda kad se čini da su sile Zmaja koji ima sedam glava i deset rogova neusporedivo jače od žene koja viče u trudovima. Odjevena suncem, tj. Božjom snagom, i s mjesecom pod nogama, tj. izdižući se iznad prolaznosti ovoga svijeta, Crkva se ne boji naviještati svijetu pravi Život, koji nam dolazi od Boga. Progonitelji Crkve će propasti, a Crkva koja rađa Krista će opstati."

Blažena Djeвица Marija sva je u službi djeteta Isusa Krista u svome naručju te je svjesna da je čovjek najveći kada se potpuno daruje Bogu, rekao je đakovačko-osječki nadbiskup i nastavio: „Zato nam Ona na nebo uznesena, današnja svetkovina i liturgijska čitanja poručuju da mi kao vjernici, kao vidljivo otajstveno tijelo Isusa Krista u ovome svijetu, u razvoju i svoje hrvatske domovine na različitim područjima njezina gospodarskog, kulturnog, prosvjetnog i političkog života, u rješavanju socijalnih problema, nadilaženju društvenih podjela i napetosti, nacionalnom zajedništvu i pomirenju, stvaranju klime stabilnosti i preduvjeta za zadržavanje mladih ljudi u domovini - najviše pridonosimo svojom darovanošću Bogu, slobodom od sebe, od svoje veličine, poniznošću i siromaštvom duha koji nije samodostatan, koji se ne zatvara u sebe, nego treba Boga i druge ljude.“

Potičući potom na pridonosenje istinskom društvenom napretku mons. Hranić je rekao: „Istinskom društvenom napretku pridonosimo vjernošću Bogu, evanđelju, otvorenosti za riječ Božju, oživotvorenjem principa društvenoga (socijalnog) nauka Crkve, koji od mene zahtijeva poštovanje dostojanstva i prava svake ljudske osobe, koji kaže da rad ima prednost pred kapitalom, koji naglašava i pokazuje da je nezaposlenost skuplja od socijalne države, koji potiče na socijalnu pravičnost, koji od mene zahtijeva poštenje i etičnost; od mene kao poslodavca traži da znam vrednovati tuđi rad i radnika kao svoga brata, da znam vrednovati njegove kompetencije, stručnost i znanje, i da ga nastojim pravično, na vrijeme i redovito nagraditi poštenom plaćom - svjestan da stabilnost i budućnost moje firme uvelike ovisi i o mome zadovoljnom radniku; da moje slabosti i grijesi razaraju ne samo moj odnos s Bogom, nego ranjavaju i druge ljude, unose podjele i nestabilnost, ranjavaju i čitavo društvo te mi stoga nije dopušteno biti sebičan i samodostatan; da ne smijem živjeti luksuzno na račun drugoga. Vlastitu budućnost se gradi; moj osobni životni standard, sigurnost i kapital se povećavaju i umnažaju - prije svega mojim poštenim i savjesnim radom, odgovornošću u službi koja mi je povjerena, odgovornošću prema prihvaćenim obvezama, izgrađivanjem povjerenja u međuljudskim i u poslovnim odnosima, poštovanjem pravne države i urednim plaćanjem obveza prema njoj.“

Homiliju je mons. Hranić zaključio molitvom Blaženoj Djevici Mariji. „Molimo je da nas sve stavi pod svoje skute, da nam bude Majka i zagovornica, da nas ohrabri kad je potrebno, da nas utješi onda kada nam je teško, i da nas digne kao što samo Majka može dići; da digne naša srca, da ne posumnjamo da se isplati biti iskren, čestit, pošten i dobar, da se isplati biti Božji, makar nam se činilo da onaj koji je Božji, ponekad baš zbog toga izvlači deblji kraj u životu. Molimo je da nam da snage da uistinu budemo Isusovi, da sjedinjeni s Njime, zagledani u Nju, idemo ovom zemljom, unoseći u nju vrednote neba, isprevrćući mjerila i kriterije ovoga svijeta Evanđeljem, kako bi ovaj svijet i ovo naše drago hrvatsko društvo bilo čestitije, poštenije, humanije, solidarnije, s više osjećaja jednih za druge, kako bi bilo manje sebičnosti, kako bi bilo više solidarnosti i otvorenog srca jednih za druge.“

U koncelebraciji su bili bio dekan Osječkoga istočnog dekanata preč. Ivan Jurić, predvoditelj trodnevne molitvene pripreve u aljmaškom svetištu te voditelj duhovnih obnova u Kući susreta „Tabor“ fra Ivan Matić, župnik u Ivanovcu Andrija Vrbanić, župnik u Petrijevcima Matej Glavica i župni vikar u osječkoj župi Svete obitelji fra Josip Vukoja. Misno slavlje liturgijskim pjevanjem animirao je Mješoviti zbor osječke župe Svete obitelji pod vodstvom Franje Janca, uz instrumentalnu pratnju s. Dominike Jozić. Na kraju

misnoga slavlja preč. Markić zahvalio je Bogu za više od tri stoljeća postojanja ovoga svetišta koje je, kako je rekao, „žila kucavica duhovnosti nadbiskupije“ i Nebeskoj Majci za uslišanja i ozdravljenja na duši i tijelu – koja su ovdje izmoljena. Podsjetio je i na ratne strahote i stradanja ovih prostora i ovoga svetišta u Domovinskom ratu, ali i na povratak kako vjernika tako i Gospe koja je prije dvadeset godina vraćena Aljmašu. Zahvalio je na dolasku predsjednici Grabar-Kitarović, rekavši kako je njezino prisustvo za sve veliko ohrabrenje.

Nakon misnoga slavlja predsjednica se zadržala u susretu i fotografiranju s vjernicima. Zatim je položila lampion i odala počast poginulima uz sačuvane temelje stare aljmaške crkve koja je u Domovinskom ratu minirana. U izjavi za medije svim državljanima Republike Hrvatske čestitala je svetkovinu Velike Gospe, poželjevši da dan provedu u krugu obitelji i najmilijih, te istaknula: „Iznimno mi je drago biti ovdje na istoku Hrvatske, među ovim divnim ljudima. Zahvalna sam na ovako toplom dočeku, ne bih mogla poželjeti bolji događaj, bolju misu, a popodne se vraćam svojoj obitelji.“ Uslijedio je susret s nadbiskupom i upraviteljem svetišta u župnoj kući, tijekom kojega je predsjednica primila i prigodan dar – košaru slavonskih proizvoda, čime je završen njezin posjet Aljmašu.

Nuncij Eterović: „Imamo pravo nazivati Mariju Kraljicom Hrvata“

Papinski nuncij u Berlinu nadbiskup Nikola Eterović predvodio je na svetkovinu Uznesenja Marijina, 15. kolovoza, središnje euharistijsko slavlje u crkvi Sv. Jeronima u rodnoj župi u Pučišćima na otoku Braču.

Pučića, 15.8.2018. (IKA) – Papinski nuncij u Berlinu nadbiskup Nikola Eterović predvodio je na svetkovinu Uznesenja Marijina, u srijedu 15. kolovoza, središnje euharistijsko slavlje u crkvi Sv. Jeronima u rodnoj župi u Pučišćima na otoku Braču. Na slavlju Marijine svetkovine okupili su se brojni vjernici, među kojima i gosti koji se nalaze na odmoru, moleći i pjevajući za osobne i obiteljske potrebe. Gospin kip za tu je prigodu bio postavljen u podnožju središnjega oltara na štovanje vjernicima. Slavlje Velike Gospe u toj je župi od posebnoga značenja, jer je prva župna crkva, podignuta na Botku u 15. stoljeću, bila posvećena upravo Uznesenju Marijinu na nebo.

„Veliča duša moja, Gospodina. Tim riječima Marija hvali Gospodina za velika djela koja joj je učinio. I mi ponavljamo te riječi slaveći Veliku Gospu. Hvalimo Gospodina zbog Marije i s Marijom, svjesni da je Bog u nama osobno i u našoj župnoj zajednici učinio velebna djela te je spreman nastaviti davati nam milosti“, rekao je nadbiskup Eterović uvodeći Božji puk u središnje slavlje svetkovine.

„Ima jedna mala gospa Marija, Što sve mi draža biva što je starija. Jer ona me je prvog trudno rodila, Za ručicu me slabu prva vodila. Prva me na ovom svijetu volila, Prva se za mene Bogu molila, Kupala me suzom, Bog joj platio, Anđeo joj suzom suzu vratio, Dojila me mlijekom svoje ljubavi, Učila me ovaj jezik ubavi, Kojim ću i onda slatko tepati, Kada ću za plotom možda krepati. Samo tebe volim, draga nacija, Samo tebi služim, oj, Kroacijo, Što si duša, jezik, majka, a ne znamen, Za te živim, samo za te, amen“, tim riječima hrvatskoga pjesnika Antuna Gustava Matoša nadbiskup je započeo homiliju, ustvrdivši kako je pjesnik kroz stihove na izvrstan način povezoao ljubav prema majci i prema domovini. Primijetio je kako svatko osim biološke majke i domovine, za majku ima i Mariju čije je slavlje, kako je rekao, od posebnoga značenja za župnu zajednicu u

Pučićima. Potaknuo je vjerni narod da slaveći Marijino Uznesenje na nebo mole za biološku majku, Domovinu i nebesku majku Mariju.

„Blaženu Djevicu Mariju Isus nam je ostavio kad je umirao na križu. Apostolu Ivanu je rekao: 'Sinko, evo ti majke', a Mariji 'Majko, evo ti sina'. Zahvalni smo Gospodinu što nam je dao svoju Majku za našu Majku. Marija je Isusova Majka. Marija je naša Majka. Slavimo danas Mariju zbog njezine proslave, njezina uznesenja. I zato je nazivamo Velika Gospa", poručio je papinski nuncij.

Osvrnuvši se na povijest nastanka svetkovine, pojasnio je da je tu vjersku istinu kao dogmu proglasio papa Pio XII. 1950. godine. „Ta je vjerska istina bila raširena u cijeloj Crkvi i prije proglašenja dogme. To svjedoči i naša pučiška župa u kojoj je prva crkva na Botku, podignuta 1482. godine, bila posvećena Velikoj Gospi. Naša župna zajednica slavila je Mariju puno prije proglašenja same dogme", podsjetio je nadbiskup. Govoreći o važnosti Marije za kršćanski život ustvrdio je kako Marija kao dobra Majka okuplja svoj narod, okuplja ih u zajednicu i brine se o njima. „Marija nas sve danas okuplja, okuplja nas u župsku zajednicu, okuplja nas kao zajednicu u kojoj smo povezani vjerom u Boga Oca, Sina i Duha Svetoga. Marija je zaštitnica naše župne zajednice, Ona nas vodi prema izvoru svoje slave i svetosti – Isusu Kristu. Ona nas vodi prema Isusu koji je jedini Put, Istina i Život", poručio je nuncij, primijetivši kako se ta slika povezanosti Marije i Isusa najbolje izražava u brojnim Marijinim kipovima s Isusom u naručju.

Potaknuo je okupljene vjernike na zahvalnost riječima: „Zahvalimo Gospodinu na velikom daru Marije uznesene na nebo. Zahvalimo mu što smo članovi njegove svete, katoličke i apostolske Crkve. Zahvalimo na daru vjere koji su nam predali naši preci pred više od pet stoljeća. Hvalimo Mariju koja je uvijek bila majka svih nas, osobito u teškim trenucima naše župske, ali i domovinske povijesti", primijetio je nadbiskup Eterović.

Govoreći o povezanosti Marije i Hrvata te velikoj ljubavi hrvatskoga naroda prema Mariji, nadbiskup je podsjetio na riječi kipara Ivana Meštrovića: „Naša zemlja sačuvala je uspomene naše, a naša Gospa lozu našu". Ustvrdio je pritom kako su tijekom burne domovinske povijesti mnogi htjeli uništiti naše svetinje. „Imamo pravo nazivati Mariju Kraljicom Hrvata. Ima nešto u toj povezanosti Marije i hrvatskoga naroda o kojoj govori naš kipar. To možemo osjetiti. O tome svjedoče i brojna Marijina svetišta u našoj domovini. Marija je uvijek bila svjetionik, zvijezda mora koja je označavala pravi put prema Isusu, prema istini, ljubavi, milosti i praštanju. Neka i nadalje tako ostane. Neka nam Marije pomogne da susretnemo Isusa Krista", zaključio je nadbiskup.

Slavlje Velike Gospe završilo je svečanim ophodom Božjega puka s kipom Gospe od ružarija ulicama mjesta i po obali koji su na ramenima ponijeli pripadnici Dobrovoljnoga vatrogasnog društva iz Pučića. Na misi i u svečanoj procesiji s mnoštvom vjernika pjevanje je predvodio župni zbor Sv. Jeronima pod ravnanjem s. Danijele Mihić. Slavlje svetkovine završilo je pred župnom crkvom pjevanjem nacionalne himne Lijepa naša.

U Pagu svečano proslavljena svetkovina Velike Gospe

U drevnom svetištu Gospe od Starog Grada slavlje je predvodio vojni ordinarij Jure Bogdan, upozorivši da „Zmaj veliki" ne prestaje na nas nasrtati, zavoditi nas i napadati. Napada nas i otvoreno i skriveno i javno i suptilno bezočno oskvrnjujući dostojanstvo ljudske osobe.

Pag, 15.8.2018. (IKA) - Prigodom svetkovine Uznesenja

Blažene Djevice Marije na nebo ili Velike Gospe, u srijedu 15. kolovoza, u poslijepodnevnim satima misno slavlje u župi Uznesenja BD Marije u Pagu - u drevnom paškom svetištu Gospe od Starog Grada predvodio je vojni ordinarij u RH Jure Bogdan. Na misnom slavlju su koncelebrirali uz župnika don Gašpara Dodića i drugi svećenici. Slavlje je započelo svečanom procesijom s čudotvornim Gospinim kipom u svetištu Gospe od Staroga Grada do zborne crkve Uznesenja Marijina u Pagu gdje je slavljena misa. Uz brojne vjernike s otoka, i one s obale, svečanom misnom slavlju nazočili su ministar unutarnjih poslova Davor Božinović, zadarski župan Božidar Longin, gradonačelnik Paga Ante Fabijanić i brojni drugi predstavnici društvenog i političkog života. Svečanu procesiju i misno slavlje animirali su župni zbor Uznesenja Blažene Djevice Marije i policijska klapa sv. Mihovila iz Splita.

Biskup Bogdan svoju homiliju započeo je svetopisamskim riječima: "Znamenje veliko pokazalo se na nebu: Žena zaodjenuta suncem, mjesec joj pod nogama, a na glavi vijenac od dvanaest zvijezda (Otk 12,1-6a). Tako sveta liturgija u svojoj ulaznoj pjesmi na svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo časti Presvetu Djevicu. U tome tekstu pred nama otvara dramatična scena borbe između žene zaodjenute suncem, kojoj je mjesec pod nogama a na glavi vijenac od dvanaest zvijezda i koja trudna više u porođajnim bolima i mukama rađanja, te Zmaja velika, ognjena, sa sedam glava i deset rogova; na glavama mu sedam kruna, a rep mu povlači trećinu zvijezda nebeskih, zmaja koji stade pred Ženu koja imaše roditi da joj, čim rodi, proždre Dijete. Scena je to, u kojoj se, sučeljavaju svjetlo života i tama smrti, proslava i poraz, uzdignuće i pad..."

Biskup Bogdan nadalje je istaknuo kako je Bog bezgrešnu Djevicu Mariju, Majku svoga Sina, tijelom i dušom uznio u nebesa. To je otajstvo koje danas slavimo, to je istina vjere koju, kao sinovi i kćeri Katoličke Crkve isповijedamo, to je stvarnost kojoj se danas tako duboko radujemo! Uznesenje Blažene Djevice Marije na nebo je povijesna istina! To je stvarnost koja se tiče svih nas koji u Krista Isusa vjerujemo! U Marijinu uznesenju dušom i tijelom na nebo gledamo puno ostvarenje te naše najdublje i najvažnije težnje, težnje koja osmišljava sav naš život, koja ga obasjava jedinstvenim, ničim zamjenjivim i usporedivim svjetlom, žarko želeći da Gospodin i s nama učini ono što je već učinio s Marijom. Pozivajući da slijede primjer BD Marije biskup je rekao: „Postignuće te svrhe i toga cilja, što je Marija ostvarila, iziskuje napor, iziskuje hrabru i trajnu budnost i borbu... Ona se odvija oko nas i u nama, u našim srcima. Boj je to protiv zla i grijeha, boj između svjetla života i tame smrti, boj u kojemu Zmaj veliki, Stara zmija – imenom Đavao, Sotona, zavodnik svega svijeta (Otk 12, 9) ne prestaje na nas nasrtati, zavoditi nas i napadati. Napada nas i otvoreno i skriveno i javno i suptilno bezočno oskvrnjujući dostojanstvo ljudske osobe. Diktatura relativizma, omotana u lijepi celofan s primamljivim krilaticama poput progresa, ljudskih prava, sekularnosti, slobode, preuzima sve više inicijativu na svim područjima ljudske savjesti, na područjima etike i morala što ima teške, razorne posljedice za suvremenog čovjeka. Napada nas napadajući naše obitelji, želeći ih razoriti. Napada na brak kao zajednicu muškarca i žene koju je Bog kao takvu od početka predvidio, uzdižući ju na dostojanstvo sakramenta. Napada na majčinstvo i na očinstvo. Napada nas u raznim rodnim teorijama i ideologiji koja želi izbrisati naravne i od Boga Stvoritelja usađene razlike između muškarca i žene. Napada na novi, na još nerođeni život, želeći ga proždrijeti i prije nego ugleda svjetlo Božjeg dana. Napada na naše mlade nudeći im lažne načine lagodnog života, života bez žrtve, života egocentrične samodostatnosti

u kojoj nema mjesta za drugog čovjeka, a još manje za Boga. Panem et circenses (kruha i igara!) govorili su stari Rimljani. Napada na naše starije i nemoćne osobe želeći i njih proždrijeti prije prirodnog kraja njihova života, nudeći im u eutanaziji tzv. potpomognutu smrt. Napada sve nas Kristove vjernike, napadajući sveti Božji zakon i crkveni nauk koje Crkva neumorno promiče, naučava, brani i branit će sve do konca svijeta... Napada nas taj stari čovjekoubojica od početka, lažac i otac laži (Iv 8, 44) mnogovrsno i u tomu se nikada ne umara."

Na kraju propovijedi biskup Bogdan je istaknuo: „Istina, vječna istina, vjere je ova: Krist je svojim djelom spasenja konačno pobijedio ovu lukavu staru zmiju, no borba s njom još nije prestala. Ona još traje i trajat će sve do konca vremena, do konačne pobjede svetih. Svatko od nas u toj mučnoj i ponekad vrlo teškoj borbi treba, poput samoga Krista, podnijeti svoj dio. U tomu nas pomaže naša vjera u Krista Gospodina, snaga njegovih svetih Otajstava i majčinska pomoć Blažene Djevice Marije koja iz nebeske slave ne prestaje zagovarati i štiti sve one koji su se svrstali u redove njezina Sina. Pobjeda je njihova, pobjeda je naša, ako ostanemo s njime i u njemu, jer pobijediti možemo samo snagom Jagančeve krvi i riječju svojega svjedočanstva, ne ljubeći života svoga – sve do smrti (usp. Otk 12, 11)."

Biskup Bogdan potaknuo je na molitvu: „Molimo se, draga braćo i sestre, molimo se bez prestanka i s pouzdanjem, da ne malakšemo na putu vjere i predanja Bogu, da hrabro ustrajemo u borbama života koje svakodnevno vodimo protiv grijeha, da odolimo svim napadima Zloga koji nas želi odvojiti od Krista i njegove Crkve, kako bismo, po zagovoru Blažene Djevice Marije na nebo uznesene, svi jednom prispjeli k slavi uskrsnuća."

Svetkovina Velike Gospe na Trsatu

U propovijedi je nadbiskup Devčić poručio da je čovjekova veličina u zahvalnosti, odnosno da smo onoliko veliki koliko smo zahvalni te da je zahvalnost važna za ispravan ljudski život.

Trsat 16.8.2018. (IKA) - Svečano euharistijsko slavlje za brojne vjernike okupljene u svetištu Majke Božje Trsatske predvodio je na svetkovinu Velike Gospe, 15. kolovoza, riječki nadbiskup Ivan Devčić. U propovijedi nadbiskup je poručio da je čovjekova veličina u zahvalnosti, odnosno da smo onoliko veliki koliko smo zahvalni te da je zahvalnost važna za ispravan ljudski život.

„Je li pomanjkanje zahvalnosti, koje je u današnjim međuljudskim odnosima toliko rašireno, posljedica toga da ne mislimo o tome što nam drugi čine ili daju, na primjer roditelji djeci ili obratno, učitelji učenicima i učenici učiteljima, poduzetnici radnicima i radnici poduzetnicima, liječnici bolesnicima itd? Umjesto da zahvalno promišljamo dobročinstva što ih na razne načine primamo, mi ih, jedva misleći na zahvalnost, uzimamo kao nešto što je razumljivo samo po sebi. Štoviše, uvjereni smo da nam drugi to duguju, da nam to na neki način pripada. Događa se tako da prvenstveno mislimo na svoja prava dok na zahvalnost gotovo i ne pomišljamo", kazao je nadbiskup.

Istaknuo je pritom da isključivanje Boga iz osobnoga i zajedničkog života ima za posljedicu neuspjeh i nesigurnost, dok je priznavanje Boga, njegovih zakona, darova i milosti, jamstvo uspjeha i napretka. O tome nam, kazao je nadbiskup Devčić, govori i cijelo Sveto pismo te nas u skladu s time potiče na borbu protiv samodostatnosti i s njome povezane oholosti. Činjenica je, podsjetio je nadbiskup, da se pred Bogom nemamo čime hvaliti, jer sve što jesmo i što imamo prvenstveno je njegov dar.

„Prema tome - ne hvastanju, ne nezahvalnosti, nego radosno zahvaljivanje Bogu za njegova dobročinstva i milosti – onako kako to u današnjem Evanđelju čini Marija. Slično vrijedi i za prisutnost drugih ljudi u našem životu. No, kako bismo postali svjesnima da u svome životu neizmerno više primamo nego što dajemo - moramo misliti o svome životu, o ljudima s kojima živimo i radimo u uvjetima i okolnostima koje često ovise više o drugima nego o nama samima", istaknuo je u propovijedi nadbiskup Devčić. "Moramo razmišljati o sebi, ispitivati se i ispravljati, kako bismo umjesto umišljenosti i oholosti, o sebi stekli ispravnu sliku u kojoj će zahvalnost biti središnja tema", poručio je riječki nadbiskup.

Biskup Uzinić: Pokušajmo prepoznati svece u svom naraštaju i u sebi samima

Ophod oko crkve s kipom sv. Roka i misno slavlje na blagdan sv. Roka, 16. kolovoza, u crkvi Sv. Roka u Čaporicama kod Trilja predvodio je dubrovački biskup Mate Uzinić.

Čaporci, 16.8.2018. (IKA) - Ophod oko crkve s kipom sv. Roka i misno slavlje na blagdan sv. Roka, u četvrtak 16. kolovoza, u crkvi Sv. Roka u Čaporicama kod Trilja predvodio je dubrovački biskup Mate Uzinić. U koncelebraciji je bilo nekoliko svećenika predvođenih župnikom don Mirkom Skejićem i cetinskim dekanom don Stipom Ljubasom.

Riječ pozdrava na početku misnoga slavlja uputio je župnik don Mirko Skejić. Zahvalivši biskupu na dolasku kazao je kako i dalje moli krunicu za njega. Zahvalama je uzvratilo biskup Uzinić kazavši da ove godine slavi 25 godina svećeništva te da je njegov dolazak na neki način i zahvala don Mirku koji je prije 25 godina propovijedao na njegovoj mladoj misi. Biskup se prisjetio da je prije 25 godina, 1993. g., kao đakon propovijedao upravo u toj crkvi Sv. Roka na poziv tadašnjega župnika a danas pokojnoga don Joze Prelca. Čestitavši Čaporičanima zaštitnika i imendan svima koji ga slave, u propovijedi je biskup govorio o svetosti koju trebamo primijetiti kako u sebi tako i u drugima.

Osvrnuo se na evanđeoski tekst koji donosi Isusove riječi: „Tada će kralj reći onima sebi zdesna: 'Dodite, blagoslovljeni Oca mojega! Primite u baštinu Kraljevstvo pripravljeno za vas od postanka svijeta!'” Zatim će reći i onima slijeva: „Odlazite od mene, prokleti, u oganj vječni, pripravljen đavlu i anđelima njegovim!” U tom je surječju kazao da „za nas nije pripravljen pakao i prokletstvo nego raj i zajedništvo s Gospodinom, svetost. To je ono što nam poručuje sv. Roko kao i svi ostali sveci, kao i Blažena Djevica Marija, da je smisao našega života bit svet, biti u zajedništvu s Gospodinom."

U nastavku propovijedi razvio je tri misli koje je potkrijepio mislima iz najnovijega Papina dokumenta „Gaudete et exultate" (Radujte se i kličite) u kojemu on progovara o svetosti. Prvu misao povezo je sa Trećim nacionalnim susretom hrvatskih katoličkih obitelji u rujnu u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji. Podsjetio je da iz životopisa sv. Roka doznajemo kako su njegovi roditelji bili pobožni ljudi koji dugo nisu mogli imati djecu. Tražili su od Boga i dobili Roka na kojega su prenijeli svoju vjeru i zahvalnost Bogu kako bi ostvario ono za što je stvoren, a to je da bude svet. Međutim, nije samo Roko postigao svetost nego i njegovi roditelji, nisu kanonizirani ali su sigurno postigli onaj cilj za koji su stvoreni, kazao je mons. Uzinić. U tom se svjetlu obratio roditeljima potaknuvši ih da budu pozorni za što svoju djecu pripremaju u životu. Trudimo se sve im osigurati: obrazovanje, školovanje, zaposlenje i materijalnu

sigurnost, „a je li se trudimo djeci prenijeti one prave vrijednosti: molitvom i govorom prenijeti vjeru, zahvalnosti i ljubav prema Bogu i bližnjima, naučiti ih da su bližnji braća i sestre kojima treba pomoći, da njihov život nije samo uzimati nego prvenstveno davati. Trudimo li im se prenijeti da se pravi život živi kad se služi i kad se troši kako bi ostvarili krajnji cilj, koji je važniji od svih drugih ciljeva, biti u zajedništvu sa svetima u nebesima, biti sveti“, upitao je biskup Uzinić, dodavši da možemo svojoj djeci mnogo dati i predati, ali ako im ne predamo sustav vrijednosti koji će im omogućiti jednoga dana postati sveti može se dogoditi da smo im prokletstvo omogućili.

U drugoj misli govorio je o tome kako drugi nisu primijetili Rokovu svetost, nego je izobličen od bolesti bačen u tamnicu jer ga nisu prepoznali. U njegovoj ćeliji pronašli su od svjetlosti natpis da svi koji budu oboljeli od kuge i zaištu pomoć od sv. Roka bit će iscijeljeni. U tom je duhu dubrovački biskup potaknuo okupljene da prepoznaju svetost sv. Roka, koji je živio Evanđelje te da u drugima prepoznaju svetost jer sveci nisu samo stvar prošlosti. Duh Sveti izljevava svetost svuda na narod Božji. Papa kaže kako voli vidjeti svetost Božjega naroda u strpljivosti u roditeljima koji odgajaju u ljubavi svoju djecu, u muškarcima i ženama koji rade kako bi donijeli kruh svojim obiteljima, u bolesnicima, u starim redovnicima, u ustrajnosti ići naprijed. To je svetost susjeda pored nas, onih koji žive blizu nas i odraz su Božje prisutnosti. „Mi u svom životu često vidimo negativno pokraj sebe i onda ogovaramo i kritiziramo, a puno je više dobra oko nas. Nemojmo biti poput novina koje gledaju samo kako će vidjeti negdje slučaj, aferu pa i stvoriti ga tamo gdje ga nema. Nemojte da nam se dogodi da nam sveci završe poput sv. Roka u zatvoru, negdje sa strane neprepoznati, pokušajmo prepoznati svece i u svom naraštaju“, naglasio je biskup.

I na kraju pozvao je okupljene vjernike da pokušaju prepoznati sveca i u samome sebi. Papa u dokumentu pozivajući se na Sv. pismo ali i na koncilne dokumente snažno ističe da su svi pozvani na svetost, svaki na svom putu. Potaknuo je vjernike da svatko gledajući put sv. Roka prepozna osobni put svetosti. Pozvani smo živjeti s ljubavlju i dajući se ponaosob u svom zvanju i zanimanju dati svoje osobno svjedočanstvo svetog života. Papa upozorava da se na tom putu valja boriti protiv mentaliteta svijeta, protiv vlastitih slabosti a osobito protiv Sotone koji ne želi da budemo sveti. A boriti se možemo vjerom koju izražavamo molitvom, razmatranjem Božje riječi, euharistijskim klanjanjem, sakramentalni pomirenjem, djelima u ljubavi, životom u zajednici, misijskim zalaganjem pa i nasljedujući svece naše zaštitnike, kazao je mons. Uzinić, zaključivši „kako bismo primili u baštinu kraljevstvo pripremljeno za vas od postanka svijeta“.

Na kraju misnoga slavlja riječ zahvale biskupu i svojim župljanima uputio je župnik don Mirko, naglasivši da su radovi u crkvi i oko crkve završeni. Posebno je zahvalio Marku Gugiću, koji je napravio postaje križnoga puta, reljef, vodio obnovu zvonika te župljaninu Nediljku Živaljiću, koji je našao sredstva i asfaltirao put oko crkve, koja je izgrađena 1924. godine na temeljima stare crkve iz 18. stoljeća, a obnovljena je 2014. godine.

Rokovo u Draškovcu

Varaždinski biskup Josip Mrzljak predvodio je 16. kolovoza svečano euharistijsko slavlje na otvorenom pored župne crkve Sv. Roka u Draškovcu, poručivši da smo i danas pozvani biti sveti.

Draškovec, 16.8.2018. (IKA) - Varaždinski biskup Josip

Mrzljak predvodio je u četvrtak 16. kolovoza, na blagdan svetoga Roka, svečano euharistijsko slavlje na otvorenom pored župne crkve u Draškovcu posvećene upravo tom francuskom svecu iz 14. stoljeća. Velikom je slavlju prethodila svečana procesija s kipom svetog Roka ulicama toga pitoresknog međimurskog mjestašca, u kojoj su sudjelovali vjernici iz župa Donjomeđimurskoga dekanata, Varaždinske biskupije, ali i šire.

Ove se godine obilježava 258. obljetnica zavjeta svetom Roku iz 1760. godine. Po tom je zavjetu u Draškovcu sagrađena crkva posvećena svetom Roku, budući da je taj svetac Međimurje očuvao od pošasti stočne kuge. U tradicionalnoj se procesiji, kao i svake godine, nosila pokaznica s moćima svetog Roka, kao i svečev kip, koji su nosili članovi domaće udruge „Prijatelji svetog Roka“, prve u Hrvatskoj, u posebnim odorama.

S biskupom je suslavilo desetak svećenika Varaždinske biskupije, a sve je srdačno pozdravio domaći župnik Matija Vonić, posebno sve bolesnike, utamničeničke, veterinare, doktore, pekare, poljoprivrednike, invalide, kirurge, hodočasnike, ljekarnike, grobare, krivo optužene osobe, a i uzgajivače pasa i stoke koji danas slave svojeg nebeskog zaštitnika.

U povijesti je biskup Mrzljak promišljao o svecima iz povijesti Crkve. „Svetost je za svakoga čovjeka i svatko je pozvan biti svet. Najprije se postaje svet po krštenju, a potom po svom načinu života, svom humanizmu. Potrebno je približiti svetost svima nama i vidjeti da ti sveti ljudi koji su živjeli u neka druga vremena i danas nama imaju što poručiti. Za nas sveci nisu samo prošlost, kao što niti mi danas nismo na nekom skupu na kojem se sjećamo svetoga Roka. No, moramo se vraćati u davna vremena i vidjeti poruku svetaca za naše vrijeme“, rekao je biskup. Sveti Rok je bio dionik jedne od bolesti koja je harala u srednjem vijeku. Danas više nemamo takvih zaraznih bolesti, ali potrebno je vraćati se i u srednji vijek, ali i još dalje u prošlost kako bismo prepoznali, po Isusovu učenju, bližnjega koji je potreban naše pomoći. Pozvani smo danas biti sveti, poručio je mons. Mrzljak. U nastavku homilije naveo je nekoliko rečenica iz apostolskog pisma „Radujte se i kličite“ (Gaudete et exsultate) pape Franje, u kojem poziva ljude na svetost. Nakon mise i blagoslova kruha, vjernici su iskazali štovanje svetom Roku u procesiji oko njegova kipa i oltara unutar crkve.

Župa Draškovec i ove je godine svečano proslavila blagdan svog nebeskog zaštitnika brojnim duhovnim događanjima u sklopu manifestacije „Rokovo u Međimurju“. Za proslavu svog nebeskog zaštitnika župljani su se pripremali trodnevnom duhovnom obnovom koju je predvodio župnik u Goričanu Josip Drvoderić. U ponedjeljak 13. kolovoza, nakon euharistijskog slavlja predstavljena je knjiga „Međimurska narodna, katolička, običajna baština“ prof. emer. Stjepana Hranjeca. Dan kasnije prof. dr. Damir Žubčić održao je predavanje „Što je svetom Roku značio pas?“, tijekom kojeg je između ostaloga govorio o pozitivnom utjecaju životinja na zdravlje ljudi.

Na sam župni blagdan misna slavlja bila su još u 7.30 sati, u 9 sati misa za bolesnike uz poseban blagoslov koju je predvodio o. Lujo Jeđut, a u poslijepodnevnom satima i večernica.

Na Rokovo proslavljen Zavjetni dan grada Osijeka

Proslava spomendana sv. Roka u Osijeku održana je u dvjema kapelicama gornjogradske konkatedralne župe sv. Petra i Pavla te donjogradske župe Preslavnog Imena Marijina.

Osijek, 16.8.2018. (IKA) - Proslava spomendana sv. Roka u Osijeku održana je u četvrtak 16. kolovoza, u dvjema kapelicama gornjogradske konkatedralne župe Sv. Petra i Pavla te donjogradske župe Preslavnog Imena Marijina. Osobito svečano bilo u osječkoj crkvi posvećenoj sv. Roku, gdje su, uz proslavu naslovnika, održana euharistijska slavlja „Zavjetnog dana grada Osijeka“. U zajedništvu s vjernicima domaće i župa osječkih dekanata jutarnju je misu predvodio konkatedralni župnik mons. Adam Bernatović, središnju u 10 sati konkatedralni župni vikar Robert Almaši, a svečanu večernju misu gornjogradske župe Zlatko Hnatešin, ovogodišnji mladomisnik iz župe Odvorci, koji je na kraju slavlja okupljenima udijelio mladomisnički blagoslov.

Podsjećajući na sebedarni svečev život i legendu o sv. Roku, Hnatešin je istaknuo kako sv. Roka štuje kao zaštitnika protiv kuge, no ovaj nebeski zagovornik i danas nam je kršćanski uzor služenja bolesnima i nemoćnima, primjer u nasljedovanju Krista. „Brojne su kapele posvećene sv. Roku, svecu s kojim Crkva slavi Božju ljubav i milosrđe. Danas, u 21. stoljeću, kroz promišljanje o svetomu Roku shvaćamo svoje služenje oboljelima. Mnogi zaposleni u zdravstvenim ustanovama, hospicijima i bolnicama jesu sveti Rok među nama jer savjesno i s ljubavlju, baš poput sv. Roka, čine djela ljubavi i milosrđa.

Osvrnemo li se oko sebe, unutar obitelji vidjet ćemo brigu i ljubav za bližnje, u onima koji skrbe za svoje stare i bolesne... Ženo, ti si sv. Rok svome mužu, a muž svojoj ženi; ti si roditelju pozvan biti sv. Rok svojoj djeci, a ti snaho pozvana si biti sv. Rok svojoj svekri“, kazao je Hnatešin. Propovijed je zaključio pričom o vjerniku koji je čekao posjet Isusa Krista, ali Njega nije prepoznao u dolasku siromašnoga starca i u ženi s djetetom. „Nemojmo dozvoliti da u osobama na životnom putu ne prepoznamo Isusa! Slavljem sv. Roka poziva nas podijeliti milosrđa u obitelji i na poslu. Molimo za vjernost i snagu u djelima milosrđa, tražeći zagovor sv. Roka i naše nebeske Majke.“

U molitvi vjernika, koju je predmolila gornjogradska župljanka Anamarija Čondor, predsjednica osječke podružnice HKLD-a Podružnice Osijek, vjernici su molili za bolesnike u župi i Osijeku te da njihovi poslužitelji i njegovatelji budu osnaženi spremnošću služenja po uzoru na sv. Roka. Misna slavlja animirao je župni zbor uz ravnanje i orguljsku pratnju s. Branke Čuture.

Susret kardinala Bozanića i svećenika iz Vrbnika

Susret je započeo euharistijskim slavljem u župnoj crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije koje je predvodio kardinal Josip Bozanić u koncelebraciji sa svećenicima rodnom iz te župe i vrbničkim župnikom i dekanom mons. Ivanom Brnićem. Kardinal se susreo i s krčkim biskupom Petanjkom i umirovljenim biskupom Županom.

Zagreb, 17.8.2018. (IKA) - Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić susreo se u petak 17. kolovoza godine u Vrbniku sa svećenicima rodnom iz te župe. Susret je započeo euharistijskim slavljem u župnoj crkvi Uznesenja Blažene Djevice Marije koje je predvodio kardinal Josip Bozanić u koncelebraciji sa svećenicima rodnom iz te župe i vrbničkim župnikom i dekanom mons. Ivanom Brnićem. Mons. Brnić je na početku pozdravio kardinala Bozanića, sve svećenike i brojne vjernike koji su se okupili na misi, istaknuvši svoju radost zbog zajedništva svih prisutnih u ovom znakovitom slavlju.

Ističući primjer Blažene Djevice Marije, kardinal je u homiliji istaknuo kako poput nje moramo biti uvijek Bogu zahvalni za neizmjerena dobra koja nam čini. Aktualizirajući

liturgijska misna čitanja tog dana kardinal je stavio naglasak na odnos čovjeka prema Bogu i čovjeka prema čovjeku. Kardinal je istaknuo važnost ljubavi i žrtve koje ne idu jedna bez druge. "Ljubav bez žrtve je jalova, a žrtva bez ljubavi je besmislena" rekao je Kardinal i potaknuo sve okupljene da jedni drugima pomažu živjeti vjernost Bogu i u braku i u svećeništvu; svećenici u prihvaćanju celibata zbog kraljevstva nebeskoga, a supružnici jedan drugome u vjernoj bračnoj ljubavi.

Nakon misnog slavlja kardinal je sa svećenicima i vjernicima pohodio crkvu Sv. Ivana Krstitelja i kod svećeničke grobnice predvodio molitvu za pokojne svećenike.

Susret kardinala Bozanića sa svećenicima nastavljen je u župnoj kući na zajedničkom sastanku. Nazočne je župnik mons. Brnić upoznao s tijekom obnove i uređenja župne crkve i drugim pastoralnim inicijativama, a prisutni su se u zauzetoj diskusiji uključili u teme svojim prijedlozima i primjedbama. Sastanak je završen bratskim objedom u župnoj dvorani.

Uoči toga dana, 16. kolovoza navečer, kardinal Bozanić je posjetio krčkog biskupa Ivicu Petanjka i biskupa u miru Valtera Župana s kojima se zadržao u srdačnom razgovoru i na bratskoj večeri, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

130. obljetnica rođenja sl. Božje s. Trofime Miloslavić

Dubrovački biskup Mate Uzinić, predvođeci 17. kolovoza misu u rodnoj župi s. Trofime u Postranju, poručio je da u svetosti te službenice Božje možemo doživjeti i svoju potencijalnu svetost.

Postranje, 17.8.2018. (IKA) - Na proslavi 130. obljetnice rođenja i krštenja službenice Božje s. Trofime (Made) Miloslavić u Postranju u Župi dubrovačkoj u petak 17. kolovoza okupio se veliki broj vjernika iz te i susjednih župa kao i sestara milosrdnica iz cijele splitske provincije Navještenja Gospodinova, te sestara iz drugih redovničkih zajednica koje djeluju na području Dubrovačke biskupije.

Svečano koncelebrirano euharistijsko slavlje predvodio je dubrovački biskup Mate Uzinić koji je u propovijedi, uz ostalo, kazao kako je važno da s. Trofimu, koju mnogi do danas nisu poznavali, doživimo kao „našu“ jer onda u njezinoj svetosti, koja nije samo svetost mučeništva nego cijelog života koji se stavio u službu Bogu i bližnjemu, možemo doživjeti i svoju potencijalnu svetost na koju smo svi pozvani.

Za biti svet nije važno zvanje ili zanimanje, nisu važne životne okolnosti, ni ovaj ni onaj politički sustavi, sklon ili ne sklon Crkvi i kršćanima, rekao je biskup, ključna je ljubav pa je i za ovo misno slavlje uzet obrazac mise za ljubav. „Ne bih, naime, želio da nas prisjećanje na s. Trofimu i njezine susestre potakne na mržnju prema onima koji su im oduzeli život, kao ni onima koji i danas hvale i promiču i brane taj zločinački sustav osuđujući žrtve, a slaveći zločince. Umjesto toga bih želio da i nas zahvati ljubav. Nije to bilo kakva ljubav. To je ljubav koja ne pravi razliku među ljudima, koja se ne pita tko je dobar ili loš, koja ne dijeli ljude po ovom ili onom ključu, to je ljubav koja oprašta... To je, konačno, ona ljubav koja je od rođenja do smrti obilježila život naše s. Trofime i njezinih susestara, ali je ponuđena i svakom od nas u našem životu, zvanju i zanimanju. To je ona ljubav kojom je s. Trofimu, strpljivo i vjerno, u svim trenucima njezinog života i do njegova kraja, a mi vjerujemo i u svu vječnost, ljubio i ljubi Bog. Istovremeno to je ljubav kojom je ona, strpljivo i vjerno, u svim trenucima svoga života i do njegova kraja ljubila, a mi

vjerujemo i kroz svu vječnost, ljubila i ljubi Boga i svoje bližnje. Danas u tim njezinim bližnjima, onima koje ona ljubi ljubeći Boga želim rado prepoznati nas, njezine, koje uvjeren sam pred Bogom zagovara kako bismo i mi otkrili ljubav Božju kojom smo ljubljani i u toj ljubavi ljubili Boga i svoje bližnje, uključujući sve ljude, pa i one koji nas ne ljube", kazao je dubrovački biskup.

O vjernoj i strpljivoj ljubavi, a takva je ljubav kojom je Bog ljubio s. Trofimu i ona njega, kao i ljubav kojom Bog nas ljubi i poziva nas da i mi ljubimo njega, govorila su i liturgijska čitanja iz kojih je biskup izdvojio neke poruke.

Neaskidiva i vjerna ljubav Boga prema Izabranom narodu je ljubav za koju je Isus htio da postane i temelj neraskidive ljubavi onih koji se međusobno združuju pred Bogom u ženidbi, ali i onih koji se, poradi kraljevstva nebeskoga toga odriču, kako bi sebe i svoj život, bez ikakvih osobnih interesa i iz čiste ljubavi prema Bogu, stavili u službu Bogu, u službi bližnjih i njihovog vječnog spasenja, rekao je biskup Uzinić. Taj izbor nije uvijek lak, ustvrdio je, te spomenuo kako danas ima sve više rastava ali i malo ili nimalo duhovnih zvanja u biskupiji. I za jedno i za drugo Isus kaže: „Tko može shvatiti, neka shvati.", a shvatiti može onaj tko osjeća da je i u njegovom slučaju Bog napravio poseban zahtav kojem se on, bilo u braku bilo u duhovnom pozivu, želi staviti potpuno na raspolaganje.

Biskup je naveo i retke proroka Ezekielia o Božjem pozivu, te nastavio kako Izrael, nažalost, nije bio strpljiv s Bogom, nije ostao vjeran nego se odao se bludu i krenuo je za drugim bogovima. To su kasnije činili i drugi kroz povijest, a i danas. Ali Bog je svejedno ostao vjeran i vjeran ostaje.

„Danas smo ovdje jer znamo da je moguće ostati vjerni. Uvjeren sam da je, usprkos tome što se ponekad dobiva drukčiji dojam, većina vjerna. I s. Trofima i njezine susestre su ostale vjerne, a nije im to bilo lako. Mnogi u njihovo vrijeme to nisu uspjeli. Svjedok tome je i njihovo mučeništvo. Molimo danas za njih da ih Bog nagradi za vjernost i uzdigne na čast oltara. Molimo i njih da nas zagovaraju kako bismo i mi, svatko od nas u svom zvanju i zanimanju, ostali vjerni. I kako bismo jednom s njima bili sveti", završio je biskup propovijed.

Postulator kauze dr. Zvonimir Kurečić na kraju mise dao je izvješće o otvorenju kauze za proglašenje blaženima ili deklaracije mučeništva s. Žarke Julijane Ivasić i šest susestara mučenica, među kojima je s. Trofima (Made) Miloslavić. Ovih sedam službenica Božjih pridružuju se na neki način nizu domaćih blaženika iz tog vremena, poput bl. Alojzija Stepinca, bl. Miroslava Bulešića te Drinskih mučenica koji su izgubili život „in odium fidei" od komunističkog režima u Jugoslaviji neposredno nakon Drugog svjetskog rata. Postulator je ispričao kako je došlo do ovog postupka te opisao njegov tijek, sudionike, sve ono što je učinjeno kao i ono što još treba učiniti. Na kraju je preporučio vjernicima da se u svojim potrebama obraćaju svojoj sumještanici kao i svim ostalim njezinim redovničkim sestrama mučenicama. „Ono što mi možemo učiniti u ovom postupku je moliti se Bogu da službenice Božje budu što prije proglašene blaženima i da se postupak sretno završi. A isto tako molite se i vi na posebne nakane, za ono što vas tišti, gdje imate posebnu potrebu, njima za zagovor", kazao je postulator kauze.

Okupljenima se obratila i s. Miroslava Bradica, vrhovna poglavarica Družbe sestara milosrdnica iz Zagreba, koja je ukratko vjernicima predstavila družbu te ih upozнала sa životom pokojne s. Trofime rođene u mjestu Makoše. Predstavila je također i ostale sestre za koje se vodi ova kauza.

Sestre milosrdnice sv. Vinka Paulskog u Hrvatsku su došle

davne 1845. godine. Svoju karizmu milosrdne ljubavi svjedočile su na različite načine služeći bolesnima i starijima, te također kroz brigu za djecu i mladež. Družba danas ima 670 sestara koje djeluju u 11 zemalja na četiri kontinenta.

Govoreći o životu s. Trofime, vrhovna poglavarica uz ostalo je kazala kako je ona svoje potpuno predanje Gospodinu potvrdila polaganjem doživotnih zavjeta 1921. u Zagrebu, te dodala: „Nije ni slutila da je na ovom izabranom putu redovništva čeka kruna mučeništva." Opisala je i posljednje dane pokojne s. Trofime, ustvrdivši kako je ona svojim životom i svetačkom smrću posvjedočila potpuno predanje Gospodinu.

Zahvalila je vjernicima na prekrasnom slavlju i pozvala ih da šire štovanje službenica Božjih u narodu kojemu su one pripadale i kojemu su nesebično služile. Sliku koja predstavlja svih sedam službenica Božjih i roll-on na kojem je prikazana s. Trofima i napisan njezin životopis, vrhovna poglavarica sestara milosrdnica predala je župniku i župi kao poticaj vjernicima za molitvu i štovanje. A sličnu sliku svih službenica Božjih darovala je i dubrovačkom biskupu u znak zahvalnosti za svečani početak štovanja s. Trofime, zajedno sa susestrama, u ovoj biskupiji.

Mjesni župnik don Nikola Berišić, uz riječi zahvale svima, ispričao je i zanimljivost kako je novi naručeni kalež za crkvu, koji je trebao stići za svetkovinu župne zaštitnice Velike Gospe, zakasnio i stigao upravo na današnji dan i da je s njim prvi put služena ova misa. Prigodni koncert održao je na kraju programa Zbor sestara milosrdnica iz Splita. Na slavlju je sudjelovala rodbina pokojne s. Trofime te mjesni načelnik Silvio Nardelli sa suradnicima, a djeca i mladi obukli su tradicionalne nošnje toga kraja. Sa sestrama milosrdnicama na slavlje u Postranje stigle su i vicepostulatorica kauze s. Tea Juratović te provincijalna glavarica provincije Naviještenja Gospodinova iz Splita s. Radoslava Kevo za čiju provinciju je ovo bio i godišnji susret sestara.

Sestra Trofima (Mande/Manda) Miloslavić rođena je 17. kolovoza 1888. u mjestu Makoše, tadašnja općina Dubrovnik, od oca Vida i majke Ruže, rođ. Kristović. Istoga dana krštena je u župi sv. Marije Mandaljene u Mandaljeni, Dubrovačka biskupija.

U Družbu sestara milosrdnica svetoga Vinka Paulskog je stupila 14. siječnja 1912. godine. Privremene redovničke zavjete položila je 15. kolovoza 1914., a doživotne 3. svibnja 1921. godine u Zagrebu. Radila je kao bolničarka u Mostaru i u Rijeci.

Komunističke vlasti odvele su je iz Rijeke u Sloveniju i 1. prosinca 1945. zatočile u Rajhenburgu, Brestanica u Sloveniji. Dana 12. rujna 1950. puštena je na slobodu. Potpuno iznemogla, iscrpljena i shrvana bolešću, stigla je u Goricu u Italiji, gdje je našla utočište kod sestara Naše Gospe, a potom je 20. rujna 1950. prevezena u Družbinu zajednicu u Centocellama, u Rimu. Nažalost, ni najstručnija liječnička pomoć nije joj mogla vratiti uništeno zdravlje.

Umrla je u Rimu 26. studenoga 1950. u 62. godini života, od posljedica mučenja u zatvoru. Pokopana je na rimskom groblju Campo Verano.

U Gospiću je 16. svibnja 2018., na 72. obljetnicu mučeničke smrti s. Žarke Ivasić, gospićko-senjski biskup Zdenko Križić svečano otvorio postupak beatifikacije ili proglašenja mučeništva službenica Božjih s. Žarke Ivasić i šest susestara mučenica (s. M. Kornelije Horvat, s. Lipharde Horvat, s. Geralde Jakob, s. Konstantine Mesar, s. Trofime Miloslavić i s. Blande Stipetić) iz Družbe sestara milosrdnica svetog Vinka Paulskoga – Zagreb, koje su stradale od komunističkog režima iz mržnje prema vjeri.

Biskup Mrzljak s bogoslovima Varaždinske biskupije

Dvadesetak bogoslova zajedno sa svojim odgojiteljima rektorom Nadbiskupskoga bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu preč. Anđelkom Koščakom i prefektom vlč. Ivicom Cujzecom okupili su se od 16. do 18. kolovoza u Lužnici na svom ljetnom duhovno-formativnom susretu pod geslom „U ime Oca i Sina i Duha Svetoga – prema Crkvi i svakom pojedincu“.

Lužnica, 18.8.2018. (IKA) - Varaždinski biskup Josip Mrzljak posjetio je u petak 17. kolovoza dvadesetak bogoslova Varaždinske biskupije koji su se okupili u Lužnici na svom ljetnom duhovno-formativnom susretu pod geslom „U ime Oca i Sina i Duha Svetoga – prema Crkvi i svakom pojedincu“ od 16. do 18. kolovoza, sa svojim odgojiteljima rektorom Nadbiskupskoga bogoslovnog sjemeništa u Zagrebu preč. Anđelkom Koščakom i prefektom vlč. Ivicom Cujzecom.

Bogoslovi su se najprije sastali u Varaždinu te su zajedno krenuli put Lužnice. Svoje vrijeme ispunili su zajedničkom euharistijom, molitvom, tematskim susretima, izlaganjima i raspravama, druženjem i igrom.

Drugoga dana susreta bogoslove i njihove odgojitelje posjetio je biskup Josip Mrzljak te su zajedno slavili euharistiju. U homiliji biskup se osvrnuo na evanđelje dana o nerazrješivosti ženidbe i o životu onih koji se sami onesposobiše za ženidbu poradi Kraljevstva nebeskoga (usp. Mt 19, 3-12) Istaknuo je Isusovu rečenicu: „Tko može shvatiti, neka shvati.“ Razmišljajući o njoj, kazao je kako je prihvaćanje i shvaćanje svećeničkog poziva i svećeničkog načina života proces, a ne trenutak. Podsjetio je kako je svaki čovjek stvoren kao muško ili žensko te da takvu svoju narav sa sobom nosi cijeli život. Budući da se u svećeničkom pozivu radi o Božjim stvarima, potrebno je iz dana u dan rasti u odluci za svećeništvo te neprestano u tome računati s Božjom pomoću.

Nakon zajedničkog objeda bogoslovi su se sa svojim odgojiteljima okušali u nekim igrama i sportovima, a zatim je uslijedio susret s biskupom. Susret je započeo molitvom i izlaganjem koje je priredio Mislav Mikac, kandidat za đakonsko ređenje. Osvrćući se na dokument Papinskog djela za crkvena zvanja iz 1997. godine „Nova zvanja za novu Europu“, govorio je kako Crkva treba svojim vjernicima pomoći u otkrivanju vlastitog poziva. Govoreći o pozivu, rekao je da je poziv Kristov znak u Crkvi te da jedan poziv ne može obuhvatiti sve, tj. da nitko nije pozvan na sve, ali svatko je pozvan i poslan služiti. Napomenuo je da je Crkva zajednica poziva te je dužna stvarati pretpostavke za njihovo rađanje, posebno od strane župnika, svećenika i od same župne zajednice.

Biskup je bogoslovima posvjedočio o svojim počecima otkrivanja poziva i o iskustvima svojih kolega. Istaknuo je, također, važnost poticaja za rađanje poziva od župnika, obitelji, škole-sjemeništa... „Važna je svijest 'iz dana u dan'. Zvanje nije samo trenutak odluke, nego proces koji čovjek neprestano živi. Sigurno je da postoje neki trenuci kada čovjek treba reći 'da', rekao je biskup. Spomenuo je riječi blaženog Alojzija Stepinca kojima se obratio njemu i tadašnjim mladićima koji su kretali u sjemenište: „Budite svjesni da kao svećenici možete najviše koristiti i Crkvi i svojem hrvatskom narodu.“ Sjetio se svog rektora mons. Penića koji je zvanje tumačio kao jedinstvo *recta intentio* (prave nakane) i *idoneitas* (prikladan). Biskup se osvrnuo i na temu celibata i svećenikova pada i ohrabrio bogoslove da ustraju, da računaju s Božjom pomoću i milošću bez obzira na teškoće. Uspoređujući celibat i brak, spomenuo je kako je vjernost potrebna na oba puta. Kako bi se nadvladale teškoće, također, je potrebno računati na svoju obitelj s

kojim se ne prekida povezanost nakon ređenja, a tu su i prijatelji koji su podrška i potpora na svećeničkom putu.

Bogoslovi su svoj susret zaključili u subotu 18. kolovoza. Posjetili su Klenovnik i uputili se hodočasničkim putem pod naslovom „Marijin put“ koji vodi do kapele Sv. Volfganga gdje su zajedno proslavili misu. Nakon zajedničkog objeda u Lepoglavi bogoslovi su s biskupom i odgojiteljima posjetili lepoglavsku župnu crkvu i stari pavlinski samostan te su razgledali izložbu „Trag dobrote: 20 godina Varaždinske biskupije“.

Biskup Palić: „Tragati za križem znači boriti se za istinu“

Blagdan sv. Jelene Križarice svečano je proslavljen u subotu u Škripu na Braču, u jednoj od najstarijih župa na tome otoku. Misno slavlje predvodio je hvarski biskup.

Škrip, 18.8.2018. (IKA) – Blagdan sv. Jelene Križarice svečano je proslavljen u subotu 18. kolovoza u Škripu na Braču, u jednoj od najstarijih župa na tome otoku, gdje su se vjernici okupili uz slavlje svoje nebeske zaštitnice koja je i naslovnik tamošnje župne crkve. Misno slavlje u toj župi Bračkoga dekanata u sudjelovanju brojnih vjernika predvodio je hvarski biskup Petar Palić u zajedništvu s bračkim dekanom Tonijem Plenkovićem i pristiglim svećenicima.

Uvodeći u euharistijsko slavlje župne svetkovine, biskup Palić ustvrdio je da je u životu svetaca koje slavimo bila djelotvorna Božja milost te su dopustili da se u njihovim životima ostvari ta milost. Sveci su nam zato primjer. Želimo ih nasljedovati i moliti njihov zagovor kako bismo gledajući primjer njihova života i mi dopustili da se ta Božja milost koju smo primili po krštenju iz dana u dan ostvaruje, rekao je hvarski biskup, pozdravljajući vjernike na početku liturgijskoga slavlja.

U propovijedi kratko je podsjetio na život sv. Jelene Križarice. Napomenuo je da je potjecala iz skromne obitelji, upoznala Konstancija, budućega cara, koji ju je zatim otpustio. Bila je majka cara Konstantina Velikoga. Isticala se pobožnim, jednostavnim i poniznim životom. Bila je osoba koja je svima bijednima pritičala u pomoć. Njezin život bio je ustvari pokazatelj njezina nutarnjega raspoloženja. Hodočastila je u Svetu zemlju i htjela obići mjesta vezana uz Kristovu muku, ustvrdio je biskup Palić. Pojasnio je kako se u svetičinu imenu nalazi i riječ križ, a što se povezuje uz predaju prema kojoj je Jelena kopala po Kalvariji kako bi pronašla križ te je na tom mjestu iskusila ozdraviteljsku snagu Kristova križa, po čemu je zapravo i prepoznala da je pronašla pravi križ na kojem je Krist bio raspet. Biskup je primijetio kako se iz života svete Jelene mogu izvući poruke za naš vjernički život. Ustvrdio je da je prva teškoća i zadaća kršćana na životnom putu tražiti križ. Riječ je o istinskom traženju križa, riječ je o onom pravom i duboko smislenom značenju Kristova križa. Nije riječ o križevima koje mi imenujemo, o križevima koje predstavljaju naše životne teškoće, pojasnio je hvarski biskup.

Istaknuo je, nadalje, da su prvi kršćani častili mjesto na kojem je umro njihov Spasitelj, mjesto koje je, kako je rekao, kasnije razoreno, a grad moderniziran. To mjesto na kojem je Spasitelj iskusio napuštenost od Boga sad je i samo napušteno. Iz toga se rađa pitanje za svakoga od nas. Prema čemu se danas potrebno ravnati? Prema čemu se ravnaju današnji kršćani u svojem životu? Što usmjerava naše živote i koji cilj u životu slijedimo? Jelena je došla na mjesto za koje kršćani drže da skriva Kristov križ. Nakon što je očistila sve što nije bilo čisto i sveto, u dubini je našla križ, približio je vjernicima predaju o Jeleni Križarici. Poručio je kako je zadaća kršćana očistiti sve ono što nije sveto kako bi

pronašli put do pravoga križa. Mislimo prije svega na naše ideale i idole koje sami pobožanstvenjujemo i činimo bogovima u svojem životu, istaknuo je, između ostaloga, biskup trootočke biskupije.

Podsjetio je da papa Franjo šalje kršćane na rubove društva, a Crkva, rekao je, „otkriva kako današnjemu čovjeku prenijeti istinu o križu, kako mu prenijeti radosnu vijest o spasenju po Kristovu križu i uskrsnuću“. Ustvrdio je kako živimo u društvo koje želi i nudi brza rješenja. „Ljudi današnjice žele brze odgovore. Reklame koje gledamo i slušamo funkcioniraju tako da trenutno zadovolje naša osjetila. Potrebni smo hrabrosti ući u dubinu, ne ostati na površini. Ne očekivati laka rješenja, nego tražiti istinska i smisljena rješenja“, ohrabrio je vjernike mons. Palić.

„Tragati za križem znači boriti se za istinu. Tragati za pravim križem znači boriti se protiv nepravde. Tragati za pravim križem znači učiniti sve da otkrijem smisao svojega života, koliko to bilo teško u društvu koje nudi laka rješenja. Božanstva moramo srušiti, smeće otkloniti ako želimo naći pravi križ. Taj se križ prepoznaje po svojoj spasonosnoj snazi. Istina ispovijedanja vjere ne može se dokazati samo teoretskim ispovijedanjem. Vjera je, kaže Isus, pšenično zrno koje treba pasti u zemlju, umrijeti i donijeti plod“, poručio je u homiliji hvarski biskup.

Pred kraj misnoga slavlja brački dekan u pozdravnoj riječi zahvalio je biskupu Paliću na pohodu župi i predsjedanju euharistijskim slavljem župne svetkovine. Vjernici su novoga hvarskoga biskupa pozdravili dugim pljeskom. Crkvena proslava nebeske zaštitnice završila je svečanim ophodom s kipom sv. Jelene ulicama mjesta. Za procesije pjevanje je predvodio crkveni zbor Sv. Cecilije iz Supetra kojim je ravнала s. Dominika Šašo.

Biskup Mrzljak s uršulinkama-juniorkama

Uršulinke Rimske unije svake godine organiziraju susret juniorki, susret sestara s privremenim zavjetima, s područja Europe. Ove godine hrvatske uršulinke ugostile su sestre iz Slovenije, Slovačke, Češke, Poljske, Slovenije i Francuske. Među njima je bila i sestra iz Hrvatske.

Varaždin, 18.8.2018. (IKA) - U prostorijama Biskupskog ordinarijata u Varaždinu u subotu 18. kolovoza varaždinski biskup Josip Mrzljak primio je sestre juniorke Reda svete Uršule s područja Europe. Susretu su nazočile s. Ksenija Leko, provincijalna glavarica i s. Vesna Valek, provincijalna savjetnica. Uršulinke Rimske unije svake godine organiziraju susret juniorki, susret sestara s privremenim zavjetima, s područja Europe. Ove godine hrvatske uršulinke ugostile su sestre iz Slovenije, Slovačke, Češke, Poljske, Slovenije i Francuske. Među njima je bila i jedna sestra iz Hrvatske.

Na početku susreta biskup je pozdravio sestre i izrazio radost i zadovoljstvo što su se okupile na svoj godišnji susret u Varaždinu. U kratkim crtama predstavio je Varaždinsku biskupiju, iznio neke statističke podatke, upoznao ih sa životom mjesne Crkve i osvrnuo se na rad sestara uršulinki u Varaždinu i Varaždinskoj biskupiji. Biskup i sestre izrazili su obostranu zahvalnost za zajedničku suradnju i međusobno pomaganje. Biskup je istaknuo doprinos sestara na području predškolskog odgoja i osnovnoškolskog obrazovanja, a s. Ksenija zahvalila je biskupu na duhovnoj i materijalnoj potpori koju im biskupija pruža. Sestre su razgovarale s biskupom o njegovoj službi, o duhovnim zvanjima u biskupiji, o djelovanju redovnica na području biskupije. Na kraju susreta biskup je sestrama udijelio svoj blagoslov i uručio im prigodne poklone. Nakon susreta s biskupom posjetile su varaždinsku katedralu i sakralne znamenitosti

grada Varaždina.

Kardinal Božanić primio predstavnike „Dužijance“

Zagrebački nadbiskup primio je u nedjelju u Nadbiskupskom dvoru predstavnike Udruge bunjevačkih Hrvata „Dužijanaca“ na čelu sa subotičkim biskupom Ivanom Penzešom, koji se nalaze u Zagrebu povodom manifestacije „Dužijanaca u Zagrebu“.

Zagreb, 19.8.2018. (IKA) - Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Božanić primio je u nedjelju 19. kolovoza u Nadbiskupskom dvoru predstavnike Udruge bunjevačkih Hrvata „Dužijanaca“ na čelu sa subotičkim biskupom Ivanom Penzešom koji se nalaze u Zagrebu povodom manifestacije „Dužijanaca u Zagrebu“.

Uz biskupa Penzeša susretu s kardinalom su prisustvovali mons. Stjepan Beretić, katedralni župnik iz Subotice, vlč. Mirko Štefković, tajnik, te ispred organizatora „Dužijance u Zagrebu“ - Udruge bunjevačkih Hrvata „Dužijanaca“, mons. Andrija Anišić, župnik župe sv. Rok i predsjednik udruge, Marinko Piuković, voditelj organizacijskog odbora, Anastazija Piuković te nositelji Dužijance, Marija Piuković, bandašica i Marko Križanović, bandaš.

U razgovoru kardinal Božanić izrazio je radost biskupu Penzešu i predstavnicima „Dužijance“ što su odlučili proslaviti „Dužijancu“ u Zagrebu i zahvalnost na svemu što čine kako bi se jedan od najljepših i najsadržajnijih običaja hrvatske zajednice u Bačkoj očuvao, razvijao i prenio novim pokoljenjima.

Biskup Penzeš zahvalio je kardinalu na potpori koju kao nadbiskup zagrebački daje da se neprocjenjivo blago Dužijance, koja čuva vjernički i nacionalni identitet našega hrvatskog naroda u R. Srbiji, očuva za budućnost.

Na kraju susreta kardinal je biskupu Penzešu kao uspomenu darovao medalju Druge sinode Zagrebačke nadbiskupije, a sudionicima medaljice Majke Božje od Kamenitih vrata.

Kao zahvalu za potporu, kardinal je iz ruku bandašice Marije Piuković i bandaša Marka Križanovića primio Dužijancu – krunu ispletenu iz snoplja žita, a koja je potom bila dio prikaznih darova na zahvalnom euharistijskom slavlju u zagrebačkoj katedrali koje je predvodio u koncelebraciji s biskupom Penzešom zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško, izvijestio je Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

Zahvalno euharistijsko slavlje za Dužijancu u zagrebačkoj katedrali

„Dužijanaca“ polazi od dara iz kojega se rađa i živi kultura zajedništva, rekao je biskup Ivan Šaško predvodeći nedjeljno misno slavlje u sklopu manifestacije „Dužijanaca u Zagrebu“. Podsjetio je da nas Dužijanaca uči kako su povezane vjera i kultura; kako otajstvo Krista seže u sve pore našega življenja i vodi u dubinu, da se ne zadržimo na površnosti dojma.

Zagreb, 19.8.2018. (IKA) – U sklopu manifestacije „Dužijanaca u Zagrebu“ u zagrebačkoj prvostolnici u nedjelju 19. kolovoza zahvalno euharistijsko slavlje u povodu 25. obljetnice zajedničkoga slavlja „Dužijance“, uime zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Božanića, predvodio je zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško. U koncelebraciji su bili subotički biskup Ivan Penzeš, koji je i predvoditelj hodočašća, te više svećenika među kojima katedralni župnik iz Subotice mons. Stjepan Beretić i predsjednik Udruge bunjevačkih Hrvata „Dužijanaca“ župnik župe sv. Roka u Subotici mons. Andrija Anišić.

Uvodeći u slavlje biskup Šaško naglasio je kako je posebna proslava jubilejske Dužijance u Zagrebu. „Ušli smo u ovo

slavlje prepuno svečarskoga ruha, zvuka i slika, a sada ćemo blagosloviti pripremljeno žito; ne bilo koje, nego staru vrstu žita koje se brižno čuva i uzgaja za „Dužijancu“. U toj povezanosti života koji traje i koji se obnavlja vidimo otajstvo svoga vjerničkog života, novosti u Kristu koja je započela krštenjem. Zazvat ćemo blagoslov i vodom pošćropiti žito i nas, u zahvalnosti za dar Duha životvorca koji stvara i preobraćava, za dar Sina Božjega, Zrna koje je umrlo za nas i donijelo plodove spasenja, moleći pritom da nam Gospodin oprostí grijehe kojima smo povrijedili Božju ljubav, svoje bližnje i stvoreni svijet“.

Povezujući u homiliji slavlje i misno evanđelje, biskup Šaško rekao je kako se „prigoda slavlja 'Dužijance' predívnó susrela i povezala nas s Božjom riječju, ponajprije s Evanđeljem, dijelom onoga poglavlja Evanđelja po Ivanu koje započinje izvješćem o umnažanju kruha. To Isusovo znamenje pokazuje neobičan smjer razvoja. Naime, od materijalnoga blagovanja umnoženoga kruha, što su ljudi toliko dobro prihvatili da su Isusa željeli zakraljiti, do kruha vječnoga života o kojemu se sluša s nevjericom; od kruha od žita do kruha nebeskoga“. Posvijestio je kako Isusov izravan poziv na blagovanje njegova tijela i krvi, kojim se dolazi do vječnoga života, „zbuñuje njegove sunarodnjake i odvraća ih, te se osjeća da je to točka razdjelnica na kojoj se odlučuje o vjeri u njega ili o njegovu neprihvatanju. Tako je do danas. Isus je prihvatljiv kao izniman čovjek, kao širitelj neobičnoga, ali ipak dubokoga nauka, kao promicatelj dostojanstva čovjeka, ali srž njegova otajstva – euharistija – budi prijepore. Nije teško zamisliti da onomu tko ne vjeruje u otajstvo euharistije Isusove riječi zacijelo zvuče potpuno neprihvatljivo. Kako netko može tražiti od drugih da jedu njegovo tijelo i piju njegovu krv? I kako bi to, naizgled neljudsko postupanje, dovelo do življenja vječnosti? Koliko su puta u povijesti kršćani slušali upravo takve primjedbe i optužbe!“

Nadalje je naglasio kako je cijela kršćanska duhovnost vezana uz euharistiju, a euharistija uz blagovanje. „Oni koji ne znaju što vjerujemo i ovdje nas vide okupljene oko prostrtoga stola, oko svjetla upaljenih svijeća, u svečanome ruhu, u slušanju, molitvi i pjesmi. Tu je oltar i križ, raspeto Kristovo Tijelo koje upućuje na smrt, ali ponajprije na život. Na žrtvenome stolu kruh i vino, oko njega ljudi sa svojim životima, u istoj vjeri jedni pokraj drugih, jedni s drugima u istome otajstvu Crkve koja blaguje hranu besmrtnosti“, naglasio je biskup Šaško, te podsjetio kako nas „euharistija u kulturi sukoba kakva se danas promiče, uči kulturi zajedništva koja ne odbacuje čovjeka i zahvaljuje na daru. Ovdje je sažeta kultura pripremanja hrane koja započinje Božjim darom stvaranja, nicanjem i dozrijevanjem plodova po zakonima koje je on uredio. Ako nam to postane previše razumljivim, ako se ne znamo diviti tomu čudu koje susrećemo svakoga dana, previdjet ćemo i čovjeka“.

Osvrćući se pak na „Dužijancu“ biskup Šaško rekao je kako ta „riznica spomena stoljetne baštine, puno govori našoj sadašnjosti. Ove Hrvate koji žive izvan Hrvatske možemo, doduše, vidjeti tek kao jednu skupinu koja dolazi u Zagreb predstaviti se i svratiti pozornost na ljepotu koju čuvaju i na poteškoće koje žive. S jedne je strane nevojbeno da zavrjeđuju veću brigu i odgovornost hrvatskih institucija u svim područjima, a s druge, oni su došli proslaviti Dužijancu s nama, jer imaju što reći našoj sadašnjosti; jer nam pomažu vidjeti više od izvanjskoga dojma“.

„Dužijanca“ polazi od dara, iz kojega se rađa i živi kultura zajedništva, rekao je biskup, te podsjetio, kako nas „Dužijanca uči kako su povezane vjera i kultura; kako otajstvo Krista seže u sve pore našega življenja i vodi u dubinu, da se ne zadržimo na površnosti dojma. U toj

nevidljivoj, nutarnjoj snazi, koju ima zrno, susrećemo konačni razlog koji nije svodiv na zemaljsko. Jer, tko previdi zrno, previdjet će i kruh; tko previdi vlat, previdjet će i polje“.

Obraćajući se hodočasnícima iz Vojvodine, biskup Šaško im je zahvalio što su „danas pred nas i među nas donijeli ljubav, onu koja je vidljiva u velikim i malim znakovima 'Dužijance'. Jer, ista je nutarnja snaga kršćanske vjere vidljiva u malenim nitima na motivu narodne nošnje i u kamenju ove prvostolnice; ista je kršćanska ljubav utkana u zvukove naših pjesama i u brigu za bližnje u školstvu, zdravstvu, znanosti, gospodarstvu“. Posvijestio je kako osim darovanosti, zahvalnosti i kulture zajedništva, „Dužijanca“ nas potiče da bolje razmotrimo i tri velika i važna područja naše sadašnjosti: odnos prema prošlosti, odnos prema zemlji i radu, odnos prema Hrvatima izvan Hrvatske. 'Dužijanca' nas uči da prošlost, bez obzira što se sve u njoj dogodilo treba svjetlo istine i da, ako prošlost ne susretnemo u istini koja oslobađa, ona će nam se vraćati u neistini koja sputava i zarobljava“. Stoga, „ako zanemarimo zemlju i vrijednost rada, tražeći ukusne plodove negdje drugdje, prihvatit ćemo muku i blagovati gorak okus nedostojan čovjeka. Ako ne prepoznamo vrijednosti i ljubav koju žive Hrvati izvan Hrvatske; ako ih ne prihvatimo tako da osjete širinu našega hrvatskog doma, odreći ćemo se dijela svoje duše i oslabiti snagu koja je sposobna donijeti nova oduševljenja i nove plodove“.

„Dužijanca“ nas uči što se može učiniti od malenoga, naizgled bezvrijednoga dara. Ako postoji slika nečega što je ušlo i u naš govor kao nestalno i bez vrijednosti, onda je to slama. A umjetnost „Dužijance“ zaustavlja dah dok gledamo što marljive ruke, maštovitost i nadasve ljubav čine od te malenosti. To je vrijedno divljenja: ista nutarnja snaga u vlatima slame i u velebnim umjetničkim djelima. To je snaga kršćanstva koja se oslanja na Boga i ulaže svoj trud. Takva je kršćanska svetost koju u ovoj prvostolnici odražava osobito blaženi Alojzije Stepinac. Njegovu zagovoru povjeravamo i ovo vaše hodočašće u zahvalnosti za dar prije svega svojih bližnjih i za kruh vječnoga života koji blagujemo za stolom Gospodnjim, rekao je na kraju homilije biskup Šaško.

Za vrijeme mise izrečena je zahvala za žetvu i sve radnike na njivama. Molitva je upućena i za salaše, sela i gradove, napose mlade obitelji koje žele raditi na njivama, voćnjacima i njivama da svoj posao obavljaju ponosno, savjesno i radosno. Također molilo se za odgovorne u društvu da promiču dostojanstvo rada i pravednu plaću.

U prinosnim darovima na oltar je donesen i kruh, te kruna posebno izrađena za ovu prigodu od žita.

Nakon popričesne molitve riječ zahvale predvoditelju slavlja uputio je biskup Penzeš. Podsjetio je, kako se Dužijanca slavi u Crkvi kao zahvala Bogu već više od jednog stoljeća. Prije pedeset godina poprimila je folklorno-kulturni karakter, a već 25 godina objedinjuje vjersko-crkveni i svjetovno-društveni značaj izražavajući na taj način jedinstveni izričaj inkulturacije vjere među Bunjevačkim Hrvatima. „Puno je truda i umijeća uloženo da Dužijanca stasa u ovako velebnu proslavu“, rekao je biskup Penzeš, te zahvalio svima koji su u više od stotinu godina, a osobito u posljednjih četvrt stoljeća na bilo koji način bili uključeni u njezinu proslavu. Posebnu je pak zahvalu izrekao za sve koji su organizirali i pomogli da se ta proslava održi u Zagrebu. Prije blagoslova, bandašica Marija Piuković i bandaš Marko Križanović svečano su biskupu Šašku predali krunu, dar Dužijance koja će se čuvati u riznici zagrebačke prvostolnice.

Po završetku mise, mimohod u kojem je bilo tristotinjak članova raznih folklornih i kulturnih društava Hrvata iz

Vojvodine uputio se iz katedrale do Trga bana Josipa Jelačića gdje je održan prigodni program i predaja kruha, a kako je i običaj, „Dužijanca“ je zaključena kolom.

Rokovska nedjelja na Budinjaku

Na misnom slavlju na Budinjaku okupili su se hrvatski i slovenski vjernici, a prije mise blagoslovljen je novopodignuti križ.

Budinjak, 19.8.2018. (IKA) – Misom u kapeli Sv. Petke na Budinjaku proslavljen je u nedjelju 19. kolovoza blagdan sv. Roka. Uz domaćega kaljskog župnika mons. Juricu Jerneića suslavili su svećenci Žumberačkog vikarijata stvrofor Milan Vranešić, župnik iz Pribića o. Nenad Krajačić, o. Gorazd Bastašić, župnik iz Mrzlog Polja te umirovljeni svećenik Zagrebačke nadbiskupije preč. Mirko Totović iz Zagreba. Prije euharistijskog slavlja bio je i blagoslov novopodignutog križa na raskršću pokraj glavne prometnice. Tradicionalno se na Rokovsku nedjelju na Budinjaku okuplja mnoštvo vjernika Žumberka i susjednih slovenskih sela koji dolaze moliti sv. Roka za svoje potrebe.

Biskup Palić pohodio župu Sv. Petra u Supetru na Braču

Hvarski biskup Petar Palić u nedjelju je pohodio župu Sv. Petra u Supetru. Prvi je to službeni nastup novoga hvarškoga biskupa u jedinjoj gradskoj župi na Braču.

Supetar, 19.8.2018. (IKA) – Hvarski biskup Petar Palić za boravka na otoku Braču pastirski je pohodio u nedjelju 19. kolovoza župu sv. Petra u gradu Supetru. Bio je to prvi službeni nastup novoga hvarškoga biskupa u jedinjoj gradskoj župi na Braču. Za boravka u najvećoj župi na tom otoku slavio je večernje euharistijsko slavlje 20. nedjelje kroz godinu u zajedništvu s brojnim vjernicima u crkvi Navještenja Marijina. Uz biskupa Palića koncelebrirali su brački dekan supetarski župnik Toni Plenković, župnik župe Stupnik – Luško Dubravko Škrlin Hren i gvardijan franjevačkoga samostana Svetoga Duha u Zagrebu fra Tomislav Glavnik.

Na početku misnoga slavlja biskupa je pozdravio i zaželio mu dobrodošlicu član tamošnje bratovštine Sv. Roka Tonči Prugo, koja je aktivna u liturgijskim obredima župne zajednice. „Dobrodošli u crkvu posvećenu Navještenju Marijinu, sagrađenu na temeljima bazilike svetoga Petra iz 6. stoljeća po kojoj je i ovaj grad dobio ime. Kao župa nastali smo početkom 17. stoljeća i sve do danas ostali smo vjerni Petrovim nasljednicima i vašim prethodnicima. Mnoštvo prilika i neprilika koje su dolazile i prolazile htjele su srušiti ovu Petrovu stijenu. Unatoč svemu, ostali smo čvrsta stijena sazidana na tradiciji naših predaka i župnika koji su služili ovoj župnoj zajednici. Vi ste, oče biskupe, Petar stijena na kojoj Krist nastavlja izgradnju ove biskupije i naše župne crkve. Neka vas prati Petrov zagovor, a Majka Marija neka bude vaša Zvijezda mora koja će vam pokazivati put kojim treba ići“, poručio je bratim.

„Okupili smo se kao zajednica kako bismo slušali Njegovu riječ, ali i blagovali Njegovo tijelo. Ono je naša hrana za ovozemaljski život i garancija budućega vječnoga života“, rekao je hvarski biskup, izražavajući radost što je mogao slaviti nedjeljnu euharistiju s vjernicima te gradske župe.

Osvrnuvši se na evanđeoski ulomak govorio je vjernicima o značenju euharistije za vjernički život. Pojasnio je da se Isus dao svojim učenicima, ostavio im euharistiju kako bi im kroz euharistiju sebe dao kao hranu koja će im pomoći u životu. Naglasio je kako bi euharistija za svakoga vjernika u prvome redu trebala značiti promjenu našega vlastitog života, promjenu našega razmišljanja, a time i promjenu životne

stvarnosti. Zato Pavao i upozorava u svojoj poslanici stanovnike Efeza da paze kako žive i kakav primjer daju drugima. Drugačije možemo živjeti jedino ako dopuštamo da nas euharistija hrani i mijenja, istaknuo je, uz ostalo, biskup Palić.

Ukazao je, nadalje, na zajedništvo koje ostvaruje euharistija, ustvrdivši kako se ono najbolje očituje u domu Božjemu. U domu Božjemu pozvani smo osjećati se kao braća i sestre te kao djeca zajedničkoga Oca. Nismo mi jedni drugima konkurenti, protivnici, nego smo zajednica onih koji vjeruju, zajednica koju okuplja Isus Krist i zajednica koja želi slušati njegovu riječ i slaviti euharistiju, istaknuo je biskup Palić. „Naše poslanje ne završava do naših bližnjih, u našoj obitelji, na radnom mjestu. Krist želi da preobrazimo čitavo stvorenje. I zato pjevamo: 'Pošalji Duha svojega Gospodine, i obnovi lice zemlje'. Tu je obnovu moguće izvršiti samo po Duhu koji nam je dan i koji prebiva u nama“, istaknuo hvarski biskup. „Pokušajmo otajstva vjere gledati i razumijevati srcem, otvarati svoje srce poticajima Duha Božjega kako bismo bili pravi i istinski Kristovi svjedoci i graditelji Njegova kraljevstva“, poručio je biskup Palić.

Pred kraj liturgijskoga slavlja supetarski župnik izrazio je radost zbog biskupova pohoda župi. „Ovaj vas je Božji narod u Supetru pratio svojim molitvama od dana Vašega imenovanja za hvarškoga biskupa i nastavit će Vas pratiti da vjerno ispunite svoju pastirsku zadaću u našoj trootočkoj biskupiji. Hvala što ste predvodili nedjeljno euharistijsko slavlje u ovom domu molitve u kojem se okupljamo kao najveća župna zajednica na otoku. Neka Vas Duh Božji vodi da nas mudro vodite. Molite za nas koji smo izloženi različitim valovima“, poručio je župnik Plenković. Objavio je župnoj zajednici da se mladić Tonči Prugo iz Supetra odlučio za svećeništvo, poručivši kako je „svećeništvo prepoznao kao svoj životni put“. Najavio je da će se za ostvarenje tog životnog poziva pripremati u Centralnom bogoslovnom sjemeništu u Splitu. Biskup Palić izrazio je radost zbog novoga duhovnoga zvanja u biskupiji, poručivši kako duhovnih zvanja neće biti bez života u obiteljima. Zahvalio je župniku Plenkoviću na službi koju obnaša i što je prihvatio biti jedan od najbližih suradnika u upravljanju biskupijom, postavši biskupski vikar za otok Brač.

Obljetnica smrti prvoga varaždinskog biskupa Marka Culeja

Spomen-slavlje u varaždinskoj katedrali predvodio je 19. kolovoza njegov nasljednik biskup Josip Mrzljak s dvadesetak svećenika i bogoslova te brojnim vjernicima među kojima su bili i članovi obitelji pokojnog biskupa Culeja.

Varaždin, 19.8.2018. (IKA) – Dvanaesta obljetnica smrti prvoga varaždinskoga biskupa Marka Culeja obilježena je u nedjelju 19. kolovoza euharistijskim slavljem koje je u varaždinskoj katedrali predvodio njegov nasljednik mons. Josip Mrzljak, u koncelecijaciji dvadesetak svećenika i bogoslova. Među brojnim okupljenim vjernicima bili su i članovi obitelji pokojnog biskupa Culeja. Spominjemo se našeg prvog biskupa Marka Culeja. Molimo za njega, ali vjerujem i da molimo s njime, jer vjerujemo da je ondje gdje je želio za života stići, u proslavu Oca nebeskoga, kao što sveti Ivan Pavao II. kaže, u kuću Očevu, istaknuo je u uvodu spomen-slavlja varaždinski biskup.

U propovijedi je podsjetio na riječi prvih kršćana koji su govorili kako bez nedjelje ne mogu živjeti. Kada bismo danas pitali kršćane mogu li živjeti bez nedjelje, vjerujem da bi dobar dio njih odgovorio da mogu. Čudimo se što smo mlaki i slabi kršćani. Zašto ne vrednujemo život počevši od

samog začeca i zašto nam je teško nositi križ života? Izbjegavamo život na koji nas Isus poziva, a On nam poručuje kako po nama želi biti u svijetu. Isus želi da spoznamo kako Bog može živjeti u čovjeku. Govoreći o svecima, kod svakoga od njih možemo vidjeti kako su bili svjesni da Bog po njima čini dobra i velika djela. Ali čovjek u svojoj poniznosti mora to htjeti. Trebamo priznati da nam je Bog potreban, da smo siromasi duhom potrebni Božjega bogatstva kako bi u nas ušao dah života. Isus nam daje život vječni, ali želi i da ovdje na zemlji živimo pravim životom kako bi naš život bio ispunjen. Zato nas sveti Pavao upozorava da ne živimo kao ljudi, već kao mudri, jer mudrošću čovjek spoznaje kako treba živjeti na zemlji. To je ta Nedjelja, Dan Gospodnji, dan bez kojeg se kršćanin ne bi smio zvati pravim kršćaninom. Svaka nedjelja je prilika da učvrstimo svoju vjeru kako bismo nahranjeni Božjim riječima i Kruhom Života živjeli svoj kršćanski život, poručio je u homiliji mons. Mrzljak.

Biskup Marko Culej preminuo je u Varaždinu 19. kolovoza 2006. godine nakon duge i teške bolesti u 69. godini života, 43. godini svećeništva i 15. godini biskupstva. Prvim biskupom novoosnovane Varaždinske biskupije imenovan je 5. srpnja 1997. godine, a ustoličen je u varaždinskoj katedrali Uznesenja Marijina na svečanosti proglašenja Varaždinske biskupije 28. rujna iste godine. Rođen je 19. siječnja 1938. godine u Malom Repnu u Župi Belec od oca Petra i majke Josipe, rođene Bočkal. Studij filozofije i teologije završio je na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu. Za svećenika Zagrebačke nadbiskupije zaređen je 25. travnja 1964. godine. Kao kapelan službovao je u Samoboru i Desiniću, gdje je od 1965. do 1981. bio i na službi župnika. Imenovan je vicerektorom u Bogoslovnom sjemeništu u Zagrebu, te je na toj službi bio do 1992. godine, a zatim je bio i rektor do rujna 1993. godine. Za pomoćnog zagrebačkog biskupa imenovan je 7. siječnja 1992. godine, nakon čega je za biskupa zaređen 22. veljače iste godine. Pri Hrvatskoj biskupskoj konferenciji mons. Marko Culej obnašao je različite službe, ranije kao pomoćni zagrebački biskup, a potom i kao varaždinski biskup.

Kardinal Bozanić čestitao Kurban-bajram vjernicima islamske vjeroispovijesti

Čestitku u povodu islamskog blagdana Kurban-bajrama kardinal Josip Bozanić uputio je muslimanskim vjernicima i predsjedniku Mešihata Islamske vjerske zajednice.

Zagreb, 20.8.2018. (IKA) - Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić uputio je muslimanskim vjernicima i predsjedniku Mešihata Islamske vjerske zajednice u Republici Hrvatskoj muftiji Azizu Hasanoviću čestitku prigodom islamskog blagdana Kurban-bajrama.

„Vama i svim vjernicima islamske vjere u Republici Hrvatskoj upućujem čestitke prigodom velikog islamskog blagdana Kurban Bajrama. Molim Svemogućeg Boga da se po slavlju blagdana u srcima vjernika učvrsti vjera u Jednoga Boga, koji sve ljude poziva u bratsko zajedništvo i na izgradnju boljeg i solidarnijeg društva“, istaknuo je kardinal u čestitki koju je objavio Tiskovni ured Zagrebačke nadbiskupije.

Caritas Sisačke biskupije potpisao ugovor o dodjeli bespovratnih sredstava za projekt „Caritasovi paketi radosti“

Tim projektom Caritas Sisačke biskupije sljedećih godinu dana financirat će nabavu i podjelu 18.564 paketa hrane i 19.776 paketa higijenskih potrepština za najpotrebitije

korisnike na području biskupije, ukupne vrijednosti 4.991.105,43 kuna.

Sisak, 20.8.2018. (IKA) - Caritas Sisačke biskupije potpisao je ovih dana s Ministarstvom za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku, kao posredničkim tijelom za Europski fond za najpotrebitije (FEAD), ugovor o dodjeli bespovratnih sredstava za projekt „Caritasovi paketi radosti“. Tim projektom Caritas Sisačke biskupije sljedećih godinu dana financirat će nabavu i podjelu 18.564 paketa hrane i 19.776 paketa higijenskih potrepština za najpotrebitije korisnike na području biskupije, ukupne vrijednosti 4.991.105,43 kuna.

Uz podjelu hrane i higijenskih potrepština u više faza projekt uključuje i pružanje popratnih mjera za krajnje korisnike, poput predavanja i radionica o upravljanju kućnim budžetom, važnosti odvajanja otpada, uravnoteženoj prehrani i adekvatnoj pripremi obroka, te važnosti održavanja osobne higijene i higijene doma.

Projekt je financiran 85% iz Europskog socijalnog fonda, kroz poziv na dostavu projektnih prijedloga Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku „Ublažavanje siromaštva pružanjem pomoći najpotrebitijim osobama podjelom hrane i/ili osnovne materijalne pomoći-faza II.“, a dok je 15% sredstava osigurano iz proračuna RH. Cilj projekta je pridonijeti ublažavanju posljedica siromaštva na području Sisačke biskupije.

Crkva u Hrvata

Proslava zavjeta služavki Malog Isusa sarajevske Provincije Bezgrešnog začeca BDM

Svečano koncelebrirano euharistijsko slavlje predvodio je u srijedu 15. kolovoza u sarajevskoj katedrali Srca Isusova vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić.

Sarajevo, 15.8.2018. (IKA/KTA) - Svečano euharistijsko slavlje u prigodi proslave zavjeta sestara služavki Malog Isusa sarajevske Provincije Bezgrešnog začeca BDM predvodio je u srijedu 15. kolovoza u sarajevskoj katedrali Srca Isusova vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić u koncelecijaciji petnaestak svećenika. Slavlju su se pridružile brojne služavke Maloga Isusa, članovi obitelji i prijatelji svečarica, Prijatelji Maloga Isusa te drugi vjernici.

Nakon riječi pozdrava, dobrodošlice i poticaja na molitvu kardinala Puljića, uslijedio je obred ulaska u novicijat Družbe služavki Malog Isusa. Ivka Martinović i Anela Obrović, predvođene prefektom s. M. Mandom Pršlja, stupile su pred vrhovnu poglavaricu Družbe č. M. Mariju Banić i ušle u novicijat prve godine. Time su se pridružile obitelji služavki Malog Isusa i uzele imena: Ivka – s. Mihaela i Anela – s. Anela. Nakon misnih čitanja uslijedilo je prozivanje sestara koje su slavile prve i doživotne zavjete.

U propovijedi kardinal Puljić protumačio je važnost svetkovine Uznesenja Blažene Djevice Marije. Obraćajući se služavkama Malog Isusa, kardinal Puljić kazao je da je primanje u zajednicu sestara i polaganje prvih i doživotnih zavjeta te proslava obljetnice odnosno obnova zavjeta puno simbolike. Kazao je da svaka sestra uzima ime Marija i još jedno ime. „Na taj način pokazuju da žele slijediti Marijin stav: opredjeljenje za Isusa, za kraljevstvo Božje. Na neki način to je njihov čin predanja koje nazivaju zavjetima. To je proročka poruka: ne živimo za ovu zemlju nego za vječnost. Ali, budimo iskreni, nije lako otići se pritisku ovozemaljštine, tih želja zemaljskih bilo tjelesnih ili kakvih i duhovnih. Ti pritisci često zamagljuju pogled u vječnost. Zato su i prvi zavjeti i doživotni zavjeti i obnova zavjeta trajno prisvješćivanje opredjeljenja za Isusa Krista. Sluga Božji Josip Stadler, čiji zemni ostaci leže ovdje u katedrali, ustanovio je ove sestre da služe Malom Isusu, a to znači da služe onima s kojima se Isus izjednačio kada je rekao: 'Zaista, kažem vam, što god učiniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste!'", kazao je kardinal Puljić.

„Drage sestre, na poseban način vi to trebate proročki svjedočiti. Vi primete danas vanjske znakove koji trebaju pokazati opredijeljenost: taj simbol Malog Isusa kojeg nosite na prsima, ta koprena i haljina označavaju kome pripadate. A nema čovjeka koji ne želi nekamo pripadati jer ne može biti dovoljan sam sebi. Mi se trebamo opredijeliti. Neka nam današnja svetkovina Gospina uznesenja na nebo bude izvor nade i znak za koga i za što se vrijedi opredijeliti, žrtvovati, ustrajati i vjeran ostati. Vi činite čin toga opredjeljenja danas pokraj groba vašega Utemeljitelja, sluge Božjega. To opredjeljenje čine i sve druge sestre koje su ovdje jer žele prepoznati svoj identitet: evo službenice Gospodnje, evo, Gospodine, ti čini ono što hoćeš", istaknuo je kardinal Puljić te potaknuo sestre da im ova svetkovina uvijek bude izazov da žive ono što su Bogu obećale. „Neka vam uvijek bude pred očima svijest poslanja i identiteta, a time ćete činiti Crkvu svetijom, hrabrijom i svjedočijom, da svjedoči ono što jest u cijelom svijetu i na ovim prostorima", rekao je kardinal Puljić.

Potom je uslijedio obred redovničkog zavjetovanja. Prve zavjete položile su sestre novakinje: s. M. Pia Pilić i s. M.

Nikolina Džavić, a sestra juniorka s. M. Jelena Jovanović doživotne zavjete. S. M. Ana Prkić obnovila je privremene zavjete na godinu dana.

50 godina redovničkoga života u Družbi sestara SMI proslavile su s. M. Genoveva Rajić, s. M. Pavka Dujmović i s. M. Andreja Bulut, koja nije mogla sudjelovati na ovom slavlju. Sestre jubilarke tom prigodom zahvalile su Bogu za 50 godina redovničkog služenja po zavjetima čistoće, siromaštva i poslušnosti. Obred slavlja redovničkog zavjetovanja završio je prinosom darova novozavjetovanih sestara. Kardinal Puljić preuzeo je darove vode i vina, hostije, svijeću, kipić Djeteta Isusa i sliku sarajevske katedrale Srca Isusova.

Nakon popričesne molitve uime sestara jubilarke s. M. Pavka Dujmović prigodnom molitvom zahvalila je Bogu za 50 godina redovničkog života u Družbi. Potom je vrhovna glavarica Družbe s. Marija Banić prenijela je i izraze blizine provincijalne glavarice s. Marie-Ane Kustura. Posebnu čestitku uputila je sestrama svečaricama. „Velika radost s pravom ispunja naše duše i naša srca", rekla je s. Marija te dodala da je za postizanja vijenca nebeske slave potrebno puno odricanja i žrtve. Zamolila je sve da podrže sestre i jedni druge na tom putu te istaknula veličinu sluge Božjega Josipa Stadlera. „Molimo srcem jedni za druge da izvršimo volju Božju, da budemo sveti", kazala je vrhovna glavarica.

Misno slavlje animirao je Katedralni mješoviti zbor „Josip Stadler". U Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu priređen je ručak za sve uzvanike.

Požeška biskupija pomaže biskupiju u Kamerunu

Požeška biskupija trajno pomaže Biskupiju Ngaoundere, u kojoj djeluje hrvatski misionar Karlo Prpić, u odgoju svećenika te u gradnji i obnovi crkava.

Požega, 18.8.2018. (IKA) - Požeška biskupija uputila je minulih dana iznos od 15.000 eura za unutarnje uređenje crkve Sv. Petra u kamerunskoj župi Gada-Mabanga, za koju je prijašnjih godina dala svoj novčani prilog u njezinoj izgradnji. Naime, u Biskupiji Ngaoundere u afričkoj državi Kamerun djeluje misionar Karlo Prpić, svećenik Požeške biskupije. Nakon odmora koji je on prošle godine proveo u Hrvatskoj i posjeta Požegi Emmanuela Abbo, biskupa te biskupije, nastavljena je suradnja između dviju mjesnih Crkava. Darovani iznos poslužit će bojanju crkve i nabavi klupa. Pored toga Požeška biskupija dostavila je biskupu Abbou 10.000 eura za određeni broj misnih intencija, od čijeg priloga svećenici te afričke biskupije mogu pokriti značajan iznos svojih životnih potreba.

Biskup Abbo poslao je biskupu Antunu Škvorčeviću dopis u kojem kaže kako „želi od sveg srca izraziti zahvalnost za misne intencije i novčanu pomoć koju ste nam uputili za nastavak radova na izgradnji crkve sv. Petra u Gada-Mabangi. Trajno ćemo pamtiti posebnu pažnju koju ste očitovali prema našoj Biskupiji. (...) Upoznao sam župnika Župe sv. Petra u Gada-Mabangi s pomoću poslanom za radove, koje će on nastaviti na izgradnji crkve."

Požeška biskupija među ostalim trajno novčano pomaže Biskupiju Ngaoundere u njezinim potrebama za odgoj budućih svećenika. Ranijih godina izgradila je crkvu Sv. Josipa u Bamyangi. Osobito značen je ima pomaganje svećenika te biskupije s misnim intencijama, zahvaljujući razumijevanju vjernika i savjesnosti svećenika Požeške biskupije, stoji na mrežnim stranicama Požeške biskupije.

Putovanje članova Mješovitoga katedralnog zbora iz Đakova u Bosnu i Hercegovinu

Duhovno-rekreativno putovanje u Franjevački samostan Rama-Šćit i župu Uznesenja BDM te još neka mjesta i franjevačke samostane bremenite poviješću hrvatskoga naroda.

Đakovo, 19.8.2018. (IKA/TU) – Članovi Mješovitoga katedralnog zbora iz Đakova, zajedno sa svojim voditeljem mo Ivanom Andrićem od 17. do 19. kolovoza bili su na duhovno-rekreativnom putovanju u Franjevački samostan Rama-Šćit i župu Uznesenja BDM te još nekim mjestima i franjevačkim samostanima, bremenitima poviješću hrvatskoga naroda.

Prva destinacija bila je poznati trapistički samostan Marija Zvijezda nedaleko Banje Luke, nekoć najvećeg samostana strogog reda reformiranih cistercita, gdje je goste iz Đakova dočekaio brat Franjo Apanović, jedan od trojice redovnika koji ondje žive i djeluju. Prikazao im je povijest samostana i crkve, proveo ih kroz jedinstvenu sakristiju te kriptu gdje su mogli pogledati stalnu izložbu, a nakon toga i kupiti poznati sir.

Usljedio je posjet svetištu Sv. Ive u Podmilačju, gdje je u novoj crkvi, koja je još u izgradnji, misno slavlje predvodio mo Andrić. Okupljene je pozdravio domaći župnik fra Filip Karadža, koji ih je upoznao s poviješću svetišta. Nakon misnog slavlja hodočasnici su se zadržali u osobnoj molitvi pred čudotvornim kipom sv. Ive u staroj crkvi, a potom pošli put Rame i svetište Majke od Milosti - Ramske Gospe u sjevernoj Hercegovini, gdje su bili smješteni.

Drugi dan putovanja počeo je misnim slavljem koje je u kapeli samostana Rama-Šćit predvodio gvardijan fra Mijo Džolan. Nakon mise fra Mijo je poveo Slavonce u obilazak samostana i njegova dvorišta, gdje je pred poznatim Ramskim križem kipara Mile Blaževića i pločama s imenima stradalih u posljednja dva rata govorio o teškoj i krvavoj povijesti hrvatskoga naroda na tom području. U samostanskom dvorištu je i skulptura „Ramska majka“ istog autora te „Diva“ i „Posljednja večera“ Kuzme Kovačića.

Nakon razgledanja crkve Uznesenja BDM, hodočasnici su pošli u Muzej Franjevačkog samostana Rama-Šćit, postavljen u starom samostanu, sagrađenom 1857., jedinstvenoj građevini takve vrste iz vremena turske vladavine u BiH, gdje je brojnim izlošcima predstavljen život stanovnika ramskoga kraja.

Istoga dana pjevači su posjetili i Franjevački samostan Tomislavgrad. Nakon što su razgledali samostansku crkvu Sv. Nikole Tavelića, u kojoj se nalazi glasovita slika „Isus prijatelj malenih“ Vlahe Bukovca, svi su imali prigodu razgledati nedavno uređenu samostansku knjižnicu te stalni postav „Afričke zbirke“ - različite eksponate koje su misionari Bosne Srebrne donijeli u domovinu.

Nakon objeda u Eco selu Grabovica, a prije povratka u Ramu, Slavonci su posjetili karmelićanski samostan sv. Ilije na Buškom jezeru, jedinu zajednicu karmelićana u BiH, ujedno najmlađu zajednicu Hrvatske karmelske provincije sv. Oca Josipa. Ondje ih je dočekaio časni brat Vladimir Vuković, rodom iz Babine Grede. Nakon što im je govorio o povijesti Reda i životu u samostanu, fra Vladimir okupljenima je predstavio iznimno vrijednu etnografsku zbirku tradicijske odjeće, nakita i čipke te ih proveo kroz Vrt perunika.

U nedjelju 19. kolovoza Katedralni zbor animirao je svečano misno slavlje u samostanskoj crkvi Marijina uznesenja, koje je u koncelebraciji fra Branka Malekinušića te fra Živka Petričevića predvodio mo Ivan Andrić. Tim misnim slavljem hodočasnici su se oprostili od Rame te se uputili prema posljednjoj destinaciji – franjevačkom samostanu i crkvi Sv.

Ive Krstitelja u Kraljevoj Sutjesci, gdje ih je dočekaio gvardijan i župnik fra Željko Brkić.

Nakon što su od fra Željka čuli o povijesti samostana i crkve, pjevači su razgledali dio sutješkog samostana, iznimno bogatog kulturno-povijesnim i umjetničkim sadržajima; kako brojnim arhivskim dokumentima i starim knjigama, tako i zbirkom slika, te kovinskim i tekstilnim predmetima umjetničkog obrta. Nakon razgledanja pošli su put Đakova.

Kardinal Puljić uputio čestitku za Kurban-bajram

„Svako vjersko slavlje izgrađuje duhovno osobu vjernika, ali i javno mnijenje produhovljuje“, istaknuo je kardinal Vinko Puljić u čestitki reis-ul-ulemi Kavazoviću i svim muslimanima.

Sarajevo, 20.8.2018. (IKA/KTA) - U povodu Kurban-bajrama vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić uputio je iskrene čestitke reis-ul-ulemi Islamske zajednice u BiH Huseinu Kavazoviću i svim muslimanima, ističući da „svako vjersko slavlje izgrađuje duhovno osobu vjernika, ali i javno mnijenje produhovljuje“.

„Ovo naše vrijeme treba graditelja mira, suživota i tolerancije. Neka se to temelji u vjeri u Boga kojeg ispovijedamo i svjedočimo na ovim stranama živeći zajedno na istoj grudi i pod istim nebom“, napisao je kardinal Puljić te dodao da slavlje Kurban-bajrama, uz vjerski značaj žrtve, ima i socijalnu dimenziju. Poželio je da Kurban-bajram „pridonese izgradnji boljih međuljudskih odnosa i spremnosti da zajedno gradimo u miru i jednakopravnosti našu budućnost iz vjere u Boga ovu našu BiH“. Također se ispričao što neće moći nazočiti prijamu u povodu Kurban-bajrama te napomenuo da će u njegovo ime sudjelovati mons. Luka Tunjić, generalni vikar Vrhbosanske nadbiskupije.

Inozemne vijesti

Venezuelski biskupi: Želi se ušutkati one koji se ne slažu

U priopćenju nakon uhićenja najmanje šest osoba koje su, prema mišljenju vlasti, bile uključene pokušaj atentata na predsjednika Madura, Venezuelska biskupska konferencija od državnih službi sigurnosti zatražila da promijene svoje ponašanje, te da shvate trenutak velike patnje ljudi.

Caracas, 13.8.2018. (IKA) - Venezuelska biskupska konferencija objavila je 13. kolovoza, nakon uhićenja najmanje šest osoba koje su, prema mišljenju vlasti, bile uključene u planiranje i provedbu neuspjelog atentata na predsjednika Nicolasa Madura 5. kolovoza, priopćenje u kojemu se upozorava da se Venezuela nalazi u vrlo osjetljivoj situaciji, prenosi Vatican News. U zemlji se želi uspostaviti nasilje i uništiti pravdu izbjegavanjem kontrole zakona i zakonitih postupaka. Iz tog scenarija proizlazi stanje samovolje koja je sve više odvojena od uporišta u pravnom sustavu, što dovodi do fizičkog progona, zastrašivanja i kršenja vladavine prava.

Nekoliko sati nakon neuspjelog napada, venezuelski državni vrh izjavio je da ima dokaze, između ostalog, o uključenosti Kolumbije. Te je optužbe kolumbijska Vlada odmah odbacila. Prema mišljenju raznih promatrača, u stvari, tu su akciju organizirale venezuelske tajne službe s namjerom da još snažnije pritisnu oporbu. Među njima je David Smilde iz američke nevladine organizacije „Washington Office on Latin America“ koji smatra da predsjednik Maduro, osim što želi nametnuti daljnja ograničenja građanskih sloboda, namjerava iskoristiti neuspjeli atentat kako bi uklonio s položaja nevjerne Vlade dužnosnike.

Veliki su strah u priopćenju izrazili venezuelski biskupi koji misle da pravna država mora isključiti svaku vrstu mučenja, i okrutnog, neljudskog i ponižavajućeg postupanja. Nikada se ne može nijekati dostojanstvo osobe i njezina temeljna prava. To je krajnja bit pravde, poručuju biskupi.

Nažalost, u zemlji je mnogo onih koji se osjećaju opravdani moću koju koriste. Jedino oružje onih koji nisu u pravu jest represivno nasilje. To dovodi do kršenja zakona, Ustava i ljudskih prava, upozoravaju biskupi. U međuvremenu, ljudi traže hranu, lijekove, električnu energiju, javni prijevoz, plin, prikladne plaće i zaustavljanje inflacije. No, ništa se od toga ne događa; naprotiv, želi se ostvariti nadzor društva i ušutkati one koji se ne slažu. Od državnih službi sigurnosti biskupi su zatražili da promijene svoje ponašanje, te da shvate trenutak velike patnje ljudi. Nastavite promicati pomirenje, mir i traganje za istinom, potaknuli su venezuelski biskupi i poručili da je „tražiti istinu zadatak svih“.

Pennsylvania: Crkva o zlostavljanju počinjenom u prošlosti

Iz Scrantonske biskupije, koja je na svojoj mrežnoj stranici objavila imena sedamdesetorice počinitelja, svećenika i laika, uključujući i osobe koje nisu spomenute u izvještaju Velikoga sudskog vijeća, poručuju: „Potrebno je boriti se protiv tog zločina kako bi se osiguralo da ni jedno dijete ne bude žrtva zlostavljanja, te da ni jedan počinitelj ne bude zaštićen.“

Philadelphia, 14.8.2018. (IKA) - Philadelphijska nadbiskupija objavila je 14. kolovoza, nakon predstavljanja izvještaja o seksualnom zlostavljanju od strane klera, izjavu u kojoj ističe da je ono „bolno za svakoga tko čita, a posebno za one koji su preživjeli seksualno zlostavljanje i za njihove

obitelji. Duboko nam je žao zbog njihove boli, te ustrajemo na putu oporavka“, prenosi Vatican News.

Pittsburški biskup istaknuo je da se ni u jednom trenutku ne želi umanjiti bol koja se stvorila. Svih osam pensilvanijskih dijeceza odgovorilo je na izvješće koje je pripremilo Veliko sudsko vijeće službeno zaduženo za američki pravni postupak i, uz pomoć policije, za istraživanje mogućih kriminalnih ponašanja. Istragu je pokrenuo državni odvjetnik. Istraženo je šest od osam pensilvanijskih biskupija, dok su druge dvije bile predmet prethodnih istraga. Sudu je trebalo dvije godine da dovrši izvješće od 900 stranica. Riječ je o zlostavljanjima koja su se dogodila u državi Pennsylvaniji, a počinili su ih članovi Katoličke Crkve. Dokumentacija se odnosi na posljednjih 70 godina, što je omogućilo sustavno istraživanje, premda nisu otkriveni novi slučajevi. Pronađeno je 1000 žrtava, no procjenjuje se da je ukupan broj veći. Taj je izvještaj o slučajevima zlostavljanja najpotpuniji od svih koje je ikada izradila ijedna Vladina ustanova u Sjedinjenim Američkim Državama. Osim navedenih imena, iz izvještaja proizlazi optužba da je Crkva imala vlastiti plan kako sakriti te slučajeve.

Potrebno je boriti se protiv tog zločina kako bi se osiguralo da ni jedno dijete ne bude žrtva zlostavljanja, te da ni jedan počinitelj ne bude zaštićen, ističe se iz Scrantonske biskupije koja je na svojoj mrežnoj stranici objavila imena sedamdesetorice počinitelja, svećenika i laika, uključujući i osobe koje nisu spomenute u izvještaju Velikoga sudskog vijeća.

Biskupija Erie navodi 34 osobe i mjesta u kojima žive počinitelji, a navela je i imena 31 preminulog. Među 65 imena nalaze se također jedna žena i biskup. Prema pisanju mrežne stranice te biskupije, biskup u prošlosti nije posebno istraživao optužbe o zlostavljanju na području svoje nadležnosti. Sadašnji je biskup Lawrence Persico izravno pisao žrtvama zlostavljanja.

Sve su biskupije, kao i sam izvještaj sudskog vijeća, istaknule da je posljednjih godina i desetljeća postignut veliki napredak u pogledu transparentnosti. To je put koji treba slijediti. Nastavit ćemo davati zadovoljštinu za grijeh iz prošlosti, molit ćemo i podupirati sve žrtve tih djela, rekao je harrisburški biskup Ronald W. Gainer i istaknuo: „Odlučni smo nastaviti i pojačati pozitivne promjene kako bi se osiguralo da se takvi zločini više ne dogode. Želio bih da djeca, roditelji, župljani, učenici, studenti, osoblje, svećenstvo i javnost znaju da su naše crkve i škole sigurne. Ne postoji ništa što shvaćamo ozbiljnije od zaštite onih koji ulaze na naša vrata.“

Kardinal Bagnasco: „Genova je ranjena ovom tragedijom, ali nije poražena“

U crkvama diljem Genovske nadbiskupije na svetkovinu Uznesenja Marijina moli se za žrtve i njihove obitelji, posvjedočio je nadbiskup Genove nakon vijesti o urušavanju mosta Morandi.

Genova, 15.8.2018. (IKA) - Nadbiskup Genove kardinal Angelo Bagnasco govoreći za talijansku katoličku novinsku agenciju SIR o urušavanju mosta Morandi istaknuo je: „Genova je ranjena ovom tragedijom, ali nije poražena“. Pozivajući na molitvu za sve one koji su tom tragedijom pogođeni, kardinal Bagnasco je rekao da će Genova na tu tragediju odgovoriti u duhu solidarnosti koja je dio duše

grada i nadbiskupije i konkretnom pomoći. U crkvama diljem nadbiskupije na svetkovinu Uznesenja Marijina, molit će se za žrtve i njihove obitelji, posvjedočio je kardinal nakon vijesti o tragediji na mostu.

Nakon urušavanja nadvožnjaka na autoputu u Genovi župnik toga dijela grada don Massimiliano Moretti pozvao je na molitvu za žrtve, njihove obitelji i one koji ih spašavaju. U crkvi Sv. Zite u Genovi održana sinoć misa na tu nakanu.

Genovski pomoćni biskup Nicolo Anselmi pozvao je također sve na molitvu za žrtve i njihove bližnje, nadajući se, kako je izjavio za talijansku katoličku agenciju SIR odmah po nesreći, da broj stradalih neće biti velik. Biskup je čim je čuo za nesreću telefonski razgovarao sa svim župnicima toga dijela grada, informacija je bilo malo, a budući da se radi o gusto naseljenom području, rekao je, strahuje se od najgorih posljedica nesreće.

Nadbiskup Pena Parra novi zamjenik za opće poslove vatikanskoga Državnog tajništva

Venezuelski nadbiskup u toj će službi naslijediti kardinala Giovannija Angela Becciu, objavljeno je u Vatikanu 15. kolovoza.

Vatikan, 15.8.2018. (IKA) – Papa Franjo imenovao je venezuelskoga nadbiskupa Edgara Penu Parru (58) novim zamjenikom za opće poslove Državnog tajništva Svete Stolice. U toj će službi naslijediti kardinala Giovannija Angela Becciu, objavljeno je u Vatikanu 15. kolovoza.

Nadbiskup Pena Parra rođen je 6. ožujka 1960. u lučkom gradu Maracaibo, za svećenika je zaređen godine 1985. U diplomatskoj službi Svete Stolice djelovao je između ostaloga u Keniji, bivšoj Jugoslaviji, pri Ujedinjenim narodima u Ženevi, u Južnoafričkoj Republici, Hondurasu i Meksiku. Nakon imenovanja naslovnim nadbiskupom Telepte, od 2011. do 2014. godine služio je kao nuncij u Pakistanu te od 2015. u Mozambiku. Novu službu će preuzeti 15. listopada.

Mons. Angela Becciu, dosadašnjeg zamjenika za opće poslove Državnog tajništva, papa Franjo je krajem svibnja imenovao kardinalom i prefektom Kongregacije za proglašenje blaženih i svetih.

Izvanredni generalni kapitul franjevac konventualaca

U tijeku kapitula, koji se od 24. srpnja do 26. kolovoza održava u Nemiju, slavljena je i misa na sirio-malabarskom obredu

Nemi, 16.8.2018. (IKA) - U Nemiju pokraj Rima od 24. srpnja do 26. kolovoza održava se Izvanredni generalni kapitul Reda franjevac konventualaca. Kapitul je posvećen usvajanju obnovljenih Konstitucija na kojima se intenzivno radilo proteklih desetak godina u svim konventualskim provincijama i kustodijama diljem svijeta.

Na poziv Generalnog ministra fra Marca Tasca okupilo se 123 sudionika od kojih 85 s pravom glasa, dok su ostali slušači, moderatori, pravni savjetnici, drugi eksperti i prevoditelji. Iz Hrvatske sudjeluju: fra Josip Blažević, provincijalni ministar Hrvatske provincije sv. Jeronima i fra Miljenko Hontić, generalni asistent, obojica s pravom glasa.

Dok tjedni protječu u opsežnim raspravama i usvajanju pojedinih paragrafa, nedjelje su rezervirane za izlete u obližnja mjesta (Orvieto, Tivoli, Viterbo, Angnani, Rim). Zajedno provedeno vrijeme i rad po skupinama pogoduju boljem međusobnom upoznavanju, iščitavanju znakova vremena i aktualnih smjernica Crkve. Obnovljene Konstitucije veći naglasak stavljaju na pitanje snažnije formacije kandidata, te trajne formacije članova, misija i

nove evangelizacije, solidarnosti među provincijama i samostanima, te zajedničke vizije i koordiniranog planiranja. Franjevci konventualci djeluju u pojedinim zemljama, ali su međunarodni Red koji u suvremenoj Crkvi želi biti više prisutan tamo gdje su veće potrebe. Zbog toga, solidarnost (financijska i personalna), (međureligijski) dijalog i ekumenizam, misije i nova evangelizacija u obnovljenim Konstitucijama zauzimaju istaknuta mjesta. Susreti su obogaćeni sadržajnim liturgijskim slavljinama, svečanim misama koje predvode provincijali iz različitih zemalja, i molitvom Časoslova na različitim jezicima, adoracijom i molitvom krunice.

Tako je u četvrtak 16. kolovoza slavljena misa na sirio-malabarskom obredu, koju su predvodili franjevci konventualci iz Kerale (Indija).

Sirio-malabarska Crkva jedna je od 21 istočne Crkve u zajedništvu s Katoličkom Crkvom. S 3.250.000 članova, ona je druga po veličini među istočnim katoličkim Crkvama nakon Ukrajinske Crkve. Pojam "Syro-Malabar" odnosi se na sirijski jezik i regiju Malabar, poznatu kao Kerala, na jugozapadnoj obali Indije. Syro-Malabarska Crkva jedna je od osam kršćanskih Crkava u Indiji (ima više od 6.000.000 od približno 25.000.000 kršćana u Indiji) koje vuku korijene vjere još od sv. Tome apostola. Predaja svjedoči da je apostol Toma propovijedao evanđelje u Južnoj Indiji, te umro kao mučenik u Chennai u Tamil Nadu, Indija, 72. godine.

Priopćenje Indijske biskupske konferencije

Crkva je otvorila škole, župne i druge prostore kako bi prihvatila raseljene zbog katastrofalnih posljedica poplava te je zahvalila vlastima za solidarnost i pomoć, bez obzira na političke, vjerske i kastne podjele.

New Delhi, 16.8.2018. (IKA) - Broj žrtava nastradalih u poplavama u indijskoj državi Kerala povećao se na 77 poginulih. U međuvremenu se opasnost od obilnih kiša premjestila na druga područja. Više od 60 tisuća raseljenih ljudi pronašlo je utočište u improviziranim kampovima koje im je pomogla podići vojska koja nastavlja tragati za žrtvama, prenosi Vatican News. Indijska biskupska konferencija izrazila je u priopćenju duboku žalost zbog velikih gubitaka života i štete na usjevima, stoci, kućama i imovini, koja je nastala zbog tih poplava bez presedana koje su izazvale strašnu prirodnu katastrofu. Biskupi su izrazili također svoju blizinu obiteljima žrtava, ranjenima i onima koji trpe, te su istaknuli da cijene brzu i učinkovitu pomoć koju su dale mjesne i državne vlasti.

Posebno su zahvalili vlastima za primjeren način na koji su se ostvarile solidarnost i pomoć, bez obzira na političke, vjerske i kastne podjele. Na prvoj crti u pružanju pomoći, Crkva je istaknula u priopćenju da je i sama u nekim biskupijama otvorila škole, župne i druge prostore kako bi prihvatila raseljene i počela dijeliti hranu, odjeću i drugi materijal za pomoć kako bi se suočili s teškom higijensko-sanitarnom situacijom.

Kardinal Di Nardo o zlostavljanju u Pennsylvaniji

Predsjednik Američke biskupske konferencije u priopćenju se ispričao i zatražio oprost za ono što su učinila njegova braća biskupi i on te za ono što su propustili učiniti i najavio konkretne korake. Radi se o duhovnoj i moralnoj krizi, istaknuo je.

Washington, 16.8.2018. (IKA) - Suočeni smo s duhovnom krizom koja zahtijeva ne samo duhovno obraćenje nego i praktične promjene kako bi se izbjeglo ponavljanje grijeha i

propusta iz prošlosti koji su tako očiti, istaknuo je kardinal Daniel Di Nardo, predsjednik Biskupske konferencije Sjedinjenih Američkih Država, komentirajući izvještaj Velikog sudskog vijeća Pennsylvanije o spolnom zlostavljanju maloljetnika od strane članova Katoličke Crkve u toj američkoj saveznoj državi, koje je objavljeno ranije ovoga tjedna.

Katolički prelat u priopćenju objavljenom u četvrtak 16. kolovoza, najavio je plan koji će uključivati laike, stručnjake i Vatikan, a koji je artikuliran u obliku tri cilja i isto toliko kriterija. Svrha je tog plana, kako je izvjestio portal Vatican News pozivajući se na Američku biskupsku konferenciju, ostvarivanje promjena koje su nužne kako bi se postigli visoki kriteriji sigurnosti, transparentnosti i odgovornosti u crkvenoj sferi. Plan će u studenom ove godine biti predstavljen skupštini biskupa u američkom gradu Baltimoreu, a k tomu je kardinal Di Nardo najavio da će otputovati u Rim kako bi plan predstavio Svetoj Stolici.

Prvi je cilj sveobuhvatna istraga o pitanjima koja se tiču nadbiskupa Theodorea McCarricka. Nužni su odgovori na ta pitanja kako bi se spriječilo ponavljanje i tako pomoglo da se u budućnosti zaštititi maloljetnike, sjemeništare i druge ranjive osobe. Kardinal je najavio da će pozvati Vatikan da provede apostolsku vizitaciju kako bi se odgovorilo na ta pitanja.

U priopćenju stoji kako je drugi cilj učiniti lakšim prijavljivanje zlostavljanja i neprikladnog ponašanja od strane biskupa, a također razvijanje i promicanje pouzdanih mehanizama prijavljivanja od treće strane, usavršavajući ili mijenjajući već postojeće instrumente. Konačno, treći je cilj poboljšanje procedura za rješavanje pritužbi na biskupe. Pritom će se za ostvarivanje tih ciljeva slijediti tri kriterija: istinska neovisnost od pristranosti ili utjecaja, poštovanje autoriteta u Crkvi i značajno sudjelovanje laika.

Predsjednik Američke biskupske konferencije na kraju priopćenja ispričao se i zatražio oprost za ono što su učinili njegova braća biskupi i on te za ono što su propustili učiniti. Priznao je kako je jedan od glavnih uzroka neuspjeh biskupskog vodstva. Američki prelat upozorio je da je riječ o moralnoj katastrofi, a dio te katastrofe je također činjenica da je bačena ljaga na tolike vjerne svećenike koji su stremili svetosti i služili s integritetom.

Čvrsto odlučujemo, uz pomoć Božje milosti, nikad to više ne ponoviti, istaknuo je kardinal, dodajući da je svjestan kako je tim grijesima i propustima iz prošlosti ozbiljno narušeno povjerenje u biskupe. Bit će potrebno raditi na tome da bi se ponovno obnovilo to povjerenje, istaknuo je kardinal Di Nardo i zaključio: Ono što sam ovdje naznačio samo je početak; uslijedit će drugi koraci.

Sveta Stolica o izvještaju o zlostavljanju u Pennsylvaniji

Ravnatelj Tiskovnog ureda Svete Stolice Greg Burke istaknuo je sram i žalost zbog strašnih zločina o kojima govori Izvještaj o seksualnom zlostavljanju koje su počinili službenici Crkve.

Vatikan, 17.8.2018. (IKA) – Komentirajući 16. kolovoza rezultate izvještaja Velikoga sudskog vijeća predstavljene u Pennsylvaniji, ravnatelj Tiskovnog ureda Svete Stolice Greg Burke istaknuo je sram i žalost zbog strašnih zločina o kojima govori Izvještaj o seksualnom zlostavljanju koje su počinili službenici Crkve, prenosi „Vatican News“.

Izvještaj na kojem se radilo dvije godine, objavljen je 14. kolovoza na 900 stranica, a obrađuje dokumentaciju posljednjih 70 godina u američkoj saveznoj državi Pennsylvaniji. Riječ je o najpotpunijem izvještaju o slučajevima zlostavljanja koji je ikada izradila neka Vladina

ustanova u Sjedinjenim Američkim Državama. Iz izvještaja proizlazi i optužba da je Crkva imala vlastiti plan kako sakriti te slučajeve.

Burke je istaknuo da Sveta Stolica s velikom pozornošću prati rad Velikoga sudskog vijeća te najoštrije osuđuje spolno zlostavljanje maloljetnika. Zlostavljanja opisana u izvještaju su za svaku kaznu i moralnu osudu. Crkva mora naučiti teške pouke iz svoje prošlosti, a odgovornost moraju preuzeti sami zlostavljači kao i oni koji su dopustili da do zlostavljanja dođe.

Budući da se većina izvještaja odnosi na slučajeve zlostavljanja počinjene prije godine 2000., a nakon 2002. nije bilo prijavljenih slučajeva, istražna porota zaključila je da su reforme Crkve u SAD-u drastično smanjile pojavu zlostavljanja od strane crkvenih službenika. U izjavi se dalje ističe da Sveta Stolica podržava stalne reforme unutar Katoličke Crkve i to na svim njezinim razinama, kako bi se zajamčila zaštita maloljetnika i ranjivih osoba. Također, ističe se nadležnost civilnoga zakonodavstva kao i obveza prijavljivanja slučajeva zlostavljanja maloljetnika. Papa dobro razumije kako teško ti slučajevi ranjavaju vjeru i dušu te poziva na intenzivna nastojanja na stvaranju sigurnog okoliša za maloljetnike i ranjive osobe u Crkvi kao i cijelom društvu. Žrtve moraju znati da je Papa na njihovoj strani, istaknuo je Burke.

Crkva u Indiji poziva na solidarnost sa žrtvama poplava

Kardinal Gracias u apelu upozorava na više od 190 poginulih i 314 tisuća raseljenih kojima je potrebna pomoć.

New Delhi, 19.8.2018. (IKA) – Katolička Crkva u Indiji pozvala je na molitvu i djela solidarnosti sa žrtvama veliki poplava koje su pogodile jug države Kerala. Obilne kiše, poplave i klizišta odnijeli su najmanje 190 ljudskih života, a više od 314 tisuća ljudi je moralo napustiti svoje domove i smješteno je u oko 2100 centara diljem države. Kardinal Oswald Gracias, predsjednik Indijske katoličke biskupske konferencije, istaknuo je u pozivu objavljenom na službenoj mrežnoj stranici biskupske konferencije, da se Caritas aktivno uključio u pomaganje žrtvama no pomoć i dalje nedostaje. Stoga je pozvao katolike diljem Indije, posebno u svojoj Bombajskoj nadbiskupiji, ali i svijeta, moleći ih da ne ostanu gluhi i nijemi za potrebe onih koji su stradali u poplavama. Nakon što kiše prestanu i voda se povuče trebat će obnoviti živote ljudi među kojima su i oni najsiromašniji, istaknuo je kardinal Gracias u apelu.

Kardinal Montenegro o napadima na migrante u Italiji

Posljednji slučajevi napada na strance u Italiji ponovno postavljaju pitanje rasizma koji se događa na jugu i na sjeveru zemlje, istaknuo je predsjednik Talijanskog Caritasa za Vatikanske medije.

Rim, 19.8.2018. (IKA) - Posljednji slučajevi napada na strance u Italiji, koji su zabilježeni 15. kolovoza, ponovno postavljaju pitanje rasizma koji se događa na jugu i na sjeveru zemlje. O tim problemima govorio je za Radio Vatikan kardinal Francesco Montenegro, nadbiskup Agrigenta i predsjednik Talijanskog Caritasa. Jedan od posljednjih događaja bio je vrijeđanje i napad štapom na talijansko-dominikansku obitelj u Falernu, u Calabriji, a samo prije nekoliko dana, petero migranata maloljetnika progonili su i izudarali njihovi vršnjaci u Partinicu, na Siciliji.

Kršćanska je obaveza pridržavati se evanđelja, podsjetio je kardinal Montenegro. Kao vjernici ne možemo isključiti ni jednu osobu, jer isključiti čovjeka, znači isključiti Boga, zato

iako se osjećamo vjernici, u opasnosti smo da činimo djela nevjernika, rekao je kardinal.

Počinitelji napada često su mladi koji su najkrhkiji i najslabiji, objasnio je prelat. Vjerujem da smo zato odgovorni mi odrasli, a osobito oni koji imaju odgovorne službe u državnim institucijama, a ne mogu slobodno reći ono što misle. Potrebno je vagati riječi jer će ih ponoviti oni koji nisu jednako zreli kao mi, zaključio je kardinal Montenegro.

Papa: Nijedno nastojanje da se traži oprost i da se popravi šteta koja je učinjena neće biti dovoljno

Klerikalizam dovodi do rascjepa u tijelu Crkve, koji podupire i pomaže da se nastave činiti tolika zla koja danas osuđujemo. Reći „ne“ zlostavljanju znači reći odlučno „ne“ svim oblicima klerikalizma, poručio je Sveti Otac u pismu narodu Božjem o krizi spolnog zlostavljanja u Crkvi, pozvavši sve članove Crkve na pokajanje, pokoru, post i molitvu.

Vatikan, 20.8.2018. (IKA) - „Ako trpi jedan ud, trpe zajedno svi udovi“ (1 Kor 12,26). Te riječi svetoga Pavla snažno odzvanjaju u mojem srcu dok još jednom utvrđujem trpljenje koje su pretrpjeli maloljetnici zbog spolnog zlostavljanja, zlorabe moći i zlostavljanja savjesti koja je počinio značajan broj svećenika i Bogu posvećenih osoba, istaknuo je papa Franjo u pismu narodu Božjem, reagirajući tako na nedavni izvještaj Velikog sudskog vijeća Pennsylvanije o spolnom zlostavljanju maloljetnika od strane članova Katoličke Crkve u toj američkoj saveznoj državi, prenosi Vatican News. Istraga, čiji su rezultati objavljeni prošloga tjedna, obuhvatila je razdoblje od 70 godina, a prema rezultatima iste više od 300 svećenika povezano je sa zlostavljanjem najmanje tisuću žrtava, no procjenjuje se da bi ukupan broj mogao biti veći.

Zlostavljanje je zločin koji uzrokuje duboke rane boli i nemoći, prvenstveno među žrtvama, ali i među članovima njihovih obitelji te u široj zajednici kako vjernika tako i nevjernika, upozorio je Sveti Otac. Gledajući u prošlost, nijedno nastojanje da se traži oprost i da se popravi šteta koja je učinjena neće biti dovoljno. Gledajući prema budućnosti, potrebno je učiniti svaki mogući napor kako bi se stvorila kultura koja je u stanju spriječiti da se dogode takve situacije, ali i da se spriječi mogućnost njihova zataškavanja i nastavljanja. Bol žrtvi i njihovih obitelji također je naša bol te je stoga hitno da još jednom potvrdimo svoju predanost kako bismo osigurali zaštitu maloljetnika i ranjivih odraslih osoba, napisao je Papa.

Sa sramom i s kajanjem, kao crkvena zajednica priznajemo da nismo bili tamo gdje smo trebali biti, da nismo pravovremeno djelovali kad smo prepoznali veličinu i težinu štete koja je učinjena tolikim ljudskim životima. Zanimarili smo malene i napustili smo ih, istaknuo je Sveti Otac i u tom kontekstu citirao riječi kardinala Josepha Ratzingera koje je izgovorio za vrijeme križnoga puta na Veliki petak 2005. godine: „Koliko prljavštine ima u Crkvi, upravo među onima koji mu pripadaju po svećeništvu? Koliko oholosti i samohvale? Koliko slabo poštujemo sakrament pomirenja u kojem nas on čeka da nas podigne od našeg pada? Sve je to prisutno u njegovoj mucu. Izdaja učenika, nedostojno primanje njegova tijela bi bile najteže patnje koje pogađaju Otkupiteljevo srce. A mi možemo iz dna duše samo reći: Kyrie, eleison – Gospodine, spasi nas“ (usp. Mt 8,25).

Napomenuo je da su nastojanja i mjere koje je Crkva provela kako bi spriječila zlostavljanje kasno primijenjene, pozivajući potom sve članove Crkve na pokajanje, pokoru, post i molitvu. Svi su kršteni pozvani uključiti se u tu

crkvenu i društvenu preobrazbu koja nam je toliko potrebna. Obraćanje je nemoguće bez aktivnog sudjelovanja svih pripadnika Božjega naroda, poručio je papa Franjo.

Doista, svaki put kad smo pokušali zamijeniti, ušutkati, ignorirati ili svesti narod Božji na malene elite, stvarali smo zajednice, projekte, teološke pristupe, duhovnosti i strukture bez korijena, bez sjećanja, bez lica, bez tijela i, konačno, bez života, upozorio je papa Franjo. Klerikalizam dovodi do rascjepa u tijelu Crkve, koji podupire i pomaže da se nastave činiti tolika zla koja danas osuđujemo. Reći „ne“ zlostavljanju znači reći odlučno „ne“ svim oblicima klerikalizma, poručio je Sveti Otac.

Papa je zatim istaknuo kako je nužno da kao Crkva budemo u stanju priznati i osuditi, s tugom i sramom, strahote koje su počinili Bogu posvećene osobe, klerici i svi oni kojima je povjereno poslanje bdjenja i brige o najranjivijima. Molimo oprost za naše vlastite grijehе i za grijehе drugih. Svijest o grijehu pomaže nam priznati greške, zločine i rane koje su prouzročene u prošlosti te nam u sadašnjosti omogućuje biti otvorenijima i predanijima na putu prema obnovljenom obraćenju, istaknuo je papa Franjo.

Pokora i molitva pomoći će nam otvoriti naše oči i naša srca patnjama drugih ljudi te nadići žed za moći i posjedovanjem koji su toliko često izvor tih zala, poručio je Sveti Otac. Neka nam post i molitva otvore uši za tihu bol djece, mladih i osoba s invaliditetom. Post koji pomaže da osjećamo glad i žed za pravdom te nas potiče da hodimo u istini, podupirući sve pravne mjere koje bi mogle biti potrebne. Post koji nas protresa i dovodi do toga da zajedno sa svim ljudima dobre volje, te s društvom u cjelini, u istini i ljubavi budemo predani borbi protiv svih oblika zlorabe moći, spolnog zlostavljanja i zlostavljanja savjesti. Na taj način možemo jasno očitovati svoj poziv da budemo „znak i sredstvo najprisnijega sjedinjenja s Bogom i jedinstva cijeloga ljudskog roda“ (Lumen gentium, 1), zaključio je papa Franjo.

Prilog dokumenti

Bog želi spasiti čitavog čovjeka, dušu i tijelo

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji na svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo, 15. kolovoza 2018.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Na današnju svetkovinu Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo sveti Božji narod radosno izražava svoje štovanje prema Majci Djevici. Čini to u zajedničkoj liturgiji kao i s bezbroj različitih oblika pobožnosti; i tako se obistinjuje proroštvo same Marije: „Svi [će me] naraštaji zvati blaženom" (Lk 1, 48). Jer je Gospodin uzdigao svoju poniznu službenicu. Uznesenje na nebo, tijelom i dušom, je povlastica koju je Bog udijelio Presvetoj Majci Božjoj zbog njezine posebne sjedinjenosti s Isusom. Riječ je o tjelesnom i duhovnom sjedinjenju, koje je započelo naviještenjem i sazrijevalom tijekom čitavog Marijina života kroz njezino jedinstveno dioništvo u Sinovu otajstvu. Marija je uvijek bila uz Sina: ona je išla za Isusom i zbog toga kažemo da je ona bila prva učenica.

Život Majke Božje odvijao se poput života svake obične žene njezina vremena: molila se, vodila domaćinstvo i brinula se za obitelj, pohađala sinagogu... Ali svaki je svoj svakodnevni posao uvijek obavljala u potpunom sjedinjenju s Isusom. Na Kalvariji je to sjedinjenje dostiglo svoj vrhunac, u ljubavi, suosjećanju i patnji srca. Zato joj je Bog dao puno dioništvo i u Isusovom uskrsnuću. Tijelo Svete Majke, poput tijela njezina Sina, sačuvano je od raspadljivosti.

Danas nas Crkva poziva razmatrati to otajstvo: ono nam pokazuje da Bog želi spasiti čitavog čovjeka, to jest spasiti dušu i tijelo. Isus je uskrsnuo tijelom koje je uzeo od Marije; i uzašao je k Ocu svojim preobraženim čovječstvom. Tijelom, tijelom poput našega, ali preobraženim. Uznesenje Marije, ljudskog stvorenja, daje nam potvrdu onoga što će biti naše određenje u slavi. Već su grčki filozofi shvatili da je čovjekova duša predodređena za sreću nakon smrti. Međutim oni su prezirali tijelo – smatrali su ga tamnicom duše – i nisu shvaćali da je Bog odredio da i čovjekovo tijelo ima biti sjedinjeno s dušom u nebeskom blaženstvu. Naše preobraženo tijelo će biti tamo. Ovo – „uskrsnuće tijela" – sastavni je dio kršćanske objave, stožer naše vjere.

Čudesna stvarnost Uznesenja Marijina očituje i potvrđuje jedinstvo ljudske osobe i podsjeća nas da smo pozvani služiti i slaviti Boga svim svojim bićem, dušom i tijelom. Služiti Bogu samo tijelom bilo bi djelovanje karakteristično za roba; služiti mu samo dušom bilo bi u suprotnosti s našom ljudskom prirodom. Veliki crkveni otac sveti Irenej, oko 220. godine, potvrđuje da „slava je Božja živi čovjek, a čovjekov je život gledanje Boga" (Protiv krivovjerjâ, IV, 20, 7). Ako budemo tako živjeli, u radosnom služenju Bogu, koje se također izražava u velikodušnom služenju braći, naš će udes, na dan uskrsnuća, biti sličan udesu naše nebeske Majke. Tada će se na nama u potpunosti ostvariti poticaj apostola Pavla: „Proslavite... Boga u tijelu svojem!" (1 Kor 6, 20) i slaviti ćemo ga zauvijek u nebu.

Uputimo svoje molitvi Mariji da nam, svojim majčinskim zagovorom, pomogne živjeti naš svakodnevni hod u marljivoj nadi da ćemo joj se jednoga dana, sa svim svecima i našim dragima, svi pridružiti u raj.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

Mariji Tješiteljici žalosnih, koju danas kontempliramo u rajskoj slavi, želim povjeriti tjeskobe i muke onih koji u

tolikim dijelovima svijeta trpe u tijelu i duhu. Neka naša nebeska Majka izmoli svima utjehu, hrabrost i vedrinu.

Posebno mislim na one koji su pogođeni jučerašnjom tragedijom u Genovi, u kojoj je bilo ljudskih žrtava i koja je izazvala pomutnju u stanovništvu. Povjeravajući Božjem milosrđu osobe koje su izgubile život, izražavam svoju duhovnu blizinu njihovim obiteljima, povrijeđenima, onima koji su prisiljeni napustiti svoje domove i svima onima koji trpe zbog ovog dramatičnog događaja. Pozivam vas da mi se pridružite u molitvi za žrtve i njihove drage; izmolimo zajedno molitvu Zdravo Marijo.

Pozdravljam sve vas, Rimljane i hodočasnike iz različitih zemalja! Zahvaljujem vam na vašoj prisutnosti i želim vam sretnu svetkovinu Uznesenja Marijina. I nemojte zaboraviti moliti za mene. Dobar tek i doviđenja!

Primiti pričest znači primiti živoga Krista koji nas preobražava iznutra

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji u nedjelju 19. kolovoza 2018.

Prije Angelusa

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Evandeoski odlomak ove nedjelje (usp. Iv 6, 51-58) uvodi nas u drugi dio govora koji je Isus održao u sinagogi u Kafarnaumu, nakon što je nahranio veliko mnoštvo s pet kruhova i dvije ribe: umnažanje kruha. On se predstavlja kao „kruh koji je s neba sišao", kruh koji daje vječni život i dodaje: „Kruh koji ću ja dati tijelo je moje – za život svijet" (r. 51). Taj je odlomak od presudne važnosti i uzrokuje reakciju slušatelja, koji međusobno raspravljaju: „Kako nam ovaj može dati tijelo svoje za jelo?" (r. 52). Kad znak razlomljenog kruha vodi do njegova pravog značenja, to jest sebedarja sve do žrtvovanja samoga sebe javlja se nerazumijevanje, čak i odbijanje Onoga kojeg su netom prije toga htjeli okruniti. Prisjetimo se da se Isus morao sakriti jer su ga htjeli učiniti kraljem.

Isus nastavlja: „Zaista, zaista, kažem vam: ako ne jedete tijela Sina Čovječjega i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi!" (r. 53). Ovdje se s tijelom javlja i krv. Tijelo i krv na biblijskom jeziku izražavaju konkretno čovječstvo. Narod i sami učenici shvaćaju da ih Isus poziva da uđu u zajedništvo s Njim, da „jedu" Njega, njegovo čovječstvo, da s njim dijele dar života za svijet. To je nešto sasvim drugo od trijumfa i opsjenâ uspjeha! To je upravo žrtva Isusa koji daje sebe samoga za nas.

Ovaj kruh života, sakrament Tijela i Krvi Kristove, daruje nam se besplatno u euharistijskoj gozbi. Na oltaru nalazimo ono što traži našu glad i krijepi nam duh danas i za vječnost. Svaki put kad sudjelujemo na misi, u određenom smislu, anticipiramo nebo na zemlji, jer iz euharistijske hrane, tijela i krvi Isusove, učimo što je vječni život. Misa znači živjeti za Gospodina: „onaj koji mene blaguje živjet će po meni" (r. 57), kaže Gospodin. Euharistija nas oblikuje tako da ne živimo samo za sebe, već za Gospodina i braću. Sreća i vječnost života ovisi o našoj sposobnosti da euharistijsku ljubav koju primamo u euharistiji učinimo plodonosnom.

Isus, kao i nekoć, ponavlja svakom od nas danas: „Zaista, zaista, kažem vam: ako ne jedete tijela Sina Čovječjega i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi!" (r. 53). Braćo i sestre, to nije materijalna hrana, nego živi i životvorni kruh koji nam prenosi sam Božji život. Kad se pričestujemo primamo sâm Božji život. Da bismo imali ovaj život

moramo se hraniti evanđeljem i ljubavlju braće. Na Isusov poziv da se hranimo njegovim Tijelom i Krvlju, možemo osjetiti potrebu da se raspravljamo i pokažemo otpor, poput slušatelja o kojima se govori u današnjem Evanđelju. To se događa kad nam teško pada oblikovati svoj život prema Isusovom, kad nam je teško ono što činimo dovesti u sklad s njegovim kriterijima, a ne s kriterijima svijeta. Hraneći se ovom hranom možemo ući u puni sklad s Kristom, njegovim osjećajima, njegovim ponašanjem. Ovo je veoma važno: ići na misu i pričešćivati se, jer pričešćivati se znači primiti tog živoga Krista koji nas preobražava iznutra i pripravlja nas za nebo.

Neka nas Djevica Marija podupire u našoj odluci da se pričešćujemo Isusom Kristom, hraneći se njegovom Euharistijom, da i mi sami postanemo kruh koji se lomi za našu braću.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

posljednjih dana stanovnici Kerale u Indiji teško su pogođeni veoma jakim padalinama, koje su uzrokovala poplave i klizišta, u kojima je mnogo ljudi izgubilo život, mnogo se osoba vodi nestalima i mnoge su ostale bez krova nad glavom te su izazvane velike štete na usjevima i kućama. Neka toj našoj braći ne uzmanjka naša solidarnost i konkretna potpora međunarodne zajednice. Izražavamo svoju blizinu Crkvi u Kerali i zajedno molimo za one koji su izgubili život i za sve koji su pogođeni ovom velikom nesrećom.

Pomolimo se zajedno u tišini: Zdravo Marijo...